

MAGYAR CSERKÉSZ

XI. ÉVF. 2. SZÁM. *Ara 50 fillér.* 1930. JANUÁR 15.

A téli estéket hangulatossá, kedvessé teszik a

CSERKÉSZFILMEK.

Nemcsak az előadásokon, hanem összejöveteleken, tea-estéken és kisebb ünnepségeken is felhasználhatjuk őket.

Az alábbiakban felsoroljuk az egyes filmek kölcsönzési díját, melyek egyszeri lejátszásra, illetve egy előadásra értendők. Az eddigi kölcsönzésektől eltérőleg, a vidékre történő szállításoknál csak a szállítási költség terheli a csapatot, míg a biztosítás díját a Gazdasági Hivatal viseli. A filmet minden esetben az előadás után azonnal vissza kell küldeni (hozni), mert késedelem esetén a késésnek megfelelően kölcsönzési díj terheli a csapatot.

Az egyes filmek kölcsönzési díja:

1.	*Nemzeti Nagytábor 1926*	1400 m.	30.— P
2.	*Angliai Jamboree 1929*	1400 „	40.— „
3.	*Dániai Jamboree 1924* (új kópia)	750 „	18.— „
4.	*I—X. kerületi Jamboree, 1925*	540 „	13.— „
5.	*Pista sólyom lesz* (cserkész-életkép)	400 „	9.— „
6.	*Gödöllői cs. zászlóavatas 1927*	360 „	8.— „
7.	*B. P. látogatása 1928*	265 „	8.— „
8.	*Dugó Jani Angliában* (rajzfilm	250 „	10.— „
9.	*Cserkészidill*	187 „	4.50 „

A

MAGYAR CSERKÉSZ

előfizetési ára:

Negyedévre 3·— pengő,
félévre 6·— pengő,
egész évre 12·— pengő.

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekkszámláján.

*

A Magyar Cserkészszövetség hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:
Sopron, Szent Imre-Kollégium.

Kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.
(Cserkészház)

Előfizetési ára:
Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.

A m. kir. honvédség zenekari szállítója:

Sternberg

kir. udvari hangszergyár

Budapest

VIII. kerület, Rákóczi-út 60. sz.

(Saját palotájában.)

Hegedű ... 5 P
Jóhangú ... ... 8 P
Jóhangú és jókidolgozású 10 P
Még finomabb 12 P

Gitár ... ... 20 P
Kitünő hangú 30 P
Remek hangú, erős ... ... 40 P
Mandolin 17 P

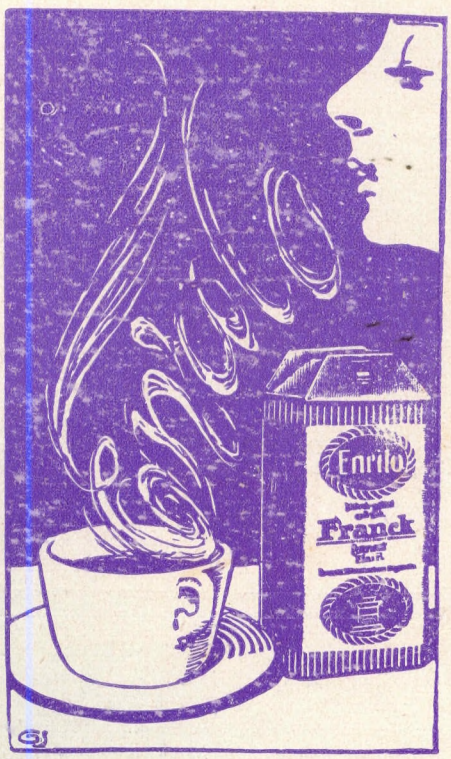
Cserkész-harmonika 12 P
Kétváltós... ... 16 P
Kétsoros ... ... 18 P

Koffer-beszélőgép 40 P
Kitünő hangú, remek munka 55 P
Pompás hangú luxusgép, melyben 6 db lemez elhelyezhető... 65 P

Cserkész-száj harmonika
P 1·—
Egész finom P 1·50

ENRILO-nak

a kitünő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a FRANCK HENRIK FIAI RT.

nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

XI. évfolyam 2. szám. *Budapest, 1930 január 15.*

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 PENGŐ ~ FÉLÉVRE 6 PENGŐ ~ NEGYEDÉVRE 3 PENGŐ

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. KERÜLET, HAJNAL-UTCA 6. SZÁM. CSERKÉSZHÁZ

„SOKAN ELKALLÓDNAK...“

Nem is képzelitek kedves cserkésztestvérek, hogy milyen sok gondja, baja van a szerkesztőnek, míg összeállítja azt a nagy csomó kéziratot, amelyből azután az Élet-nyomda szorgos, kitünő gárdája időről-időre elkészíti a Ti meghitt újságbarátotokat, a Magyar Cserkészt. Irt erről a sok gondról nemrégen Szektor bácsi az ő aranyos humorával. Nem is hinnétek, hogy mennyi komoly igazság volt abban a mulatságos cikkben.

De van ám a szerkesztésnek öröme is, még pedig sokkal több, mint gondolnátok. Ezt azonban nem tudja, nem látja senki. Csak én érzem s olyankor mindig boldog vagyok, hogy csinálhatom a Ti újságotokat. Ez az öröm akkor fog el, amikor előveszem a jó sok póstát és sorra bontogatom a Ti leveleiteket. Ilyenkor úgy érzem, hogy itt vagytok mind körülöttem, sok drága testvérem. És megindul a beszélgetés. Ti beszéltek, én csak hallgatok. Az egyik versben mondja el gondolatait, a másik bensőséges levélben, a harmadik bizony rendetlen, csúf írásban. (Ezekre sokára válaszolok.) Sokszor felkacagok, amikor nagyon naiv, nagyon rossz verssel próbálkozik valaki, sokszor meghatódom egy-egy meleg, tiszta lélekteregetésen; egészen sajátos öröm járja át a lelkemet, amikor új tehetségnek felcsillanását, vagy régi, kedves ismerős új formában való bemutatkozását látom; nem egyszer együtt búsulok a bánatát elpanaszolóval, máskor meg valósággal megdöbbenek, gondolkodóba esem egy-egy nagyon komoly soron.

Igy ejtett gondolkodóba egy ma érkezett levél is. Az írója ezt kéri: „Szeretném, ha Kálmán bácsiék írnának egy-két vezércikket olyan célzattal, hogy a cserkészet nem szünik meg a 18—20 éves kor után, sem formailag, sem tartalmilag, hanem akkor jön csak az igazi cserkészmunka. Ezt azért kérem, mert látom, hogy bizony *sokan elkallódnak* ...“

Milyen igaza van az én cserkésztestvéremnek! Mindnyájan keserűen látjuk ezt: sokan elkallódnak. Nagyszerű, pompás fiúk, akik díszei voltak a csapatnak, akiknek kacagását most is halljuk, ha az „X“ táborra gondolunk, akik nélkül el sem tudtunk képzelni cserkészmegmozdulást. Előbb csak kimaradnak a csapatból, egyetemre, vagy állásba mennek, néha még írnak is, azután egyszerre csak eltűnnek egészen. Elkallódnak a nagy embergomolyagban s a cserkészet soha többé nem találkozik velük. Milyen kár értük! Nemcsak a cserkészet veszít velük sokat, hanem — szomorúan tapasztaljuk — ők maguk is sokat, nagyon sokat veszítenek.

Bizony ezekről, ezekhez érdemes írni néhány vezércikket. Csakhogy ők többé nem olvassák ám már a Magyar Cserkészt. S ha olvasnák is, ki tudja, megszívlelnék-e a mi szerény szavunkat? Bizony velük már nem volna könnyű boldogulnunk.

És én mégis akarok írni az elkallódók ügyéről. Nem nekik, hanem Tinéktek, akik még itt vagytok. Igen, mert engem éppen az döbbentett meg legjobban, hogy hátha majd Ti is sorra elkallódtok? Tudom, hogy élénken tiltakoztok e gondolat ellen, tudom, hogy Ti egyetértetek az én levélíró barátommal abban, hogy a cserkészet a Ti számotokra nem szünhet meg 18 éves korotokban. De vajjon mi biztosít Benneteket arról, hogy igazatok van, hogy nem ér el Titeket is az elkallódók végzete? Lássátok, éppen erről szeretnék szót váltani Veletek, azaz szeretnék megindítani erről a tárgyról egy komoly vitát, amelyet még komolyabb munka követne.

Fiúk! A most következő örsvezetői-, a nagyobb cserkészek pedig az örsi-összejöveteleken, beszélgessetek erről. Én mindjárt hozzászólok a tágyhoz: az én meggyőződésem az, hogy csak azok a cserkészek kallódnak el, akik sohasem éltek igazi cserkészéletet, akik a cserkészetet csak külsőségeiért, mulatságaiért, romantikájáért szerették. Akit azonban egyszer úgy igazán megfogott a cserkészélet, aki nem csupán a fiúk nagyszerű játékának, hanem életprogrammnak, szüntelen tökéletesbítő erőnek látja és érzi azt, az mindig cserkész marad, még akkor is, ha cserkészruháját már régen elajándékozta egy boldog ujoncnak.

Ha pedig ez így van, akkor kézenfekvő, hogy mit kell tennetek, hogy soha el ne kallódjatok a cserkészet számára. Meg kell keresnetek a cserkészet lelkét. Meg kell látnotok a sok szép, kedves játék, a romantikus külsőségek mögött a lényeget. Bele kell ágyaznatok magatokat a cserkészéletbe, úgyhogy az soha el ne eresszen Benneteket. Röviden: azt kell tennetek, amit a mult számban Velősy Elek bátyátok kötött olyan megkapóan a szívetekre. Szüntelenül vágynotok kell arra, hogy olyanok legyetek, mint a cserkészeszmény, dolgoznotok kell azért, hogy magatokban kialakítsátok azt a cserkészideált, amely nem egy-két évig mulattat csupán, hanem egész élteteken át segít Benneteket a szép, munkás, boldog életre.

Én ebben látom — nagy általánosságban — az elkallódás ellen való küzdelem lényegét. A harc részleteiről majd máskor beszélgetünk. Ha a legközelebbi összejöveteleteken rájöttök valami jó taktikai fogásra, közöljétek velem. Szívesen adom tovább a jó gondolatokat. — Mert a további elkallódásokat mindenképen meg kell akadályoznunk!

Kálmán bácsi.

B. P. ÉS LORD ROTHERMERE TELEFONÜZENETE A MAGYAR CSERKÉSZEKNEK.

Nagyon érdekes telefonbeszélgetésnek volt a színhelye január 8-án este 8 órakor a Magyar Cserkészszövetség hivatalos helyisége, a Cserkészház. Valamivel 8 óra előtt jelentette a pósta, hogy a Magyar Cserkészszövetséget London keresi telefonon. Éppen együtt volt az Elnöki Tanács, amelynek ülésén ezúttal is résztvett gr. Teleki Pál tb. főcserkész, Puky Endre társelnök és a Magyar Cserkészszövetségnek csaknem minden vezető embere. A telefonhoz maga a főcserkész ment és örömmel vette tudomásul az egész Elnöki Tanács, hogy az angol cserkészszövetség óhajtotta élőszóval üdvözölni a magyar cserkészeket az újesztendő alkalmából. Meglehetős hosszú kapcsolási kísérletezés után végre pompásan hallatszott az angol telefonüzenet. Fordítása: „Magyar cserkésztestvéreim! Eljöveteletek a világ-jamboreera és az az idő, melyet mint lord Rothermere vendégei körünkben töltöttetek el, kedves emlékek nagybritanniai cserkésztestvéreitek számára.

Jó cserkészést és jó táborozást mindnyájatoknak 1930-ban. Baden-Powell, főcserkész."

A kedves üzenetre a Magyar Cserkészszövetség és az összes magyar cserkészek nevében azonnal ment a válasz: „Nagyon szépen köszönjük jókívánságait 1930-ra. Biztosítjuk, hogy mindig emlékezni fogunk azokra a pompás napokra, melyeket az Arrowe-parki jamboreen és általában Nagybritannia földjén töltöttünk.

Mi is minden boldogságot kívánunk Önnek 1930-ra!"

A telefonáló azt is megkérdezte, hogy mit üzennek a magyar cserkészek lord Rothermere-nak, aki „ezúton is melegen köszönti az ő kedves volt vendégeit: a magyar fiúkat." A lordnak a következő választ küldtük: „Mylord, kérem fogadja legőszintébb hálánkat bőkezű vendégszeretetéért, melyet Londonban való tartózkodásunk alkalmával irántunk tanusított."

Ez a néhány percig tartó telefonbeszélgetés élénk bizonysága annak a szíves testvéri viszonynak, amelybe a magyar cserkészet jutott az angol cserkészettel. Valóban jólesett hallanunk, hogy újesztendő alkalmával reánk gondoltak angol barátaink és az irántunk való szeretetüknek és érdeklődésüknek élőszóban is kifejezést adtak. Az angol cserkésztestvérek figyelme kell, hogy még jobban fokozza az élénk levélváltási tevékenységet, amely a jamboree óta kifejlődött a magyar fiúk és az angol fiúk között. Ezért erről a helyről is kérjük az összes, angolokkal levelező cserkésztestvéreinket, hogy az angolok telefonüzenetéről legközelebbi levelükben emlékezzenek meg úgy, mint amelyet minden magyar cserkész nagy hálával és meghatottsággal fogadott.

A SZÁMŰZÖTT OTTHON.

Csak ó utcáid, régi köveid,
folyód és köröskörül a hegyek,
mik visszahúznak, bárhol is legyek
s édes harangszód hányszor idehitt.

Csak ennyi: az ősvár beszéde kell,
a romjaid, a temetőd, a multam:
a porta, hol a lépcsőn leborultam
s hol a porszem is regél, énekel.

De elbúvok a mától s eloson
a törpe emberek elől a lelkem,
— másutt is rájuk, ilyenekre leltem:
csak tégedet szeretlek városom.

Pedig közönnyel meg nem értenek,
jussom sincs, pihenésre árva zug:
világba vissza, nyitva áll az út, —
itthon vagyok a legidegenebb!

(Székelyudvarhely) *Mihály László.*

VEGYÜK ÉSZRE!

Szedjük csak elő a Magyar Cserkész legutóbbi számait, úgy a nyáriakat, mint az őszieket és tegyük szépen egymás mellé őket. Nézzük csak meg jól a címlapjaikat és vegyük észre azokat a gyönyörű rajzokat, melyek ott a borítékon elénk vonulnak. Itt hónapról-hónapra a legszenzációsabb címlapok és borítékrajzok kerülnek elénk, melyeket érdemes figyelemmel nézegetni és nagyon megbecsülni. A cserkészvilág találkozik itten a teremtő művészettel. Ha valaki kíváncsi volna a cserkészek életére, elég volna, ha ezeket a rajzokat venné maga elé és olvashatna belőlük. Ha valaki meg akarja ismerni a magyar cserkészfiú típusát, nézzen szembe ezekkel a papírra lapuló alakokkal és megtalálja bennük. — Megismerheti nemcsak a külsejüket, ruhájukat, életük eseményeit, hanem a lelkületüket is. A cserkészlelkület él és sugárzik felénk ezekből a rajzokból.

Azonban nemcsak hangulatosak és kedvesek ezek a rajzok, hanem kiválóan művészi értékűek is. Ha csak egy pillantást vetünk is a magyar cserkészet fejlődésére, könnyen észrevehetjük azt a fokozatosan érvényesülő törekvést, hogy átitasson mindent, amit működésében céljai érdekében felhasznál. Ma már olyan kifejlett és gazdag a magyar cserkészélet, hogy a képzőművészet is szívesen keres témát és inspirációt benne.

Az pedig értéket és megbecsülést jelent a cserkészetre is, hogy ilyen nemes szellemi hidak kötik össze a társadalmi élet egyes tényezőivel.

Ne feledjük azonban el, hogy ennek a szellemi áthidalásnak a gerendái és pillérei ezekből az említett képekből, illetve az ezeket megteremtő cserkészművészek működéséből kerülnek ki. Márton Lajos a közkedvelt és varázsos lelkű mestere és vezére ezeknek a cserkészművészeknek, akinek a rajzai és képei fogalmat és iskolát jelentenek ezen a téren. Az ő művészetének határai túlnyúlnak Magyarországon, mintát mutatnak és irányítanak külföldön is. *(m. gy.)*

MAGYAR CSERKÉSZEK GYŐZELME KANDERSTEGBEN.

„Mennyből az angyal lejött hozzátok . . .“

Áhítatosan zengett az ének a szeretet-fa tövében és azután felhangzott a fohász. „Édes Jézus! Legyél velünk!“ A szent estén magyar fiúk készültek Kanderstegbe . . .

Nem aludt közülük senki. Reggel háromnegyed hat órakor gyülekező a Keleti-pályaudvaron. Együtt virrasztott a lelkesedés a fohásszal. A fiúk győzelemről álmodtak, a szülők a fiuk egészségeért fohászkodtak.

*

Háromnegyed hat órakor együtt volt mindenki. A katolikusok hajnali misére indultak együtt, a protestánsok imája (még nem volt nyitva protestáns templom) a munka volt. Ők vagóníroztak be. Hét órakor együtt volt mindenki... „Vigyázz magadra!“ — elhangzott százszor is. Csöndben akartunk elmenni a küzdőtérre és mégis... mosolygó arccal gr. Festetics Pál ismert alakja jelent meg. A karácsony első ünnepének reggelén eljött elbúcsúztatni bennünket... Ő a mi közös szülőnk.

Beszállni! Csók. Ölelés. Kendőlobogtatás. Csatakiáltás és aztán csak a kerekek dübörgése hangzik.

*

Kandersteg látképe.

Élénkség uralkodik a fülkékben. Előkerül hegedű, gitár, felcsendül a dal: „Fiúk, fel a fejjel, az óra közel . . .“ Aztán elül a jókedv. Erőt vesz a fáradtság. Álmodnak a fiúk. Miről? . . . Miről álmodhat az a cserkész, aki a Jézuskáról, a karácsonyi ajándékról, mindenről lemondott, hogy versenyezhessen a magyar színekért . . .

Megszakítás nélkül egyenest Kanderstegbe utaztunk. Négyszeri átrakodással élénkített utunk kiruccanásai Bécs és Bern voltak. Bécsben egy órát villamosoztunk. Bernben bevásároltunk. Bernben eső esett. Aggódva szálltunk fel a villanymozdonyra... Lesz-e hó Kanderstegben?...

Thunon átmenet az eső hóra változott és az eddig lehorgasztott fejek fölemelkedtek, ragyogó jókedv kerekedett. Az ablakokban fürtökbe tömörültek a bámészan boldog fejek. Közben svájci cserkészek is felszálltak a vonatra és megkezdődött a nagy barátkozás a nemzetközi társalgás két biztos nyelvén, az éneken és játékon keresztül. Másfél napi út után frissen érkeztünk meg Kanderstegbe. Sítalpon mentünk fel a nemzetközi cserkész-házba, ahol a magyar szoba lakói lettünk.

*

Még az érkezés napján sítalpon bejártuk a tavalyi verseny-terepet.

Másnap reggel 6 órától délután 5 óráig treniroztunk, majd — miután az első izomlázon túl voltunk — a vasárnapi templom után felmentünk az Öschinen Seehez, hogy lesikló tréningünk is legyen. Tréningnap kirándulási nappal felváltva telt el.

Istent dícsérő havasok napsütötte ormai, lavinadübörgés, a gleccserek kékeszöld csillogása feledtették velünk a fáradságos és fokozatosan felépített tréningeket és léceink törését.

Esténkint pedig tábortüzes estéken összemelegedtünk a megjelent többi nemzetek fiaival. Igaz barátság fejlődött ki a svájci, a hollandi, angol, francia cserkészekkel.

A magyar csapat rendezésében lefolyt Szilveszter-est mestere Molnár Frici bácsi volt s ez az este felejthetetlen lesz minden ottlevőre.

*

Végre felvirradt a nagy nap. Jeges versenypálya, győzniakarás az egész vonalon. Kinek lesz erősebb akarata?

Beszéljenek helyettem az eredmények.

A nemzetközi cserkészsíversenyben elsők a magyarok a 12. VIII. R. Galamb járőrrel, másodikok a magyarok a 12. VIII. R. Sas járőrrel.

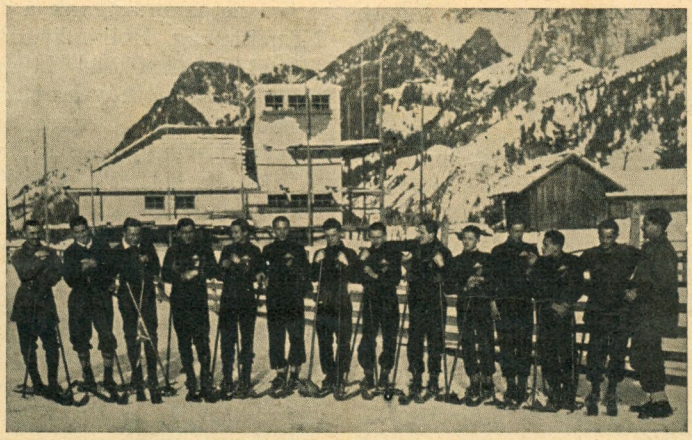
A svájci cserkészek síversenyében csak versenyen kívül indulhattunk.

A járőr-versenyben (16—20 év) első a 11. Bocskay-cserkészcsapat, második Svájc, harmadik a 12. VIII. R. cserkészcsapat.

16 év alatt első Svájc, második a 12. VIII. R. cserkészcsapat.

A 20 év fölötti slalomversenyben első Magyarország 11. Bocskai, Zelkó József.

A 16—20 év fölötti slalomversenyben első Magyarország 11. Bocskai de Pottere Gerard. Második Svájc. Harmadik Tamássy Zoltán 12. VIII. R. Ötödik Kefferstein Károly 11. Bocskai. 6. Tamássy István 12. VIII.

A nemzetközi cserkészverseny magyar résztvevői.

Az első gyakorlat eredménye: két törött léc.

R. 7. Karnay Alajos 11. Bocskai. 8. Hulényi Miklós 12. VIII. R. 9. Fehér Gyula 12. VIII. R. és csak aztán jöttek a svájciak.

A 16 év alatti slalomban voltak a svájciak lagerősebbek. Itt az 5. és 6. hellyel kellett beérni a két Lignárovits-testvérnek, a 12. VIII. R. csapatból.

Az ugrásban 20 év fölött Zelkó József 11. Bocskai második, 16—20 évig de Pottere Gerard harmadik és Ketterstein Károly hetedik lett.

Boldogok voltunk a versenyeredmények kihirdetésekor. A jelen levő nemzetek őszinte örömmel gratuláltak fiainknak, mi pedig este hálát adtunk a jó Istennek, hogy megsegített bennünket és soha oly szépen nem énekeltük szokott esti énekünket, a „Hiszekegy"-et, mint aznap.

Négy napi gyönyörű út után hazaérkezve, szép álomképként lebeg előttünk az egész tábor. — Szinte nem is hisszük, hogy mi vagyunk. Érezzük, hogy érdemtelenül ünnepelnek bennünket. Nem mi győztünk! A magyar fájdalom, a Kárpátok utáni sóvárgás, az elnyomottak daca, férfias élniakarása aratta a győzelmeket.

Terepgyakorlat.

Kovács Gyula.

LEVÉL DÉL-AFRIKÁBÓL.

Írva az Úrnak 1929-ik esztendejében, november havában, öldöklő hőségben, a kalahári sivatag szélén.

Kedves Cserkész Barátaim!

Faragó Ede, a ti országos vezető tisztetek s az én egykori fegyvertársam, azzal a kéréssel fordult hozzám, hogy írjak cikkeket a Magyar Cserkész számára; de egyben meg is fenyegetett, hogyha netán nem tenném, megvonja tőlem a Cserkész Ujságot.

Ezen kétoldalú felszólításra, mely éppen úgy hangzott, mint mikor egy rabló „úr" revolvert szegez az ember mellének és ugyanakkor igen udvarias hangon arra kéri, hogy legyen oly szíves, ürítse ki a zsebeit, én is felvettem a tollamat, mely valahol a sarokban rozsdásodott; felhigítottam a tintatartóban beszáradt üledékes kőzetet, mely az oligocén óta zavartalanul pihent ott és nem a revolvertől, hanem attól a félelemtől, hogy az az ember tényleg képes lesz letiltani a M. Cs.-t, leültem, hogy nektek ezt a levelet megírjam.

Hej, de ti nem tudjátok, mit jelent az Afrikában levelet írni, öldöklő hőségben, a Kalahári sivatag szélén!

Hanem, ha már belekezdtem, több panaszt nem fogtok hallani, ha mindjárt gőzölög is a sisak a fejemen.

Tudjátok meg fiúk, hogy Afrika szörnyű nagy kontinens. A déli féltekén ő a legnagyobb legény és területe a szigetek nélkül 11.262.000 négyszög angol mérföld. A szigetekkel együtt 11.498.000 négyszög angol mérföld. A ti piciny Európátok csak 3.760.000 négyszög angol mérföld.

Igaz ugyan, hogy odaát ti többen vagytok, valami 360 millió a számotok, ha jól emlékszem, és a mienk csak 130 millió, de ennek is megvan, rátok nézve, a hátránya. Nem nagyon ugrálhattok ottan, mert könnyen egymás tyúkszemére léptek és mindjárt kész a háborúság.

Egyben azonban a ti kontinensetek vezet. Ti vagytok Afrika urai! A Délafrikai Egyesült Államok, Egyptom, Abesszínia és Libéria kivételével az egész terület angol, francia, belga, portugál, olasz és spanyol uralom alatt áll. Igaz, hogy a fentemlített 4 állam függetlensége is bizonyos fokig kétségbe vonható, de a népe annak érzi magát és úgy 50—90%-ban igaza is van.

Vegyétek azonban tudomásul, hogy ma már nincs független ország abban a régi pogány értelemben hogy: „Eb ura fakó".

Afrika szülvén a cserkészetet, (B.-P. Mafeking-ben gondolt először nagyszerű mozgalmára), azt hiszem érdekelni fog benneteket, ha a ti szülőanyátokról — Afrikáról — egyet-mást hallhattok. De miután annyi érdekesség van ebben az Afrikában, hogy mind elmondani még 50 év alatt is majdnem lehetetlen volna, arra kérlek benneteket, hogy *írjátok meg a Szekesztőség útján,* mi az, ami különösképpen érdekelne titeket s majd a leveleimben rákerítem a sort, hogy a választ mindnyájatoknak megadjam.

Én jelenleg Afrikának déli részén élek. Ugy hívják, hogy „Union of South Africa" — magyarra fordítva — „Délafrikai Egyesült Államok". Ilyen néven egyesült a következő négy állam: 1. Cape Colony, 2. Orange Free State, 3. Transvaal és 4. Natal, 1910-ben; 8 évvel az angol-búr háború után.

Ennek az országnak a területe akkora, mint Francia-, Németország, Hollandia, Belgium, Dánia, Svájc együttes területe. Számokban kifejezve 473.089 négyszög angol mérföld. Ha hozzávesszük a „South-West Protectorate"-t, a háború előtti „German South West Africa" Német Délnyugat Afrikát — melyet az Unióba akarnak bekebelezni, — akkor a terület megnő Spanyol- és Olaszország területével, pontosan 322.450 négyszög angol mérfölddel.

És most következnek az afrikai nagy ellentmondások. Ezen az óriási területen, ahol nálatok legalább is 180—200 millió ember él, ebben az országban 1½ millió fehér ember telepedett meg és 6 millió fekete tengeti az életét. Hogy ez hogy történt, arról egy másik levelemben fogok beszélni. Annyit azonban előre bocsátok, hogy ez az ország „gazdag-szegény" ország. Gazdag aranyban, gyémántban, szénben, ásványokban, vadállatokban, forró napsugárban és mérges kígyókban, de szegény esőben és

jó termőföldben. Azt hiszem a legérdekesebb ország ezen a sártekén.

Képzeljétek el, hogy ti mennyit tanultok és mégis milyen nehéz igazán megérteni, hogy hogyan élt és mit csinált pl. a kőkorszakbeli ember. Mit tartalmazott a hite, milyen volt a társadalmi szervezkedése, gondolkozása, költészete, zenéje, építészete, sportja és cserkészete!?

Ez itt mind egyszerű. Befog az ember 16 ökröt, vagy 20 szamarat a szekerébe boer (ejtsd: búr) szokás szerint és nekivág a kalahári sivatagnak. Ha elég szerencsés, úgy 3—6 hét alatt találkozhatik egy bushman-családdal, és egy kis dohánnyal barátságot köthet a család fejével. Igy aztán szépen végignézheti, hogy mit csináltak sok ezer évvel ezelőtt a fehér ember ősei.

Itt tanulmányozhatja a vallási szertartást, társadalmi beosztást, élelmezés kérdését, szórakozást, hadviselést, hygiéniát és azt fogja tapasztalni, hogy a legjobb cserkész is megbukik a nyomolvasási próbán a bushman-gyerek mellett.

Ez a csiszolt és csiszolatlan kőkorszak együttvéve. A hottentot már a bronz korszakot képviseli. A bantu pedig a vasat.

A fehér ember az ó-, közép-, új- és ultra modern korszak képviselője a szekérrel, ökörrel, lóval, vasúttal, autóval, repülőgéppel, rádióval, mozival, televisionnal; arany-, gyémántbányáival, keresztény egyházaival, szocializmusával; egyszóval mindennel, amiről az ember csak tud, vagy valaha hallott.

Hát még milyen érdekes, amikor a kőkorszak találkozik az ultramodernnel és egy benszülött bevonul a városba. Ép oly keveset takaródzik, mint a párisi divat szerint öltözött angol nővére. A külsőség csupán abban rejlik, hogy a primitív asszonynak olcsóbb a ruhája és a gyereket a hátán hordja, mint ti a hátizsákot.

Ma csak ennyit említek a keveredésből; de ez az ország igazán egy óriási történelmi múzeum. Ilyen nincs már sehol, csak Afrikában. Akik a történelmet alaposan meg akarják érteni, azok jöjjenek ide, hogy látva lássák, hogyan élt az ember a vaskorszakban. Hogy milyen a pogány ember világa és fokozatosan tovább, hogyan kormányzott például Róma a kolóniában. Hogy mit jelent a kereszténység a pogánysággal szemben és hogyan terjed. Hogy a fehér ember hogy uralkodik a földön, s hogy a színes fajok hogy sóhajtoznak és hogyan ébredeznek már.

Zsibong, forrong, keveredik minden; de minden az alkotás állapotában van még, amidőn látni lehet az alkotó elemeket. A fák még nem takarják el az erdőt.

Politikust, szociológust, vallástanítót, államférfit kiküldenék Afrikába, mert ez jó befejezése lenne az egyetemi tanulmányoknak.

Az első levelemben csak úgy nagyjában soroltam fel nektek az afrikai látni- és tanulnivalókat. Azt azonban még nem is említettem, hogy a mult hónapokban egy viziló („Hubert"-nek keresztelték), bejött a vadonból Durbanbe (ejtsd: Dörben) és ott ténfergett a villamossal, autóval tele utcákon. Azt mondják, egy panamakalapot akart vásárolni. Senkit sem bántott és senki sem bántotta, de illedelmesen messziről kikerülték. Most eltűnt a környékről, de meglehet, hogy újra kedve kerekedik egy kicsit a városba besurranni.

Hacsak előre meg nem írjátok, hogy miről meséljek, akkor elölről kezdem és elmondom nektek, sorra, hogy mint került a fehér ember Afrikába és hogy hódította meg ezt a hazát. Mert honfoglalást csinált ő is itt, ha később is mint Árpád apánk; és ez a honfoglalás még ma is folyik, amint a fehér ember halad északra, az Egyenlítő felé. És aztán elmondom a sok többi mondanivalómat is sorjában.

Bocsássatok meg, ha most hamarosan zárom levelemet, de a nagy forróságtól az acéltollam már lyukakat éget a papíromon. (Költői túlzás!) Ezért nektek a legjobb egészséget és jó ropogós havat kívánva, vagyok

Cserkészszeretettel *egy Bushman.*

AZ V. ORSZÁGOS CSERKÉSZ-SÍVERSENY.

Az 1930 február 9-ére tervezett síversennyel kapcsolatos tudnivalókat, a nevezési feltételeket a Magyar Cserkész december 1-i számában közöltük. Miután a versenyt az ottközöltek szerint fogják lebonyolítani, minden érdeklődő figyelmesen olvassa el ezt a közleményt.

A nevezés megkönnyítése céljából ürlapokat is bocsátunk a csapatok rendelkezésére, melyek a jelen sorokkal egyidejűleg kerülnek kiküldésre (nevezési határidő: *1930 február 5,* szerda déli 1 óra).

AZ ŐSERDŐTŐL A CIVILIZÁCIÓIG

Az embereknek mindig fő mulatsága volt az, hogy az állatokat olyan cselekedetek végzésére tanították be, amelyek sajátos emberi tevékenységek. Minél értelmesebb egy állatfaj, annál meglepőbb eredményeket érnek el az állatidomítók. Természetes, hogy a majmok tanítása a leghálásabb, mert a majom nagyon szívesen tanul és rendkívül mulatságos, amikor szinte emberi szokások szerint él.

Az itt közölt kép háromtagú csimpánz családot mutat be. Ez a majomcsalád egy amerikai nábob büszkesége. Az emberi életre idomított hatalmas csimpánzok nemcsak az evésben utánozzák gazdájukat — mint a képen látható —, hanem ágyban alusznak, kerékpároznak és a számukra készített automobilt vezetik. Az „emberi" életet annyira megszokták és megszerették már, hogy sohasem mutatnak vágyódást őshazájuk, a rejtelmes őserdők után.

HÓHARMAT PALKÓ ÉS GYÖNGYVIRÁG JULISKA.*

Erre volt, arra volt, volt egyszer egy medvevadász. Addig vadászgatott a medvékre, míg végre egy nagy fekete medve, amely táltos volt, a hátára kapta s beszaladt vele a torjai barlangba. A medvevadász elárvult gyermekei, Palkó és Juliska, mit volt mit tenniök, odaültek a barlang szája elé és sírdogálva várták apjuk visszatértét.

Hát ahogy ülnek, sírdogálnak, egyszerre csak eléjük toppan a törpék királya s így szól hozzájuk:

— Ejnye, kedves gyermekeim, csakhogy rátok akadtam. Már éppen három esztendeje, három hónapja, három napja, három órája, három perce, hogy tűvé tettem miattatok az egész földet. Ha ebben a pillanatban meg nem talállak benneteket, hát mindnyájunkat felfalt volna a fekete medve.

— Jaj, felséges törpekirály — zokogta Juliska —, a mi édesapánkat már elragadta a fekete medve!

— Én ugyan nem várok tovább — jelentette ki könnyezve Palkó —, hanem bemegyek a barlangba és kiszabadítom édesapámat!

— Ne féljetek semmit — vígasztalta őket a törpék királya. — Minden jóra fordul, ha szót fogadtok nekem. Ebbe a barlangba, amelynek két nyílása van, ember nem mehet be. A fekete medve ugyanis igazi táltos és kénköves füstöt lehel ki, amelyben minden élőlény elpusztul. Most tehát először is azon kell lennünk, hogy a fekete medve ki ne bújhasson a barlangból. Mi már a barlang másik nyílását betemettük és ráhordtuk a Bálványoshegyet. Ezt a nyílást azonban csak egy olyan hajszállal zárhatjuk el, amely a világ legjobb kisleányának fején nőtt. Na, ez a legjobb kisleány te vagy, Juliska. Ide adod-e hát aranyhajszáladat, amely a fülecskéd mellett csillog?

— Oda — felelte gondolkodás nélkül Juliska —, ha felséged megígéri, hogy kiszabadítja édesapánkat!

— Ezt királyi szavamra megígérem, ha megfogadjátok, hogy addig, amíg a táltosmedvét meg nem öljük, se nem láttok, se nem hallotok, bármi történik is szemetek láttára s fületek hallatára.

A két gyermek persze mindent megígért, mire a törpék királya Juliska aranyhajszálával elzárta a torjai barlang nyílását.

A fekete medve mindjárt észrevette, hogy baj van. Dörmögni kezdett szörnyűségesen s úgy fújta kifelé a kénköves füstöt, hogy az arra repülő madarak a felhők magasságából is holtan potyogtak le. De bármennyire dühöngött is a fekete medve, a barlangból nem tudott kijönni.

Ekkor a törpék királya összehívta minden népét és hozzáfogtak a medvevadász kiszabadításához. Ők már tudták, hogy a fekete medve a gyermekek atyját a barlang legfenekén egy szűk sziklaketrecbe zárta be. Ugy okoskodtak tehát, hogy amíg a táltos medve az aranyhajszál ellen dühösködik, addig ők olyan mély gödröt ásnak, amely leér egészen a sziklaketrecig. Akkor aztán egy-kettőre kiszabadítják a foglyot és a szűk helyen lószőrből kovácsolt csapdát helyeznek el. Mert a táltos medvét csakis lószőrből kovácsolt csapdával lehet megejteni.

A munka gyorsan ment, mert a törpék rémítő sokan voltak. Reggel kezdték s estére már kihányták azt a gödröt, amelynek fenekén mostanság a Szent Anna-tó tükrözik.

— Már elég mélyen volnánk — mondotta a törpék királya a csákányos emberkéknek —. Most hát egyenesen jobbra forduljatok a sziklaketrec felé!

A törpék úgy is tettek. Hamarosan beásták magukat a torjai barlang alá és éjfélre szerencsésen elérték a sziklaketrecet.

Palkó és Juliska állandóan a törpék királya mellett álldogáltak és fogadásukhoz híven se nem láttak, se nem hallottak. Pedig ugyancsak volt mit látni, nézni és hallani!

Az egyik helyen színezüsttel, a másik helyen színarannyal, a harmadik helyen gyémánttal volt kibélelve a föld belseje. Aztán mindenféle csodás állatok és növények kandikáltak ki a zöld, kék sárga, piros kövek közül és énekszó, lárma, kiabálás, félelmes dörgés töltötte be a levegőt.

Ennyi félelmetes és tündéries dolog láttára és hallatára sokszor annyira erőt vett rajtuk a kíváncsiskodás és a csodálkozás hatalma, hogy a szájukat is kitátották már, hogy elragadtatásukban avagy rémületükben felkiáltsanak, vagy hogy a törpék királyától a titokzatosságok okát megtudakolják.

De az utolsó pillanatban mindig sikerült erőt venni magukon.

A munkások csákánya végre szerencsésen ledöntötte a sziklaketrec oldalát is. S amíg egyrészük a fogoly kiszabadításával foglalatoskodott, a többiek a lószőrből kovácsolt csapdát igyekeztek a szűk nyílásban elhelyezni.

Amikor a fekete medve észrevette, hogy a barlang mélyén betörtek a törpék, iszonyatos dörmögéssel futott lefelé. Mármár belerohant a lószőrből kovácsolt csapdába, amikor a két gyermek édesapjuk láttára hangosan felkiáltott. A föld belsejének minden csodás dolgát némán fogadták, de a viszontlátás örömét nem tudták szó nélkül megállni.

És abban a pillanatban megrázkódott az egész föld. Az emberi hangra mindenünnen vízsugarak törtek elő és elöntötték az egész gödröt. A törpék ezüstös halacskákká változtak át, a medvevadászból fehér hattyú, Juliskából gyöngyvirág, Palkóból pedig hóharmat lett.

Azóta van az, hogy éjfélkor, amikor a telehold ráragyog a Szent Anna-tó tükrére, a vízparton megrázkódik a legszebb gyöngyvirágszál, a levelén megcsillan a hóharmat, a tó közepéről odaúszik hozzájuk egy fehér hattyú apró ezüstös halacskáktól kísérve és boldogan elbeszélgetnek egészen virradatig.

És ez alatt a torjai barlangba zárt táltos medve dühösen dörmög s annyi kénköves füstöt fúj ki magából, hogy a barlang szaján még nappal is sűrűn tódul kifelé a veszedelmes pára.

* *Gombos Albin:* **Hóharmat** (Székelyföldi mesék és regék.) Kiadta a Királyi Magyar Egyetemi Nyomda Ára kötve 2.50 P.

Karácsonyra jelent meg Gombos Albin dr., a Magyar Tudományos Akadémia tagjának, a cserkészet közkedvelt „A bin bácsi"-jának legújabb könyve: *Hóharmat.* Mintegy harminc rege és mese visz el bennünket „Székelyországba", a tündérek közé, az igazi magyar mese szép elkű emberei közé. Cserkésztábortüzeknek, apród- és farkaskölyök-gyűléseknek gazdag kincses bányáia ez a könyv. Részletes ismertetés helyett legjobbnak véljük, ha a sok mese közül egyet leközlünk a gazdag könyvből.

NÉZZÉTEK: ARCOM MOST MÁR FÉRFI ARCA.

Köszöntök ime önmagamban
Egy szűkszavú és újarcú fiút,
Ki tegnap este kopogott szobámba
S mikor belépett, furcsa volt nagyon,
Azt sem mondta, hogy engem mért keres?
Nem mondta meg, hogy merre fog vezetni,
Csak jött és elvitt.
Jött és nincs sehol.

És azóta már én is más vagyok.
Nem is tudom, hogy mi történt velem?
Elvesztem benne.
Sehol sem vagyok.

Te ember, ember
Mondd, hová vezettél?
Hová rejtetted régi voltomat?
Mondd, merre vagy?
És mondd, én hol vagyok?
Jól ismert arcom, mondjad, hol keressem?

A tükör most már más arcot mutat,
Ha olykor mélyen s hosszan belenézek.
Új arcú ember néz felém belőle.
Egy ismeretlen. Más. Nem én vagyok.

Vagy tán szemem csal?
S tükröm változott?
Szemfényvesztő lett
Tán memóriám?

Nézzétek: arcom most már férfi arca.
Nézzétek: szívem megnőtt és tüzes.
Szemeim lángok, mélyek és nagyok.
S a lelkem?
Most már nem tudom milyen.
Talán már nincs is.
Talán elveszett.
Szétosztottam az emberek között,
S magamnak talán semmi sem maradt.

Téchy Olivér.

Guszti leugrott a vonatról. Táguló kebellel szívta be a bányatelep szénporos levegőjét. Felüdült tőle, hiszen hazai levegő volt. A kis bányászkunyhóig futólépésben tette meg az utat. Még arra sem szakított időt, hogy bezörgessen. Egyszerre csak berobbant az ajtón. Biztosra vette, hogy várják. Hiszen megírta, hogy a szűnidőre hazajön, megtakarította a pesti műhelyben az utiköltséget. Választ nem kapott, de hisz az idő úgyis repült, otthontermett egykettőre. Most itt volt.

Nagy csend fogadta és a csendből halkan előszivárgott a nyöszörgő sírás.

— Édesanyám. Az Istenért! Csak nem beteg?

A fiú már ott térdelt a síró asszony mellett. Leste a feleletet. De a szegény asszony meg is rebbent, ahogy a fia hirtelen előtűnt, aztán meg a szive megtelt forró szeretettel, attól még bővebben omlanak a könnyek.

Betegség? Szerencsétlenség? Munkahiány? Házi perpatvar?

Guszti sorba vette a bajokat, amiket el tudott képzelni. Az anyja mindenre csak a fejét rázta. Legyintett is, de úgy, mint aki azt mondja: „Bár ez volna. Ez mind semmiség. A valóság rosszabb."

— Koldus a falu, fiacskám. Kenyér nélkül maradtunk! Mindennek vége! — sóhajtott fel az első mély lélekzettel, melyet a könnyek árja megengedett.

— Hol van apám? — kérdezte riadtan Guszti. — Hol van Péter?

— Gyűlésbe mentek. A kocsmában van a gyűlés. De te bizonyosan éhes vagy. Maradt még délről valamicske. Majd tüzet rakok. Ne maradj éhen.

Ez a gondolat erősebb volt benne minden bánatnál. Nekifohászkodott. Fel akart kelni, de Guszti nem engedte. Nem azért volt cserkész, hogy az anyját fáradozni hagyja. Inkább ő segített. Volt is dolog bőven, mert a sírás nagy darab időt elrabolt az asszonytól. Elmaradt a munkájával. Most a házi tevés-vevés lassan megkönnyebbítette a bánatát. Guszti is azon volt, hogy elfelejtesse vele. Legyőzte a tudnivágyását, nem kérdezősködött tovább. Inkább a pesti életéről mesélt inashistóriákat. Persze csak a vidámabb fajtát. Meg a cserkészéletről mesélt sokat. Az inascsapat gyakran ment közös kirándulásra a gimnazista cserkészekkel.

— Volt köztük egy magas, szőke, Ferinek hívták. Azzal igen összebarátkoztunk. Őt nagyon érdekelték a gépek, szerelésre is tanítottam. Ő meg annyi érdekeset tudott a régi népekről, a csillagok járásáról, nagy írókról. Mi a kirándulásokon jóformán egyebet sem tettünk, mint csak félrevonultunk, mikor csak lehetett és beszélgettünk. Pompás fiú az a Feri.

Az asszony gyönyörködve nézte a fiát, ahogy ette a szerény ételt.

— Micsoda Feri? — kérdezte halkan, csakhogy éppen kérdezzen. Pedig mindegy volt neki, mit beszél a fia, csak a hangját hallhassa. Mindjárt könnyebb lett a szíve. Hiszen annyit sírt, mikor Gusztit Pestre kellett adni rokonokhoz, hogy bejárjon a gépgyárba. De bányásznak még sem akarta nevelni, ki akarta szabadítani a föld alól.

— Micsoda Feri? — ismételte a fiú. — Nem tudom a nevét. Magánügyekről nem beszéltünk. Nem értünk rá.

Evés után Guszti ellopódzott. Nagyon rövidek a téli délutánok. A kocsma felé ment. Látni akarta az apját meg a bátyját. Tudni akarta, hogy mi történt. Férfiak gyorsabban elintézik az ilyesmit, aztán majd hárman szembenéznek a veszedelemmel.

Nem volt szükség egészen a kocsmáig menni, hogy az ember megtudhassa: mi történt. Az utcán zilált öltözetű asszonyok topogtak a hóban. A kis bányásztelep felzúdult, mint a megbolygatott méhkas. A félhomályban szánkó suhant át a keskeny utcán. Öklök emelkedtek feléje, szitkok repkedtek.

— A vérszopó! Az Isten verje meg! Elnyomja a munkásait. Kiszívja a vérünket, aztán ha szólni mer a szegény ember, elbocsátja, kiüti a kenyeret a szájából.

A parádés kocsis a bakon mélyen behúzta nyakát a bunda gallérjába. Tartott tőle, hogy megdobálják. A lovak közé vágott.

Guszti éles szeme hiába kereste a szánkón a bányatulajdonos erős, magas alakját, csak egy barna köpönyegbe burkolt árnyékot látott elsuhanni. Az utcagyerekek visongva iramodtak a szán után. Egy bátrabb fel is kapaszkodott hátul. A kocsis rá akart suhintani az ostorával, de az utasa megragadta a karját. A kapaszkodó fiúcska később lemaradt és vígan meghemperedett a hóban. Alma volt a kezében.

— Attól a gyerektől kaptam! — magyarázta és a szán után bökött az újjával. Az anyja vadul rárivallt:

— Dobd el! Nem kell! Azoktól nem kell ajándék. Nem hagyjuk magunkat lekenyerezni. A jogainkat követeljük. Kiharcoljuk. Sztrájkba állunk. Le a kizsákmányolókkal! Sztrájk. Bérharc. Gyűlölet. — Ezek a szavak világosítva lobogtak át Guszti agyán. Most már mindent tudott. Meggyorsította lépteit.

— — — — — — — — — — —

A kocsma párás ablakai mögött összebujtak a fejek. Görnyedt hátak, izmos vállak, komor arcok tolultak egybe. A küldöttség most jött vissza a „kastély"-ból. Ez az utolsó tárgyalás volt. Egy ősz munkás borospohár mellett tartotta a beszámolót. A nyelve már kissé botladozott, de szeme vad tűzben lángolt.

— Hogy mit végeztünk? . . . Szépet, sokat! Kidobtak bennünket, ki . . . dobtak. Le a lépcsőn, a szép, komfortos lépcsőn. Cifra szőnyegek meg délinövények között. Pipe-

rés inasok tuszkoltak ki bennünket. Ezt érdemli az ősz fejem, ötven év óta szolgálom az urat, ötven éve dolgozom a bányában. Hát ez a köszönet. Iszákos vagyok. Szemtelenek vagyunk. Lehordtak mindennek. Aztán kidobtak. Maga az úr dobatott ki!

Néhányan az asztalra csaptak, a poharak csak úgy táncoltak bele.

— Gyalázat! Igy meggyalázni a becsületes, dolgozó népet. Ez harcot kíván! Boszszút! Éhen döglünk, de nem állunk többet az igájába. Adjon embernek való fizetést! Adjon tisztességes lakásokat! Betelt a mérték. Nem tűrjük tovább.

Az öreg bólogatott. Alácsukló fejjel verte, verte rá a taktust.

— Megmondtam én is neki... mindent... Igaz-e, fiúk? Nem válogattam a szót... Az ital is dolgozott bennem... Igy megcsúfolni egy ilyen vén fejet...

A dicsekedve kezdett beszéd hirtelen panaszosra fordult. Az öreg lehajtotta bortól és bánattól nehéz fejét és könnyezett. Megilletődött csend vette körül. Valaki suttogott a küldöttségből.

— Meggyalázták...

Arcul ütötte ott a szolgák előtt, mi előttünk. Komor, csontos legény ugrott a beszélőhöz.

— Előttetek? És hagytátok? Nem téptétek darabokra a vérszopót. Ha én ott lettem volna. Az apámat! Merte! Ez . . . ez . . . ezt számonkérem.

Lefogták, csitították, de kitépte magát.

— De Péter! Legyen eszed. Mit akarsz?

— Azt csak bízzátok rám.

Felragadta a csákányát és kirohant a sötét, havas utcára. A többiek megdöbbenve néztek utána.

— Eszeveszett — dörmögte valaki —. Meglátjátok, ebből nem jó lesz. Vér folyik még ma. Vér.

— Vér, vér — járt közbe a szó halkan. Szorongva és tehetetlenül gubbasztottak a vén lócákon.

Egyszerre új hang csendült meg közöttük.

— Apám, édesapám!

Guszti ott térdelt az öregember mellett. Az már alutt két karjára dőlve. Nem ébresztette fel. Megint talpraállott.

— Hol a bátyám? — kérdezte suttogva.

Az emberek hallgattak. Végtére az egyik megszólalt:

— Hát bizony jó lesz, ha utána nézel. Alighanem az urasághoz ment. Még valami bolondot csinál.

— Az urasághoz? — Guszti riadtan kapta fel a fejét. Ismerte a bátyját, sötét, elszánt ember volt. A fiú megdöbbent.

— Régen elment?

— Az elébb.

Gusztit hatalmába kerítette az izgalom. Megfordult és ment. Ismerte jól az utat, mely az uraság házához vezetett.

A két fiúnak örömtől sugárzott az arca.

De ez az út hosszú és kanyargós. Most azon kellett igyekeznie, hogy bátyját megelőzze, ha még lehet. A patak befagyott ágya símán és egyenesen vezetett a völgyön át a túlsó dombig, melyen a bányatulajdonos kivilágított nagy ablakai fénylettek.

Guszti egy faoduhoz ugrott, belenyúlt és kotorászott a hó között. Megvan, itt van! Még tavaly télen rejtette ide. Két erős fatalp volt, maga faragta.

Felkötötte és nyílsebesen röpült tova a folyócska hátán. A dombot is rövidebb úton mászta meg. Csak mikor fent volt a kivilágított lépcsők előtt, akkor kezdett erősebben dobogni a szíve.

Hát most mit és hogyan? Azt tudta, hogy a bátyja nem erről fog jönni. Hiszen a főlépcsőt mindig őrzik. A pálmafákkal díszített előcsarnokban most is ott ógyelegtek a dologtalan inasok. Balra suhant a fenyőfák közé. Éppen ideje volt. A lépcső felől kiáltás hangzott.

— Hahó? Ki az? Mit ólálkodtok itt?

— Valaki jár erre. A nyoma is látszik a hóban — mormogta a másik lakáj —. Vigyázni kell. Jelentem az úrnak.

Guszti meglapult a fenyők tövében. Azt gondolta, üldözni fogják. Óvatosan tovább kúszott az árnyékban. Megkerülte az épületet. Már akkor hallotta is, hogy emberek járnak a kertben. Lámpafény suhant ide-oda a havon. Guszti meghúzta magát egy kiszögellés mögött. Hátát a falnak vetette és már éppen fellélekzett, amikor . . .

Hogy voltaképpen mi is történt, azt az első pillanatokban maga sem tudta. Csak azt érezte, hogy mögötte meginog a biztosnak hitt fal. Üresség nyílik fel, amelybe csaknem belebukik hátrafelé. Aztán a válla felett vakító fénysugár lövellt ki az éjszakába és valaki megragadta a torkát.

— Megállj, gazember! Majd én megtanítalak benneteket! Gyujtogatók! Orgyilkosok!

Guszti erőteljes, ügyes mozdulattal kitépte magát a szorító marokból. Szembefordult a támadóval. Most látta csak, hogy amit biztos falnak vélt, az épület egyik rejtett ajtaja volt. A küszöbön a bányatulajdonos herkulesi alakja sötétlett. Revolvert tartott a kezében.

— Meghalsz, nyomorult! Tudom, hogy fel akarjátok gyujtani a házamat. Megfojtanátok egy kanál vízben. De én nem hagyom magamat. Elég erős vagyok, hogy féltucat ilyen . . .

A kérkedő, önérzetes szavak elakadtak a férfi ajkán. Az ágak zörögtek és a havas fenyők közül fenyegető alak emelkedett ki. Fedetlen fővel, kabát nélkül, felemelt csákánnyal büszkén állt meg.

— Ne bántsd azt a gyereket! — mordult fel tompán. — Itt vagyok én. Ide lőjj, ha mersz!

Guszti a hang irányába fordult. A bátyja sápadt arcáról kérlelhetetlen, vad elszántság fehérlett. Az acélcsákány és a pisztoly csöve, két hideg vasdarab vésztjóslóan villogott egymásra.

Guszti közébük ugrott.

— Nem. Megálljatok!

De a bátyja megfogta a karját.

— Odébb, fiú! Nekünk kemény számadásunk van ezzel az úrral.

— Apám!

A pattanásig feszült levegőbe újabb hang rezdült bele. A bányatulajdonos arca megvonaglott.

— Rosszkor jősz, fiam. Vissza! Dolgom van.

— Nem. Jókor jövök.

Nyulánk, szőke fiú ugrott ki a hóra. Ő is kabát nélkül volt. Kipirultan emelte tiltó kezét a levegőbe.

— Ne bántsd! Az istenért!

A két fiú egymásmellé került. Összevillant a szemük. Mellük felett megcsillant aranyosan a cserkészliliom.

— Feri! Hát te vagy!?

— Guszti! Gyere, segíts!

A két fiú melegen elkapta egymás kezét. Ez a két kinyujtott kar, mintha híd lett volna a havas sötétség és a fűtött palota között. A két felnőtt meghökkenve nézett rájuk.

— Az én legkedvesebb barátom — mondta egyszerre Feri —. Mi cserkésztestvérek vagyunk.

A gyáros találta meg elsőbben a hangját.

— Mit? Testvérek? Ezzel itten?

A két fiúnak örömtől sugárzott az arca. Feledtek mindent, ami körülvette őket, sötétet, hideget, fegyvert és gyűlöletet.

Feri szinte ujjongva kiáltotta ki a világnak:

— Igen. Hisz minden cserkész testvér. Minden ember testvér.

A néma hegyek méltóságteljesen adták tovább a nagy szót:

— Testvér! Testvér!

Mindig messzebbre szállt az ifjú hang visszhangja, mintha új, nagy örömhírt küldene szét az éjszakába.

A csákány és a fegyver csöve egyszerre hajoltak meg láthatatlan hatalom előtt.

Feri kézenfogta Gusztit.

— Hideg van idekint. Gyertek beljebb.

Karonfogva mentek át a kivilágított ajtó hasadékán, mint valami diadalív alatt. A két férfi lehajtott fejjel ballagot utánuk. Ők voltak a legyőzöttek, a megkötözött rabszolgák ebben a diadalmenetben, ahol valami sötét erő megtört, elföldelt teteme fölött a megértő szeretet készült megülni győzelmi ünnepét.

— — — — — — — — — — —

Másnap a bányászok újra munkába álltak, pedig nem történt semmi. Egyelőre csak két beszéd hangzott el. Két fiú mondta, akik kéz a kézben álltak a terraszon: Feri és Guszti.

Új szó volt minden szavuk. A megértés, a testvériség szava. A felnőttek lélekzetfojtva hallgatták az új világ fiainak új szózatát.

DUGÓ JANI „VILÁGCSERKÉSZ".

Dugó Jani mintacserkész
Angliában jára,
Babért szedni leleményes
Cserkész-kobakjára.

Az Arrowe-park tisztásain
(Bár a talaj sáros!)
Fölépült az ötvenhárom
Fürge cserkészváros.

Gyerek-ország: zene-bona,
Vidám, színes élet.
Janiban a tudnivágyás
Szelleme fölébredt.

Ismerte ő alaposan
A Jamboree-nyelvet
S barátkozni az idegen
Táborokba elment.

Jamboree-nyelv: egy szóból áll,
C s é n c s. — Gesztus a többi:
Ha nem érti a finn, hindu,
Oldalba kell bökni,

Hátbavágni, vigyorogni,
Kézbe kezet rázni,
Mutogatni, vállat vonni,
Lábbal magyarázni.

Dugó Jani sorbajárta
A sok tarka tábort
És a c s é n c s varázsigével
Kincseket harácsolt.

Legelőbb is elcséncselte
Koronás jelvényét,

Nyakkendőjét, sípzsinórját,
Nyakkendőgyűrűjét.

A hinduknál turbánt cséncselt,
Bicskát a finneknél,
Párducbőrből kalapdíszt a
Zulukaffereknél.

Néger hajfürt, sziám bőröv,
Lengyel fokos, sapka,
Canadai madártoll és
Krokodil-bőrlabda;

Strucctoll, fókák hegyes foga,
Svéd heringes hordó,
Angol ingről hetvenféle
Gomb és cserkészordó.

Új nadrágját oda adta
Rövid skót szoknyáér',
Hungária-jelvényét egy
Kis dán zászlócskáér'.

Mikor reggel útnak indult,
Magyar cserkész volt még,
S mikor este hazakerült,
Már meg sem ismerték.

Igy lett Jani v i l á g c s e r k é s z,
Nemzetek „mintája".
— De ehhez a cséncseléshez
Mit szól a mamája?!

Radványi Kálmán.

Az 1929 december 1-i számban kettős örsvezetői pályázatot írtunk ki. Az első pályázat tárgya volt: ki tudja a legtalpraesettebb 10 problémát felvetni az örs vezetésével kapcsolatban. A második pályázat határidejét január 30-ig meghosszabbítottuk.

Az első pályázatra 24 többé-kevésbbé megfelelő, értékes pályamunka érkezett. A pályázók egy jórésze nem tudott elég eredeti lenni és azokat a már nagyobbrészt megoldott és letárgyalt problémákat vetette fel, amelyeket sokszor inkább az Örsvezetők könyvéből ismert meg, mint a saját közvetlen tapasztalataiból. Igen fontos és kétségtelenül az örs életében nagy szerepet játszó problémák kerültek így szőnyegre, azonban természetes, hogy azoknak pályázatát, akik egészen eredetiek, egészen a maguk örsvezetői tapasztalataiból indulnak ki, előbbre kell helyeznünk. Sok pályázó azt a megválaszolandó kérdést látta maga előtt: az örs vezetésében mik legyenek legfontosabb elveim. Kétségtelenül helyes válaszokat adtak, csak ezek javarészt nem megoldatlan problémák, hiszen az Örsvezetők könyve részletesen feldolgozza őket. Olyan pályamunka, amely valamennyi felvetett kérdésében csakugyan egy, az örsi életben és a cserkész-életben fontos, eddig nem méltányolt problémát vetett volna fel, — nem akadt. Azonban van olyan több is, amely 7—8 igen talpraesett kérdést vet fel és igen ügyesen fogalmazza ezeket meg. Éppen ezért elhatároztuk, hogy az első díjat nem adjuk ki, a második és harmadik díjat pedig együtt három részre elosztva, annak az első három pályázónak adjuk, akiknek pályázata a legkiválóbb volt. Ezek a következők:

Németh András a 171. sz. Erdősi Imre-cs.-cs. rajvezetője, Debrecen. Az ő kérdéseiből megemlítjük: 1. Mit csináljon az örsvezető azzal a cserkészével, aki korzózik? 2. Mi az örsvezető teendője, ha egyik cserkésze nem tudván felelni, azzal mentette ki magát tanárja előtt, hogy örsi összejövetelen volt? 3. Mit tegyen az örsvezető akkor, ha egyik cserkésze drága és haszontalan könyvekre, detektív-regényekre költi a pénzét? 4. Mit tegyen az örsvezető, ha túlságosan érzékeny cserkésze, nem egész jogosan úgy érzi, hogy mellőztetés érte és ezért kerüli örsvezetőjét? 5. Hogyan és milyen dolgokban tartsa fenn az örsvezető az összeköttetést a csapat és a büntetésből felfüggesztett cserkésze között? 6. Mi az örsvezető teendője, ha tudja, hogy neki a csapatot el kell hagyni és utóda gyenge lesz a vezetésre? 7. Mi legyen a segédörsvezető hatásköre az örsben? 8. Hogyan készítse elő az örsvezető a segédörsvezetőjét az örsvezetőt munkára?

A második *Hornung Béla* a 264. sz. Hunyadi János-cs.-cs. örsvezetője, Rákosliget. Kérdéseiből a következőket ismertetjük: 1. Legyen-e valami kapcsolat az örsvezetők és a cserkészszülők között a nevelésben? 2. Miért fontos az örsvezetők időnkinti összevonása? 3. Miért fontos az örsvezetők egységes kiképzése? 4. Jó-e az, ha egy örsben csak egy vallású fiúk vannak? 5. Hogyan hasson oda az örsvezető, hogy a fiúk pontosabban végezzék a napi jótettet? 6. Miképpen tudja egy örsvezető teljesen másvallású örsét vallásos szellemben helyesen irányítani? 7. Helyes-e az örsben az örsi versengés szellemét fenntartani? 8. Jó-e, ha az örsnek külön nagyobb könyvtára van, és általában milyen könyvek valók bele? 9. Helyes-e külön örsi célokat kitűzni?

Harmadik *Lám Károly* a 911-es cs.-cs. örsvezetője, Rákospalota. Kérdéseiből a következők értékesek: 1. Hogyan tartson fegyelmet és hogyan szerezzen magának tekintélyt az a diákcserkészörsvezető, akinek cserkészei ugyanabból az osztályból valók? 2. Hogyan lehet egy lusta, nemtörődöm-cserkész érdeklődését felkelteni? 3. Hogyan tartsuk ébren és hogyan ellenőrizzük a mindennapi jótett cserkészfeladatát nagyobb diákoknál? 4. Meddig szabad az örsvezetőnek a pajtáskodásban mennie? 5. Helyeselhetők-e cserkészszempontból a gyakori szellemi vagy fizikai versenyek? 6. Helyes-e az, ha az örsvezető csak megmutatja, hogy pl. hogyan kell konyhát ásni, de maga nem ás? 7. Hogyan neveljük a szociális érzéket a vegyes csapatnál? 8. Szabad-e az örsvezetőnek, hiszen aránylag kezdőjátékos, a lelkek finom húrjain játszani?!

Nem problémákat vet fel, hanem az örsvezetőnek szegez 10 kérdést *Tóth István* a 195. sz. Lebéd-cs.-cs. örsvezetője Orosházáról. Úgy érzi, ha ezekre igennel tud felelni az örsvezető, akkor jó örsvezető. Más feladatot oldott tehát meg, mint ami célul volt kitűzve, de igen szépen végezte ezt és ezért az első csoportba soroljuk. Pályázatát itt közöljük:

„Az örsvezetés terén nekem az az elvem, hogy az örsvezetőt főképpen lelkileg kell kiképezni, az jut kifejezésre a gyakorlatban. A lelki tökéletességet úgy követi a gyakorlati, mint az üstököst a fénycsóva. A cél tehát a szilárd jellem, tiszta lélek, ezért kérdéseim nagyrésze eziránvú.

1. Krisztusi tökéletesség elérése vezérel-e erkölcsöd és munkásságod terén? 2. Erős vagy-e testileg, lelkileg és jellemileg? 3. Természeted-e a szeretet? 4. Önzetlenség-e legfőbb erényed? 5. A boldogulás és szebb jövő hited és jócselekedeteid célja? 6. Magyar akarással akarsz és tudsz-e vezetni? 7. Munkálod-e hazád és néped javát? 8. Kötelességednek tartod-e népünk s hazánk multjának ismerését? 9. A létjogosultságot adó munkásság és tisztaság-e egyéni célod? 10. Résen vagy-e testben és lélekben?

Minél tisztább a lélek tükre, annál tisztábban tükrözi vissza a gyakorlat ezerszínű szivárványát, szépségét, ideálisságát."

Ezenkívül az első csoportba soroztuk *Szücs Istvánt* a 298. sz. Lehel-cs.-cs. örsvezetőjét, Jászberény, aki az egész cserkészet problémáját próbálta összefogni és az örsvezetők legfontosabb feladatait megrajzolni. Nagyon szép, lelkes pályázat, de nem pontosan a kitűzött célnak megfelelő. Értékesebb kérdései: 1. Hogyan óvakodhat az örsvezető a túlfűtött önérzet rossz hatásától? 2. Mi a teendője az örsvezetőnek az örs átvételekor? 3. Mi az örsvezető véleménye súgás esetén?

Az első csoportba tartozik még *Péterffy Gedeon* a 254. sz. Minta-cs.-cs. örsvezetője, Budapest, akinek kérdéseiből kiemeljük: 1. Ki vagy te? 2. Hova vezeted cserkészeidet? 3. Mikor vezetsz? 4. Mit csinálsz az „antipatikus fiúval", az „ügyetlen alakkal" és a „piaci léggyel"? 5. Ha a fiúk elmaradnak az örsi gyűlésekről, mit csinálsz? 6. Az örs fele I. o. cserkész, a másik fele alig II. o., mit csinálsz? — Tóth, Szücs és Péterffy pályázatát egy-egy Örsvezetők könyvével jutalmazzuk.

A második csoportba kerülnek és dícséretet érdemelnek *Ritzmann Jenő* 95. sz. Lehel-cs.-cs., Kispest, *Draxler József* 24. sz. Akarat-cs.-cs., Budapest.

Igen érdekes *Kecskeméthy Sándor* a 758. sz. Méliusz-cs.-cs., Miskolc örsvezetőjének pályázata, aki 10, meglehetősen ismert és feldolgozott problémát vet fel — önmagának, és kátészerűen, röviden rögtön meg is adja rájuk a választ. Érdeme, hogy a válaszok mind helyesek, hátránya, hogy a kidolgozást magát elsiette.

A II. csoportba került még: *Mers László* 140. sz. Pro Patria-cs.-cs., Rákoscsaba. Érdekes kérdése: Milyen örsvezető-típusok vannak? Milyen legyen az örsvezető külső megjelenése? — *Pánczél Gyula* 264. sz. Hunyadi-cs.-cs., Rákosliget. A többi pályamunkát a III. csoportba soroztuk.

Már a második számú pályázatra is érkezett be pályamű, ezek közül próbaképpen közöljük Péterffy Gedeon pályázatát a 254. sz. Minta-cs.-cs.-ból, Budapest.

Itt említjük meg, hogy a második számú örsvezetői pályázatra beküldött pályaműveket nem a hosszúság szerint fogjuk értékelni, hanem aszerint, hogy hogyan tudta a felvetett probléma lényegét megfogni, megoldani és stílus szempontjából mennyire felel meg. Az első pályázaton felvetett kérdések a II. pályázatnál felhasználhatók. Irodalmilag, szépen kidolgozott problémát a pályázat határideje után is elfogadunk, ha megfelel, leközöljük.

Rajta, fiúk! A biztató és örvendetes kezdet után jöjjön a még szebb és eredményesebb folytatás.

EGY PÁRBESZÉD.

(Az új örsvezető az új segédörsvezetővel beszélget.)

— Szervusz Pali, örülök, hogy itt vagy. Nos, tetszett az Örsvezetők Könyve? Elolvastad már végig?

— Még nem egészen. Különben pedig abból is, amit eddig olvastam, nagyon sok érdekes dolgot tanultam meg. Most már látom, hogy például egy örsigyűlés tartása nem is olyan egyszerű dolog. Persze eddig mindent készen kaptam, de most majd nekünk kell adni a többieknek. De mondd csak, Sanyi, mit is fogunk mi csinálni tulajdonképpen?

— Hát várjál csak. Először is rendet, aztán vidámságot, örömet.

— Csak nem fogsz valami szigorúan, erős kézzel rendet csinálni, fegyelmezni?

— S miért nem?

— A fiúk majd mind elpártolnak tőled. Míg te voltál a segédörsvezető, mindenki nagyon szeretett téged, mert te voltál a legjobb pajtás. Ha pedig most elkezdesz fegyelmezni, oda lesz a *népszerűséged.*

— Igazad van, de én már számoltam ezzel. Rájöttem arra, hogy a népszerűségnek nem szabad számítani előttem. Hiszen ha egy gyengén fegyelmezett társaságot veszek kézbe és rendbe akarom őket szedni, akkor egész biztosan elvesztem majd minden népszerűségemet. Nemcsak az örsben, de talán az egész csapatban is. De ez nem fog sokáig így tartani. Ha állhatatosan kitartok, akkor ismét népszerű lehetek, de lesz egyszersmind tekintélyem is. Nos, melyik ér többet?

— Mindenesetre az utóbbi. De mi lesz a vidámsággal?

— Légy nyugodt, ez meg fog jönni magától is. Nekünk elsősorban nagyon sokat kell dolgozni a fiúkkal s ha mi ezt jókedvűen tesszük, akkor ez a vidámság átragad a többi fiúkra is. Természetesen arról soha sem szabad elfeledkeznünk, hogy: *roszkedvű örs, az rossz örs.* Egyébként te nagyon jól ismered Dugó Janit írásban és képben. Mi a véleményed róla?

— Hát mindenesetre nagy hólyag. De miért kérded ezt most?

— Látod, nekem az a meggyőződésem, hogy a Dugó Janikért elsősorban az örsvezetők felelősek. Ők a hibásak, ha egy cserkészük két paplannal és három vánkossal akarna eljönni a táborba. Mondd csak, azt akarod, hogy csupa Dugó Jani legyen az örsünkben?

— De várj csak. Mi lesz a Dugó Janik további sorsa? Látod, az a sok fiú, aki három-négy év elteltével megúnta a cserkészetet, az mind Dugó Jani volt. Figyeled az ellentétet: megúnták a cserkészetet, holott nem is volt részük igazi cserkészmunkában. *A cserkészet olyan érdekes és változatos valami, hogy azt nem lehet megúnni, de ha a fiúk hónapokig vannak egy olyan örsben, ahol nem történik semmi, azt bizony megúnják.* A fiúk, amikor cserkészekké lesznek, akkor sok mindent várnak. S most mi rajtunk áll, hogy ők ne csalódjanak. A cserkészetben van elég romantika és kalandosság, nekünk tehát mindazt valóra kell váltani, amit a fiúk várnak, — sőt még többet is. Ezért tehát . . .

— Végigmegyünk a próbák anyagán . . .

— Sőt ezenkívül sok más ügyességet és praktikumot is fogunk megtanulni. Itt van azonfelül a lasszó, krinolin, zsákár, bumeráng stb. Csak egy dolgot nem szabad elfelejteni: Mondd csak, kinek köszönheted te leginkább azt, hogy most segédörsvezetőnek neveztek ki?

— Ha jól meggondolom, azt hiszem, hogy a régebbi örsvezetőmnek. Ő tanított meg engem nagyon sok dologra. Neki köszönhetem nagyrészben azt a sok kedves órát, kirándulást, amelyek megkedveltették velem a cserkészetet és felkeltették bennem a mélyebb érdeklődést.

— Látod, most hat fiú jövője nagyrészben tőlünk függ. *Tőlünk függ nagyrészt, hogy benn maradnak-e a csapatban és liliom lesz-e a mesterük vagy pedig rövidesen kedvüket vesztve otthagyják-e a cserkészetet.* Még szeretném, ha a legközelebbi alkalomig, amikor találkozunk, erről gondolkoznál: Egy cserkész, aki viseli a jelvényt és az egyenruhát, de nem igyekszik teljes erejével megtartani a tíz törvényt, maga az *élő hazugság.* Egy örsvezető pedig, aki szintén nem így tesz, az micsoda?

Péterffy Gedeon
254. Minta-cs.-cs. örsvezetője.

Ünnepük van a magyar örsvezetőknek.

Nem afféle színpadias, pénzszerző, felülfizetéses. Nem trombitaharsogásos felvonulás. Még csak fellobogózás sincsen, hanem egészen csendben összedobban az a tízezer cserkészszív, amely az „Örsvezetők könyvéből" meritette azt a sok kincset, melyet tízezer és tízezer cserkésznek adtak tovább.

Ünnepe van a cserkészszíveknek, mert az „Örsvezetők könyve" eljutott külföldre s most már német nyelven is hódítja azokat, akiket megihletett a cserkészgondolat.

Nem kell-e ünnepnek lenni, ha e kis Magyarország ad valamit egy olyan nagy nemzetnek, mint Németország? Nem kell örülni, ha cserkészeszméink helyessége olyan hatalmas pátenst nyer, mint egy könyv világnyelven való megjelentetése? Nem kell boldognak lennünk, ha külföldi lapokban olyan dícsérő kritikákat olvasunk egy magyar könyvről, mint az örsvezetők könyvéről?

Nézzük, mit is írnak erről a könyvről?

„Auf neuem Pfad"-ban többek között ezeket olvassuk:

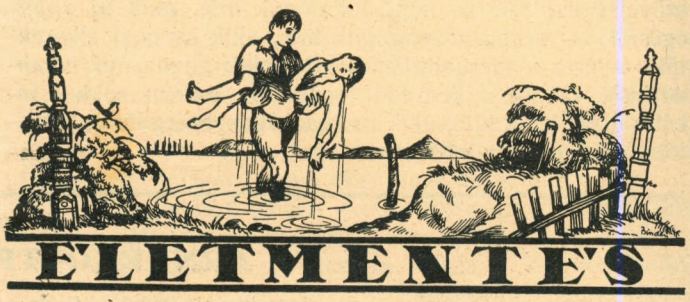
„Különös értéket ad a könyvnek az a komolyság és odaadás, mellyel szerzője megírta. Aki elolvasta, az fogja csak megérteni, miképpen lehetett Magyarországon a cserkészet — sokkal inkább, mint nálunk — nagyszabású nemzeti ifjúsági mozgalommá."

Majd egy másik helyen a következőket írja:

„Mint Németország keresztény cserkészszervezte szerencsét kívánunk a kiadónak e mű megjelentetéséhez. Ha a német cserkészmozgalomban előbb hallatszottak volna ilyen hangok, nem haladna a német cserkészmozgalom annyira külön utakon."

Okunk van ünnepelni! S mégsem vezércikkben s nem is hírrovatban teszünk ennek eleget. Hanem itt az örsvezetők rovatában! Major Dezső dr. „Örsvezetők könyvé"-nek sikere a magyar örsvezetők, a magyar fiú sikere, mert mirólunk mintázta a szerző a cserkészideál felé törekvő örsvezetőt.

Mirólunk írták, nekünk szól s mi nagyon-nagyon büszkék vagyunk világsikere alkalmával. *(S . . . i.)*

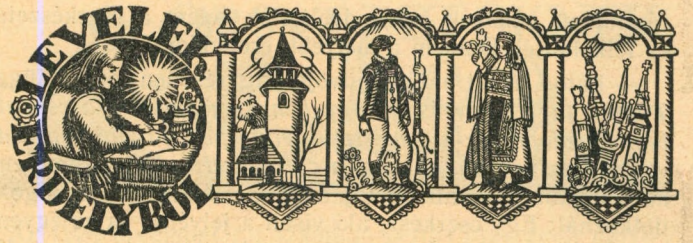

A Főcserkész Ur életmentő kitüntetést adományozott:

IFJ. BÉRESSY SÁNDOR 356-os csapatbeli celldömölki örsvezetőnek, vasúti elgázolás elől való megmentésért.

FARKAS LAJOS 67-es csapatbeli soproni öregcserkésznek, öngyilkosnak vasúti elgázolás elől való megmentéséért.

MÜLLER FERENC 750-es csapatbeli diósgyőri cserkésznek, fuldoklónak úszva végzett kimentéséért.

I. Előljáró beszéd.

Kedves fiaim!

Olvastam, hallottam hőstetteitekről, amiket legutóbb az angliai táborbaszálláskor véghez vittetek és behatóan olvastam arról sokat, hogy mint szoktatjátok hozzá magatokat jó korán, az iskola padjai és a tavaszkor játékai között az élet komolyabb feladataihoz és próbáihoz. Amaz határtalan büszkeséggel töltött el; emez pedig azzal a boldog reménnyel fűti szívemet, hogy mégis — akármily csúf felhők kavarognak is az égen —, mégis lesz még egyszer ünnep a világon. És ez a reménység adja kezembe a tollat, hogy írjak nektek: mint apa gyermekeihez, mint nagyobbik testvér a kisebbikhez, mint öreg barát a fiatalokhoz.

Öreg cserkész vagyok már, fiaim, aki látott jó és rossz napokat (rossz napokat sűrűbben látott, mint jókat és most már mindig csak rossz napokat lát), de aki nem mulasztotta el, hogy a nehéz napok keserűségeiből is félre ne tegye a tapasztalás édes mézét a még gonoszabb napok idejére. Úgy gondolom éppen ezért, hogy ifjúságotok mérészlendületű előretörésében hasznát láthatjátok az én tanácsaimnak. Hogy esetleg a későbbi levelekben ne értsetek félre, már most előre bocsátom, hogy a Ti nagy hitvallástokat — én is vallom. Hiszem: hogy népünk nem fejezte még be azt az isteni küldetést, amelyet ezer esztendő óta teljesít. Hiszem: hogy reá a jövőben is fontos hivatás vár, amelyet ép oly dicsőséggel fog betölteni, mint az eddigit. Hiszem: hogy mostani állapota nem lehet örökös. Hiszem, hogy a profécia, amit a legnagyobb magyar bocsátott szárnyra, hogy: „Magyarország nem volt, hanem lesz" — most is útban van a megvalósulás felé és ha mi, öreg cserkészek, nem láthatjuk is meg, Ti, fiatalok, meg fogjátok látni.

Én is hiszem.

De hitem nem a diplomatáknak a hite, akik hatalmas szövetségesektől; — nem a katonák hite, akik új világégéstől; — nem a demagógok hite, akik szónoki sikerektől; — nem a merkantilisták hite, akik gazdasági fellendüléstől várják a kedvező fordulatot, hanem sokkal inkább a próféták hite, akik az igazságos és irgalmas Istentől várják a nagy változást.

Igaz is: aki lesujtott, csak az emelhet fel, aki megsebesített, csak az gyógyíthat meg minket.

És azt hiszem, a boldogabb jövő felé az első lépés, ha belátjuk: hogy a megsemmisítő csapás is Istentől jött — s az új életre keltő parancsnak is tőle kell jönni.

Ha ezt belátjuk, akkor azok a dolgok, amelyeket idáig nagy fontosságúaknak láttunk, egyszeriben jelentéktelen kicsiségekké válnak s viszont apróságok, amikre idáig ügyet sem vetettünk, egyszeriben óriásokká növekedtek.

Kedves barátaim, Ti boldog, boldogtalan elé oda tárjátok megcsonkított hazátok képét s az édesanya feldarabolt testére mutatva azt kérdezitek: Maradhat ez így? És siettek leolvasni döbbent arcukról a választ: Nem, nem, soha!

Mindenki ezt mondja. De valakit még nem kérdeztetek meg. Azt, akinek a szava egyedül is erős volna arra, hogy a régiből újat, az újból elavultat teremtsen: Istent.

Kérdezzétek meg Istent, mit szól hozzá: maradhat ez így? Aztán tapasszátok lelketeket Istennek ajakára és olvassátok le a feleletet.

Isten arcán, kedves fiaim, nem fogtok találni ijedt döbbenést a kép láttára; hanem fájó (szeretve féltő, büntetve is áldó) szomorúságot. S ha tudtok olvasni Istennek az eseményekben ránk néző arcáról, akkor a kérdésetekre válasz gyanánt ti is egy összedarabolt szent képet fogtok kapni: Isten országának vérző darabjait s hozzá egy szemrehányó kérdést: Hát ez maradhat így, fiaim?

Nézzetek körül, Fiatal Barátaim, kis országotoknak határain: politikai pártoskodás, társadalmi meghasonlás, felekezeti békétlenség mindenütt. — Hát maradhat ez így? És nézzetek a saját lelketekbe: mennyi rossz szokás, mennyi romboló kívánság, mennyi sarjadó bűn csúfítja bensőtökben már is a Teremtőnek fényes arcát. Mit gondoltok: „Hát maradhat ez így?"

Nem gondoljátok-e, hogy a gyógyulásnak belül kell elkezdődnie. Nem gondoljátok-e, hogyha akarnának is, akkor sem tudnának rajtunk segíteni kívülről addig, ameddig mi magunk nem keressük a gyógyulás útjait erős elszántsággal. Nem gondoljátok-e, hogy sok mindennek meg kell változnia addig, amíg térden állva Isten elé vihetjük a halálosan megcsonkított haza képét az égő írással: Uram, nézd édesanyánk képét. Nézd, mit tettek a te ellenségeid a Te népeddel, amelyik egy rövid időre talán megfeledkezett rólad, de sohasem volt rossz, most pedig egészen hozzád tért. Nézd, nézd ezt a képet és mondd: maradhat ez így?

Óh, ha teljes szívetekből Ő neki adjátok magatokat, mint száll majd felétek fehér galambszárnyon az irgalmas égi válasz. Nem, nem, soha. Jöjjetek és lássátok a csodát, amit az Úr cselekszik!

Gondolkozzatok a dolgon, barátaim!

Öreg cserkész.

ÁRNYÉKOLTRÁCSÚ CSÖVEK.

A modern rádiótechnika legmodernebb alkotásai. Céljuk a cső teljesítményének a fokozása és a készülék kezelésének és megépítésének egyszerűsítése. A csodacsövek csoportjához tartoznak.

Két fontos tulajdonságuk van, amelyekkel korszakalkotó változást hoztak létre a rádió fejlődésében. Az első az óriási erősítésük, aminek következtében egy csővel oly teljesítményt érhetünk el, mint két közönséges csővel. A másik igen fontos tulajdonságuk, hogy belső kapacitásuk igen kicsi, aminek következtében egyrészt igen stabil a működésük, tehát nem áll elő a minden rádióélvezetet tönkretevő fütyülés és hangzavar alakjában jelentkező begerjedés, másrészt lehetővé teszi az elérhető igen nagy erősítés teljes kihasználását.

Világos, hogy ilyen jó tulajdonságok mellett a megépítendő készülék lényegesen leegyszerűsödik. Leegyszerűsödik az építése, leegyszerűsödik a kezelése. Az előbbi költség- és fáradságmegtakarítást jelent, az utóbbi pedig az élvezet megsokszorozódását.

Példaképpen felhozzuk e csőtípusok közül a Philips A 442 és E 442 csöveket. Ezek közöl az első izzítóáramát akkumulátorból nyeri, míg a másik még egy lépéssel továbbhalad a modernségben és az izzítóáramot is a hálózatból kapja. Az első csőnek az erősítési tényezője 150, a másikénak 1000. Ha ezen adatokat összehasonlítjuk a régi csövek 10—15-öt kitevő erősítési tényezőjével, már a hozzánemértő is láthatja e csőtípusok óriási előnyeit.

LURKÓ

REGÉNY · IRJA: KOSZTER ATYA · ILLUSZTRÁLJA: MÁRTON ·

I.

Lurkó megérkezik a hegyek országába.

Azon a szomorú októberi napon Gábor Mózes bácsi sehogyan sem találta a helyét. Az éjjel rosszul aludt; verejtékes homlokkal fel-felriadt többször és ma is egész nap úgy ránehezedett a szívére valami. Még a pipa sem ízlett, ami pedig nagy szó a havasok emberénél.

Az erdő embereinek csodálatosan finom ösztöneik vannak. Bajt, veszedelmet úgy megéreznek előre, mint ahogyan a csikasz-farkas megérzi a hóvihart és nyíva bújik meg a vackán. Az ember nem szűköl és nem bújik el. Csak megtapogatja a baltája élét, megropogtatja vas-izmait, aztán összeszorítja a fogát és készen várja a veszedelmet.

Mózes bácsit napok óta valami érthetetlen gond gyötörte. Az volt az érzése, hogy valahol messze, lent a völgyben, ahol a kis Olt kanyarog, ismeretlen veszedelem készülődik s hogy ezzel a veszedelemmel neki is lesz dolga. Nem tudta, mi baj közelget a völgy felől, de abban bizonyos volt, hogy benne minden veszedelem emberére talál.

Amint most ott ült a Messzelátó-ormon s mozdulatlanul, hosszan figyelt nyugat felé, a 85 éves, szép öreg ember valóban annak látszott, aminek messze földön emlegették az egyszerű népek: a havasi pásztorok koronázatlan királyának. Birodalma a hegyek s az erdő; alattvalói a békésen pihenő ezernyi juhon s az őket őrző hatalmas örvös kutyákon kívül a sziklákon szerte bujkáló, mászkáló fürge kecskenép, no meg a gulya, amelynek kolompját messziről a hosszanti völgyből hozza néha erre a szél. (Azoknak nem kell sem pásztor, sem kutya: ott Kormos, a vezérbika tartja a rendet. És alattvalója a csíki s a gyergyói hegyek minden pásztora, akik úgy néznek reá mindnyájan, mint az édesapjukra a gyerekek s minden csendes szavát szentírásnak veszik. Bizony, sok igazi koronás királynál hatalmasabb, boldogabb volt Gábor Mózes öreg pásztor!

Ott ült most mozdulatlanul a Messzelátón és sasszemével a szomszéd hegyeket kémlelte sokáig. Bodri, a fehérszőrű komondor-ivadék ott feküdt mellette s okos szemeivel némán figyelte a gazdája arcát. Felettük kőszáli sas keringett s a kutya haragos, kurrogó morgással zúdult fel mindig, ha a madár árnyéka, mint tovasiető fekete folt, átsuhant a völgy felett.

Mózes bácsi rátette fejét az állat izmos fejére.

— Ne arra haragudj, szógám. Onnan messziről jön valaki, aki úgy érzem, rossz hírt hoz nekünk. — S még élesebben figyelte a szomszéd hegygerincet, amelyen kis fekete pont mozgott lassan, igen lassan felfelé. Ott egy ember küzködött a meredek lejtővel, aki vagy nagyon fáradt lehetett, vagy nehéz terhet cipelt magával, mert feltűnően lassan haladt csak előre. Végre elérte az erdő szegélyét s elveszett a fák lombtakarója alatt.

— Három óra mulva eléri a „Hidegforrást"—állapította meg Mózes bácsi. — Mégegyszer végigvizsgálta a szomszéd hegyeket, de amidőn semmi gyanúsat nem vett észre rajtuk, lassan felállt, felemelte az ólmos pásztorbotot s a nagyon erős, magabízó emberek nyugodt lépteivel indult meg a völgy felé. Bodri csendesen ballagott utána.

*

Három óra multán a Hidegforrást körülvevő erdőnyúlvány széléről, ahol a nyájak legelője kezdődött, mennydörgős kutyaugatás harsant fel. Az a dühös, hörgő harci üvöltése a nyájat őrző félvad kutyáknak, amellyel zsákmányt kereső farkasra vagy ólálkodó medvére szoktak rárohanni és amelynek hallatára élesre fent baltájához kap a pásztor s borzolódó szőrrel, figyelve áll meg minden állat. A nyáj kutyái idegen ellenséget hajtanak!

A forrás mellett eleven szobor állt: Gábor Mózes öreg pásztor. Meg sem mozdult a kutyák lármájára s csak a szeme villanásával parancsolta vissza a lábához Bodrit, aki az első neszre villámgyorsan felugorva rohanni készült a társai segítségére s most rekedt, mély morgással a torkában, kedvetlenül engedelmeskedett a parancsoló emberszem akaratának. Vártak.

— Ha hozzánktartozó, ismeri a jelet; ha meg idegen, akkor nincs itt semmi keresni valója — gondolta az öreg. — Hogy bajban levő embertársa segítségére siessen, az meg sem fordult a fejében. A sziklahegyek s évezredes őserdők világában nincsenek embertársak és közömbös idegenek. Itt jóbarátok vannak és ellenségek. A jóbarát tudja, mivel igazolja magát; az ellenség pedig intézze el a dolgát a kutyákkal egyedül. Kinek mi gondja rá!

Pedig az érkezőnek bizony elkelt volna a segítség. Hatalmas ember volt; olyan, amilyeneket ma már csak régi óriások szobraiban kőbe faragva lát az ember: el tudja róluk képzelni, hogy a tenyerükön malomköveket emel-

Ott találták a kettőt egymáshoz simulva.

tek meg s azon nyujtották fel a pohár vizet a királyuknak. De most halálos fáradság ónos sápadtsága ült az arcán s a mozdulatai is kínosan lassúak voltak. Amint hátát egy százados tölgyfának fordítva, féltérdre ereszkedve nézett szembe a dühös kutyafalkával, a hátán levő tömött hátizsák és a puska akadályozták minden mozdulatát s az a takaróba burkolt csomag, amelyet oly féltő gonddal szorított a bal karjában, komoly harcra egészen képtelenné tette. De még így is, amint szabad jobb kezét ökölbe szorítva, mozdulatlanul várta a támadást, félelmet nem ismerő, hideg nézésű szemével olyan félelmetes volt, hogy ezek a nagy vadra szokott óriási kutyák csak körülugrálták hörögve, csattogó fogakkal, de reá ugrani egyik sem mert még.

Most az idegen hirtelen szájához kapta a kezét s szaggatott, hosszan elnyúló, különös füttyszót hallatott. Rögtön utána mint egy pöröly sujtott le ökle az egyik kutyára, amely a hirtelen mozdulattól vadítva, a torkának ugrott. Az állat fájdalom-vonítását túlharsogta a többiek dühös üvöltése; a kör megszűkült az idegen körül s ki tudja, mi történt volna, ha a forrás felől hirtelen csörtetés nem hallatszik s a sűrűből ki nem lép a fehérhajú öreg pásztor. Egyetlen kiáltására farkukat behúzva sompolyogtak el a kutyák s az idegen megszabadulva ellenségeitől, felemelkedett és kilépett a fa alól.

A két férfi pár hallgató pillanatig szótlanul állt szemben egymással. Kellett ez az idő ahhoz, hogy éles erdei szemmel tetőtől-talpig megismerjék egymást. Aztán a jövevény szólalt meg először:

— Adj' Isten, Mózes bátyám. Éppen idejében érkezett. Nem bírtam volna a kutyákkal.

— Fogadj Isten, öcsém. Ki vagy? Honnan jársz? Ismered a jelet, azt látom.

— Kund vagyok, a vadász. A kastélyból jövök.

Az öreg pásztor arca egy árnyalattal barátságosabb lett.

— Ismerlek, öcsém. Hallottam a híred. Te vagy az, aki ököllel ment rá a barna medvére.

— Én vagyok, bátyám. De most egy macskával sem bírnék el. Egy útban jöttem a kastélytól idáig.

Az öreg bólintott.

— Másfél napi út. Meg is látszik rajtad. Gyere.

Szótlanul mentek az erdőszegélyen át a forráshoz. Ott a vadász megállt, gondosan a földre tette csomagját, aztán lekanyarította a hátáról a hátizsákot s a puskát is mellé fektette. Mintha mázsás tehertől szabadult volna meg, nagyot, mélyet lélekzett s a patak mellé lépve, ledobta átizzadt, poros kabátját.

Az öreg pásztor mindebből semmit sem látott. Meghökkent, szótlan csodálkozással a földre fektetett furcsa csomagot figyelte, amelyben valami kis élő (ember-e, állat-e, nem tudta) vadul mozgott, kapálódzott. Most megfordult a vadász, letérdelt a csomag mellé és szétbontotta a felső takarót. Halk nyöszörgés hallatszott, két kis kéz bukkant ki, aztán egy könnyáztatta kis arcocska s míg az öreg pásztor döbbenten nézte a borzas hajú, kisírt szemű két éves forma kis fiút, az erdőben felhangzott a világ leggyámoltalanabb, de legkedvesebb muzsikája: az édesanyját hívó gyermek panaszos kiáltása:

— Anyuta! . . . Anyuta! . . .

Gábor Mózes szíve összeszorult valami névtelen előérzetétől egy borzalmas csapásnak.

— Ki ez a kis lurkó?

— Az úrfi.

— És a nagyasszony?

— Meghalt. Ott túl a hegyeken vége van mindennek.

— Elveszett a háború?

— El. Itt vannak a dákok.

Mózes bácsi markában megroppant a fejsze nyele és Bodri lekushadva, félve sompolygott el mellőle, amint a gazdája foga csikorgását hallotta.

A vadász vizet merített a patakból, megitatta a kicsi embert, aztán maga is a víz fölé hajolt és hosszan ivott belőle. Aztán talpra ugrott:

— Ember vagyok újra! Két napja nem láttam vizet. Mózes bácsi, most jöhetnek a kutyái, nem ijedek meg tőlük.

Az öreg ember arca változatlanul komor és sötét maradt.

— Gyere, öcsém! — szólt. — Bodri vigyáz majd az úrfira. Két napja éreztem, hogy a hegyeken túl valami nagy baj történik. Tudni akarom, mi van ott.

A két férfi nagy mohos kőre ült le s a vadász csendesen mesélni kezdett. Amíg beszélt, az öreg pásztor arca egyre sötétebb lett. Aki ismerte, látta volna rajta, hogy valamiért keserű haraggal haragszik, de nagyon.

Közben a kibontott takarón ülve magára maradt a szomorú kis ember. Eleinte csendesen sírdogált és édesanyját hívta; aztán látva, hogy senki sem hallgat rá, valami névtelen, nagy ijedtség fogta el. Meglapult pihegve, mint a riadt kis madár és amint a nagy fák és sötét sziklák világában körülnézett, szemében ott ült a rémület.

Egyszerre csendes szuszogást hallott és valami szőrös érintette a kezét. Bodri csúszot lassan melléje és nagy busa fejét odafektette eléje a takaróra. A kis fiú apró keze belemarkolt a gubancos, fehér szőrbe. Meleg, puha volt a kutya szőre, puha volt a nyelve érintése is, amint a kezét végignyalogatta. A kifáradt, zaklatott kis lurkónak olyan jól esett hozzásímulni az erős, nagy állathoz és ráhajtani borzas kis fejét a nagy kutya nyakára.

Amikor a vadász és a pásztor befejezték komoly, nagy tárgyalásukat, és visszajöttek a forráshoz, ott találták a kettőt egymáshoz símulva. A gyermek karja a kutya nyakát ölelte, feje az állat testén nyugodott; és az a sok harcot látott félelmetes, vad komondor hogy vigyázott, hogy fel ne ébressze a kis pajtását! Amint a közelgő férfiakra nézett, könyörgő szeme mintha mondta volna: „Ne parancsoljatok most semmit, nehogy mozdulnom kelljen és felébresszem őt!"

— Szegény kis lurkó! — mormogta halkan az öreg

pásztor és az erdei emberek óvatos, halk lépteivel indult neki az erdőnek, hogy fatörzsekből durván ácsolt házát felkeresse. Gally nem reccsent, levél nem zörrent a nyomában.

A vadász pedig gyengéd kézzel borította rá a takarót az alvó gyermek testére s aztán maga is végignyujtózott mellette a puha erdei füvön. Nyitott szemekkel, álomtalan feküdt hosszú órákon át s a lelkében töprengő gondolatok űzték, kergették egymást.

Igy történt, hogy a hegyek közt töltött legelső éjszakáján a kis lurkó álma felett két barátja őrködött: Kund, az óriás vadász és Bodri, a kutya.

És a vadász tudta, hogy Isten gondviselő szeme vigyáz az üldözöttre és hogy a csillagos ég világában aggódó szeretettel nézi őket a meghalt nagyasszony. Őrzi a kis fiát. És az éjszaka csendjében csak ez a kettő hallotta a vadász szent fogadását, hogy élete ezentúl ennek az alvó kicsi fiúnak a szolgálatában áll.

És a hegyek ormán lassan felvirradt a hajnal.

(Folyt. köv.)

MAGYAR SZEMMEL A NAGY TALÁLKOZÓN.

Sátrak. *(Folytatás.)*

A *finnek* tábora két részre oszlott, ugyanis a finnországi védek szövetsége külön csoportot alkotott közöttük, egyébként azonban teljes egyetértésben működtek. *Sátraik* is azonos jellegűek, a mi B-típusú örsi sátrainkhoz hasonlóak, de kisebbek, világoszöldek, *cövek* helyett horgos vasszögeik vannak. Volt azonban *gömbölyű* sátruk is, favázra feszítve: a görbe oldalbordák fenn fakorongban futnak össze. Ez a sátorfajta ősi alak, amely a lappok *„gamme"*-jára (földkunyhó) emlékeztet. Utóbbinak párját híres tudósunk, a magyar nép nagy ismerője s őstörténetének kutatója, *Herman* Ottó nálunk is megtalálta a biharmegyei *boglyaalakú* pásztorkunyhóban, amelynek a finn sátoréval azonos vázát is bemutatjuk H. O.: „A magyar ősfoglalkozások köréből" c. műve alapján. Talán a közös ősalaknak messzire szakadt két ágát látjuk a finn sátorban és a bihari kunyhóban (l. a túlsó oldali rajzon).

Ugyanilyen szempontból érdekes volt a *svédek* táborában bemutatott *„kota"* nevű *lapp*-sátor is. Teteje nyilt, közepén tűzhely függő bográccsal, e körül rénbőr-heverők. Felszereléséhez tartoztak a belsejében elhelyezett rénagancs-akasztók és a sajátságos alakú keskeny létra. Volt mellette piros-sárga díszes sötétkék lapp-viseletben — egy svéd fiú is. A svédek nagy büszkén mutogatták ezt az *eredeti* sátrat, mert sok viszontagság árán szerezték be és szállították el a magas északon lakó svédországi lappoktól. Azt azonban mindenkinek siettek tudomására hozni, hogy ilyenben náluk csak a lappok laknak ám! — Hát minket pedig éppen a lakás szempontjából érdekelhet a *kota*. *Herman Ottó* ugyanis említett munkájában a *finn* kotát tekinti a *sajátos magyar* ház fejlődésében is első fokozatnak, amelyhez legközelebb a magyar *kontyos-kunyhó* s a hortobágyi *„vasaló"* nevű pásztoralkotmány áll. A kontyos-kunyhó felül zárt, mint a Herman Ottó-bemutatta *finn* kota is, amelynek vázát összetámogatott rudak alkotják. A patkó-alaprajzú „vasaló" viszont felül nyílt, mint a svédeknél látott *lapp*-kota. Ezt szintén rudak tartják, amelyek azonban még külön *belső vázra* támaszkodnak (l. a baloldali rajzot az alsó sorban).

A svédek főterén magas árbocon elhelyezett *villanó-lámpa* emlékeztetett a világhírű svéd világító-tornyokra. A sötétben felfelvillanó fénye sokak figyelmét vonta magára.

Az *angol* cserkészek nagy tömege általában alacsony, vékonyfalú, gyakran kettős fedelű *sátor* alatt táborozott. Sok volt a háztető-alakú és a kúpsátor. Az utóbbiak rozsdabarna színük folytán nem piszkolódtak ugyan, de nem voltak ízlésesek és a bennük való elhelyezkedés is kényelmetlen. — A *gibraltáriak csigákkal* szabályozható *sátorkötelei* a könnyűszerrel való megfeszítés szempontjából célszerűnek látszottak.

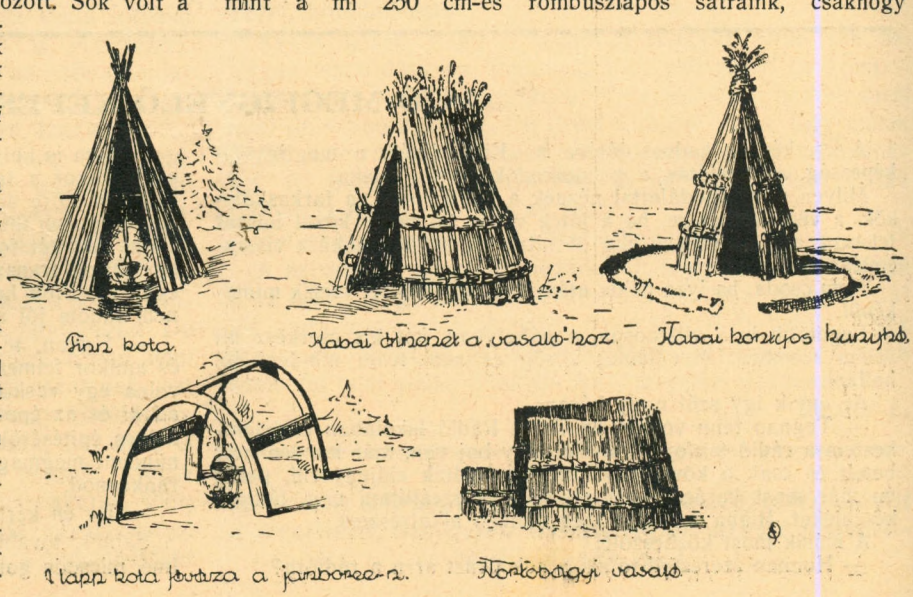
Az *ausztráliaiak* lándzsás és nyilas kapuja alatt B-jellegű *kényelmes* sátrak közé jutottunk. Minden sátor elé egész kis *„előszobát"* építettek, ami jó időben nagyon kedélyessé tehette volna táborukat.

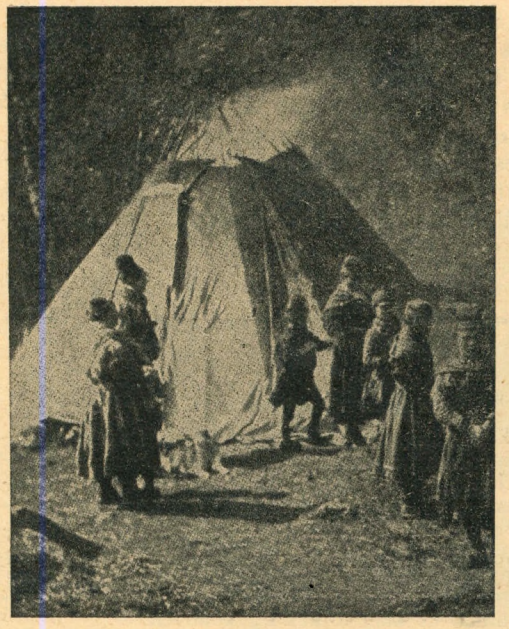
A palesztínai *arabok* kecskeszőr beduin-sátrak alatt tanyáztak, az *új-zélandiak* sátraik bejáratát népies jellegű festett deszkákkal díszítették. Az *egyiptomiak* dísz-kúpsátorát belül honi szőttes borította: mindegyik igyekezett a nemzeti jelleget valahogyan kifejezni. Utóbbiak alig 1 m magas sátracskáit nem éppen állótáborra s még kevésbbé úszótáborra találták ki; aligha érezhették jól magukat egyszemélyes, háztetőalakú kuckóikban.

A mi fogalmaink szerint nem cserkésztábor az *amerikaiak* nagyarányú nyaralótelepe. Mások által felvert, magas, többnyire B-jellegű, kettősfedelű khaki-színű sátraikban külön ebédlőik voltak terített asztalokkal, porcellánedénnyel, pincér-kiszolgálással, külön hálótermeik, takaréktűzhelyeik s különféle ellátást élveztek aszerint, hogy ki mennyit tudott fizetni. A zsúfolt sátorrengeteg mellett kőépületet láttunk, ahol a szabóműhelytől kezdve a zuhanyozókig és majolikafalas fürdőmedencékig minden fényűzést meg lehetett találni. — *8-szögletes* keresztmetszetű *sátorrúdjaik célszerűbbek* a mieinknél, mert erősebbek, nem hajolnak és nem törnek egykönnyen.

Az *indián*-hatás nagyon meglátszik táborukon, tele volt az bálványfával, totemmel, wigwammal, indián-viseletes fiúkkal stb. Ez a helyi vonatkozásoknál fogva, valamint saját nemzeti mult hiányában önáluk természetes és helyes is; de nem volna értelme, hogy átvegyék tőlük az indián-romantikát mások, akiknek számára az idegen világ s különösképpen mi, magyarok, akiknek olyan gazdag kiaknázatlan kincseket kínál a *többezeréves* nemzeti fejlődés. Sértené faji önérzetünket és meghamisítaná nemzeti jellegünket, ha utat nyitnánk cserkészetünkben az idegen szellemnek. Persze sokkal egyszerűbb a kipróbált készet átvenni, mint verejtékes munkával, gondos tanulmányok árán szerzett szakismerettel eredeti értékeket kiásni, megmenteni, közkinccsé tenni; — de *ez* a mi feladatunk és *ez* a sajátosságunkkal való érvényesülésnek az útja is!

Különösen kisebb nemzeteknek kell fokozott mértékben őrködniök, hogy különálló egyéniségük el ne meríljön a tömegben. Ilyen irányú igyekezetet találtunk a *norvégek* táborában, amelynek a kerítését *háló* alkotta pléh-halakkal. Kapujukban madárijesztő-szerű *rén*-utánzat fogadta a látogatót és ott láthattuk a sok élcelődésre okot adott *siket* is. Sátraik nagy változatosságot mutattak. Legérdekesebbek, bár nem a legcélszerűbbek voltak többféleképpen felverhető, „cápák"-nak elkeresztelt sátraik. Aszerint, hogy több vagy kevesebb helyre van bennük szükség, lehet belőlük *fenekes* sátrat készíteni, illetve ha nagyobb hely kell, akkor az előbbi esetben földre kerülő fenékrészt az oldalak megnövelésére használhatjuk. Az egész sátor ilyen furfangos szerkezetű. Használnak egy darabból szabott *gúla*-sátrakat is, az egyik háromszögletű oldallap közepén (tehát nem a gúla-élek mentén) hasított bejáróval. Felverésük, kezelésük *gyors, ügyes*. Van lebernyeges gúla-sátruk is. — Utolsónak hagytam *gúla*-sátraik egy fajtáját, amelynek mozgótáborozás céljára való *meghonosítását* megfontolandónak tartom. Olyan, mint a mi 250 cm-es rombuszlapos sátraink, csakhogy

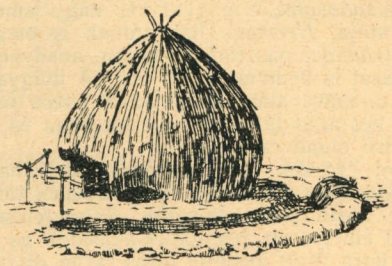

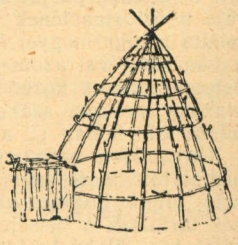
Lapp „kota" nemzeti viseletes lappokkal.

nem *rombusz*lapokból, hanem *egyenlőoldalú háromszögekből* áll. — Összekapcsolása nem a hosszadalmas madzagos-gyűrűs rendszerrel, sem a víz befolyását elősegítő gombolással, hanem erős, nagy *horogkapcsokkal* gyorsan történik. Előnye az is, hogy szinte tetszésszerinti számban összeépíthető s egy embernek már *egyetlen lap* is elegendő, tehát nagyon olcsó, úgyhogy minden cserkész könnyen beszerezheti magának, míg a mi sátorlapjainkból legalább 2 rombusz (vagyis 4 háromszögnek megfelelő) lap kell egy sátor összeállításához. Az *1 △-lapból* készült egyszemélyes sátrat a △ valamelyik oldalának felezőpontjában támasztják alá (sátorrúdjuk általában összetolható). A fej felé eső sátoroldal nyitott, rossz idő esetén esőköpönyegük szépen befedi. Nem palota, nem is állótáborba való így egyenként, de egy cserkész felszerelésestől szépen belefér; könnyű, kis helyet foglal a hátizsákban, tehát mozgótáborra elsőrendű, *gazdaságos:* cserkészszerű. A *honismeret* terjesztésében nagy szerepet játszó mozgótáborok előmozdítására *érdemes volna rendszeresíteni.* A *cserkészifjak** is alighanem különös örömmel fogadnák. — Két ilyen 1 lapos sátrat nyílásával egymás felé fordítva kétszemélyes, *kétlapos* alacsony sátrat kapunk. A 2 △-lap megfelel a mi rombuszlapunk felületének, amelyet azonban magában semmire sem tudunk használni! — 3 △-lapból már m. e. 185 cm magas tetraéder-alakú sátrat lehet szerkeszteni, 4 △-lapból készül a mi 2 rombuszlapos gúlánknak megfelelő sátor, 8-ból a háztetőalakú örsi sátor (= 4 rombusz lapos), 16-ból már emeletes gúla-sátrat építettek, 5×5 m² alapfelülettel és 3½ m magassággal. Elfér benne 2 örs, de jó parancsnoki sátornak is. — Sátraik színe *szürke,* táborukban és ruházatukon ez a szín uralkodó. Fekvőhelyül otthon szalma helyett *fenyő*-gallyakat használnak.

Derék táboruk volt a *lengyeleknek,* akik sohasem mulasztották magyar vendégeiket „jó munkát!" kiáltással üdvözölni, amire aztán *„czuvaj"* volt a válasz. (Érdekes, hogy a mi „jó munkát" köszöntésünknek megfelelő *általános cserkész*-köszöntésmód a külföldi cserkészeknél nem divatozik; ahol mégis használatos a külön cserkészüdvözlés, az is inkább a „légy résen!"-nek felel meg. Ilyen a „czuvaj" is.) Khaki színű sátraik a mi B-típusú sátrainkhoz hasonlók, de *kényelmesebbek, szélesebbek,* úgyhogy az út bennük a középrudak vonalába esik, míg a mi sátrainkban (ha csak az ágyak végét vissza nem hajtjuk, ami szalmazsák használata esetén körülményes) nem járhatunk ott, ahol legmagasabb a sátor. Sátraik egy részét be is festették, még pedig mindegyiket más-más vidéki *népművészeti stílusban.* Ki kell emelnünk, hogy ez a díszítés náluk igen *ízlésesen* sikerült. Másoknál is láttunk festett sátrakat, de azokról ezt nem éppen lehet elmondanunk! *Fromm Béla.*

Bihari boglya kunyhó

A boglyakunyhó váza

* Az *öregcserkészet* megjelölésére szívesebben használom az „ifjúcserkészet", „cserkészifjak" elnevezést; az általános *tagozódás* feltüntetésére pedig a cs. férfiak, cs. ifjak, cs. fiúk, cs. apródok megkülönböztetést a mai bizonytalan és félszeg szóhasználat helyett.

EGY SZÓ.

— Találós versike. —

Hat betűből állok.
Második tagom
Cserkésztáborban fakad
Dúsan, gazdagon.

Első tagom idegen
Praepositio,
Az a nyelv, amely használta,
Nem új, hanem ó.

Helyettesíts „V" betűt a
Testem elején,
Akkor legott próba vagyok,
Férfias, kemény.

Első tagja a V-és szónak
Más nyelven az „út",
Amelyen az ügyes cserkész
. . . -ra jut.

Mikroszkóp.

A JÓ MEGFIGYELŐ KÉPESSÉG.

A cserkészek kedves játéka a „Kim" játék, a megfigyelőképesség, az éleslátás, a gondolkodóképesség játéka.

Milyen nagy csodálattal néznek a kis újoncok, a farkaskölykök a vén cserkészre, ha a játék végén 25 tárgy közül huszat felsorol, míg ők maguk alig öt-hatra bírnak nagysokára visszaemlékezni.

Nem csoda, ha iyen példa után az öregcserkészt veszik mintaképül.

Legutóbb is a vilamoson, a páholyban, két kis cserkész ült velem szemben. A villamos zörög és nem lehet mindent jól hallani.

Az egyik így szól nagy búsan:

— Tegnap fenn voltam az Orion Rádió Iskolában és jelentkeztem a rádió tanfoyamra. De nagy baj van, már minden hely betelt és csak a következő kurzusra tudtak előjegyezni, pedig én már most karácsonyra akartam összeállítani egy lámpás készüléket. Hiába van már meg minden alkatrészem.

A másik most közbeszólt:

— Honnan szerezted te azt a sok pénzt arra a rádióra?

— Nem is került olyan sokba és úgy spóroltam össze apránként. Mikor a tiszt úrnak elmondtam a tervemet, hogy összegyüjtöm előre az alkatrészeket, közben az Orion Rádió Iskolában alaposan megtanulom a rádiót, nagyon megdícsért. Most itt állok, van két forgókondenzátorom, két Orion normál lámpám, egy Orion transzformátorom, cserélhető tekercsem, telepek, sőt egy kis Orion hangszóró is, egyszóval minden, minden és még nem tudom jól a rádiót.

— Ugyan, te is jól csinálod, mért nem tettél úgy, mint én és amikor felmentél, kitöltötted volna a jelentkező-lapot, kaptál volna egy vaskos rádiókönyvet, melyet az Orion Rádió Iskola ad ki és az éppen arról szól, amit te nem tudsz, a készülékek helyes építéséről és ha szóltál volna egy szót is, a mérnök úr mindent megmagyarázott volna neked, és most nem kellene siránkoznod.

— De én kérlek egy neutor . . .

Sajnos, tovább nem hallottam, mert már le kellett szállnom. Ime, micsoda gondjai vannak a mai ifjúságnak. *Elem.*

TALÁLKOZÁSOM A NÓTA LELKÉVEL.

Szeressétek a magyar nótát. Mert lélek van benne, szépséges magyar lélek. Olyan, amitől lassan-lassan távolestünk. Ezért sokszor nem értjük. S mert nem értjük, néha igazán nem is szeretjük. Én is így voltam vele. Csak azért énekeltem, mert magyar fiú voltam s a nóta is magyar volt. Egyszer aztán találkoztunk. A nóta lelke, meg én. És hogy megismerhettem, örökre megszerettem. Nemcsak a melódia-köntöst. Azt azelőtt is szerettem és idegen dalnak is lehet igen szép a köntöse. Hanem a köntös mögötti lelket. Ezt a találkozásomat szeretném elmesélni. Ha akik csak tisztelgő szeretettel daloljátok, egyszer csillagszemes tábortűznél, erdő mélyén, vizek szélén, rét közepén csakúgy találkozhattok vele. Aztán azótától bizonyára másként éneklitek. Azt mondom, nem is éneklitek. Hanem hozzámentek és hagyjátok, hogy a dallamból hozzátok szóljon. Édes-búsan, rikkantó jókedvűn, vagy csak éppen hogy csacsogó-csevegőn. Amilyen a kedvetek, amely hozzá visz.

Az én találkozásom azzal kezdődött, hogy egy híres nótás csapat öregjeivel vízitáborba indultam. Hogy igen nótás gyerek voltam, hogyne örültem volna, amikor azt mondták: sok *igazi* magyar nótát tanulhattok tőlünk. Csak éppen az a szó ütötte meg a fülemet, hogy *igazi*. Hát én nem igazi nótákat ismerek? No, alig vártam, hogy halljak egyet. Régi, szép nóta volt az első. Úgy szólt, hogy: Megöltek egy legényt hatvan forintjáért... Hallgattam, hallgattam és lassan, szomorún úgy éreztem, hogy kezd kihűlni bennem valami. Úgy tüzelt fel, hogy az a nóta egyhangú és furcsa. Tercelni sem lehet hozzá. Ennek nem olyan a befejezése, mint a Kék nefelejcs, kék nefelejcs nótának meg a többinek. Nem is olyan fülbemászó a dallama, mint az, hogy: Megszólalt a kecskeméti öreg templom nagy harangja.

Az *igazi* magyar nóta idegenül hangzott nekem, magyar fiúnak. (Hiszen akkor még nem volt nálam a nóta lelke s nem tudtam, hogy van *igazi* magyar nóta és cigányos magyar dal.) De azért nem hagytam el. Hallgattam és énekeltem őket. Először csak megszoktam az egyhangúságát, aztán kellett nekem a furcsasága. Mígnem egy gyönyörű nyárvégi este eljött hozzám a nóta lelke.

Így történt . . .

A négy barna csónak bíboros-lilás hullámokon lassan csúszott lefelé az öreg Dunán. A nap már behúzódott a távoli sás és nád közé. Csak a vérszín-felhők maradtak künn, azok színezték a vizet. A parton halásztüzet, az égen halvány csillagot láttam gyulladozni. Ránk szállott a vizek titkos csendessége. Már nem eveztünk. Akkor értünk két heti külföldjárás után a Csallóköz lassú folyású vizeire. Hagytuk, hadd vigyen bennünket a víz lefelé. Hazafelé. Hagytuk, hogy a lelkünk teljék az este csendes gyönyörűségeivel. És ekkor lopódzott hozzám a nóta lelke. Az első csónak felől felszállt a Tiszán innen, Dunán túl... különös melódiája. Egy fiú énekelte, egy meg tilinkózta. S amint jött felém a hangja, úgy éreztem, mintha belém költözött volna. És hogy a felhők világossága is eltűnt, csak a víz maradt alattam és a magas ég felettem, a nóta lelke elvitt magával. Oda, ahonnan jött. Túl a messzi hegyeken, a pusztára. Pásztortűz mellett ültem. S a nóta belőlem szállt, kissé vontatottan, talán furcsán, egyhangún. De akkor egyszerre megéreztem, hogy itt az ősi rónán nem is jöhet belőlem másképpen. Ezt súgta az eszemnek, ezt muzsikálta a szívemnek is a nóta lelke. Hogy körülöttem nincsen hegy, völgy, ugrándozó hegyi patak, hát nem is szökkenhet trallallázva, jódlizva, mint a hegyek világa emberéé, ficánkolva, visszhangtól vissza-visszaverve, több hangon egyszerre a melódia. Mert a puszta egyszerűsége és a végtelenség érzete komolyan üli meg a szemét-lelkét a nótát teremtőnek. Hát nem szakadhat más nóta belőle. Mert a nóta lelke — a dalköltő lelke. A dalköltő naponta újuló mély csodálata, nagy élménye itt a be nem fejeződés, a szerteszárnyalhatás érzete. Az ő világa nem ér véget sehol sem. Nem áll előtte hághatatlan bérc, amely elvegye látását. Az ég felette végtelen. A puszta alatta beláthatatlan. Csak valahol belesímul a kéklő magasságba s ott folytatódik végeláthatatlanul. Ha ráborul a csillag-kárpit, a földön ülő sötétet a tűz úgy oszlatja széjjel maga körül, hogy azt sem tudni, hogy meddig ér a fénye-lángja. A sötétséget meg nem szakítja árnyékok konturja. Hát lehet-e más, ami belőle szól? Lehet-e más csattanója a nótának, mint az a két egyforma hang a végén, amely nem fejezi be a dallamot! Hanem elszáll vele a messzeségbe, viszi magával a messzeségek emberének lelkét, amely nem szakadhat el ettől a be nem fejezettségtől. Hiszen az ő világában nincs befejeződés. A puszta a világa, és az végtelen. Ez az ő legnagyobb élménye. És ezt magával hozta, mikor a pusztáról a faluba költözött. Évezredek pecsétje.

És a nótája egyszerű maradt. Ő a természet embere. A természet is egyszerű. Fenségesen egyszerű. A végtelen is egyszerű. Érthetetlenül egyszerű. Mert ami komplikált, véges. Addig váltakozik, mígnem visszaér a kiinduláshoz. A komplikált megfejthető az egyszerűre bontással. Az egyszerű van és bonthatatlan. A puszták gyermeke érzése is, amint ott hullámzik a nótája mögött, keresetlenül, mélyen egyszerűen. Mint a nótájában, benne sem találsz nyugtalan, tekergő lelket. A mi lelkünk hánykolódó, a dalunk is nyugtalan. A természet embere kiegyensúlyozott. Az ő érzelmei bizonyosak. Szomorú vagy vidám. Mélyen szomorú vagy rikkantó jókedvű. Vagy nullpont. Egykedvű. A mozdulatai is ilyenek. Tempósak vagy csizmaszárat verők. A nótája is ilyen. De azért nem unalmas. Az érzelmei a nótában hallatlanul finoman skálázódnak. Aki megérti és érzi a nóta lelkén át ezeket, sose mondhatja, hogy a nóta egyhangú. Nagyon is dallamos, csak hiányzik belőle a kapkodás. Talán ez a furcsa nekünk. A mi lázas világunkban nagyon egészségesen nyugodt.

És a nótája üteme kötetlen. Rubato. Tetszés szerint éneklendő. Mert a dalköltő puszták fia a végtelentől a szabadságérzetét kapta. A korlátoknélküliségét. Az ő érzései nem szorulhatnak pontosan az ütem két függőleges vonala közé. A szöveg és dallam egyszerre születik egyazon érzésből. Nincs librettista *és* komponista. Ők ketten jól összenőttek. Együtt rövidülnek vagy nyujtózkodnak.

Érted-e már a nóta lelkét, az egyhangúságát, egyszerűségét, kötetlenségét?

Akkor tudod, hogy a cigányos magyar nóta nem az. Véges végződésű és érzelmes. Van szövegíró és komponista. Cifra és nem egyszerű. Tercelni lehet hozzá, mert nem uniszónó születik. De azért a miénk az is. Egy másik fajta, keletről szakadt nép zenéje egybeolvadt a miénkkel. Új harmadik. Multja van. A mi multunkkal. Talán jobban is simul, de nem az *igazi*.

Ezt súgta eszemnek a nóta lelke.

A szívemnek meg azt muzsikálta, hogy szeressem. Mert ő az igazi. Hogy árva. Elvesztette a gazdája. Magyar fiú! Te vagy a gazdája. Ismerd. Szeresd. Újulj belőle. Csak jaj, el ne feledd, el ne veszítsd. Mert akkor meghal. Soha senki fel nem veszi. Senkifia lesz, mígnem elenyész.

Teixler L.

Elnézést kérünk olvasóinktól és előfizetőinktől a késésért, melynek az ünnepek utáni munkatorlódás az oka.

Indián gyöngyfűzés.

— Na, Laci, hogyan vált be a nyakkendőből készült fülvédő?

— Nagyszerűen, parancsnok úr, csak — sajnos — nem volt igazi hideg.

— Ami késik, nem múlik! De térjünk a lényegre: milyen kérdésekre akarsz ma választ kapni?

— Ugy-e, parancsnok úr, voltak kint a jamboreen indiánok?

— Voltak!

— Ugy-e, el tetszik majd mesélni, mit csináltak ezek a táborban?

— Lehetséges, hogy sor kerül majd rá.

— S arról is tetszik majd szólni, hogyan élnek azok odahaza nyáron?

— Jó, amennyit kinyomoztam, annyit örömmel elmondok. De a három kérdés közül melyik érdekel téged legjobban?

— Őszintén megvallva, a negyedik.

— A negyedik? Mi legyen az?

— Azt szeretném tudni, hogy mit csinálnak az indiánok télen?

— Hát azok bizony sok mindent csinálnak. Igy például medvékre vadásznak.

— Ez nem érdekel, mert én az örsömmel nem tudom utánuk csinálni.

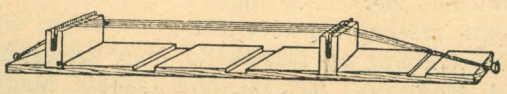
— Ja, vagy úgy! Te olyasvalamit szeretnél hallani, amivel a hosszú téli estéken az örs hasznosan elszórakozhatik?

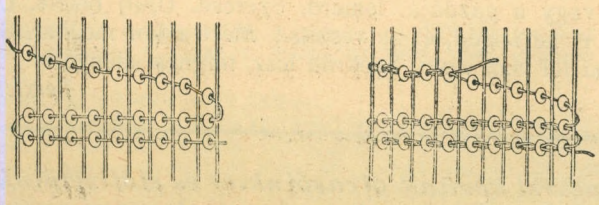
— Igenis, parancsnok úr, azt szeretném, ha csak nem tetszik szerénytelennek tartani.

— Nem! De várjál csak! Mit is tanultunk a jamboreen indián dolgot? Megvan! Ismered az *indián gyöngyfűzést?*

— Nem én!

— Hát tudod, hogy az indiánok igen ügyesek és fejlett ízlésük van.

Eredeti indián rendszerű, szabályozható gyöngyfűzőgép. Alatta a gyöngyfűzés menete.

— Ezt hallottam.

— Azt is tudod, hogy mindent, amit testük vagy ruháik díszítésére felhasználnak, maguknak kell elkészíteniök?

— Persze! Hiszen nekik nem voltak gyáraik.

— Ezért van azután, hogy a gyöngyfűzés, mellyel rengeteg szép, ízléses mintát tudtak kihozni, olyan hatalmasan kifejlődött.

— S tessék mondani, nehéz az a gyöngyfűzés?

— Cseppet sem. Én ugyan nem tudom valami jól, de ösmerek olyan fiút, aki önálló minta alapján már szép fűzést készített.

— Kicsoda az?

— Péterffy Gida, a 254. Minta-csapatból, különben „Hök."-tag s az angliai örsvezetői csapat leghosszabb cserkésze volt.

— Mikor tudnám én tőle megtanulni a gyöngyfűzést?

— Akár rögtön! Ugyanis Gida kérésemre egészen pontosan leírta, sőt még rajzot is készített, melyből azután könnyű megtanulni az egész indián gyöngyfűzést.

— A Péterffy Gida honnan tanulta?

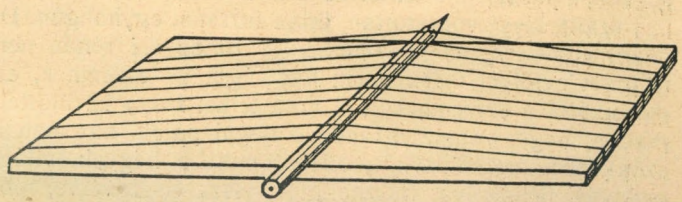
— Az amerikai cserkészek oktató falitábláiból, melynek másolata és rövid leírása megjelent az amerikai örsvezetők könyvében.

— Hát hogyan is kell azt a gyöngyfűzést csinálni?

— Figyelj jól, olvassuk el, mit is ír róla a Gida:

— A gyöngyfűzéshez semmi különösebb szerszám nem szükséges. Ami kell, azt is meg lehet szerezni a legegyszerűbb úton. Mindenekelőtt szükséges egy alapfa. Erre a célra vékonyabb deszka vagy szivarskatulya fedele is megfelel. A cérnán (erős és vékony) kívül finom varrótű is szükséges. A fűzés maga olyan egyszerű, hogy a rajzból is könnyen meg lehet tanulni.

— A fűzés elkezdése úgy történik, hogy a cérnát hozzákötjük a legszélső cérnaszálhoz. A cérnára ráfűzzük a szükséges számú gyöngyöt és a gyöngyöket ráfektetjük a hosszában kifeszített cérnaszálak közé. Most a tűt visszavezetjük a gyöngyökön, arra ügyelve, hogy a cérna a hosszában kifeszített szálak alatt menjen. Igy a gyöngyöket rögzítjük. Ezután, ha végigmentünk a gyöngysoron, megfordulva újra kezdhetjük egy újabb sornak a fűzését. Ha

Péterffy Gida „gépe" szivarskatulyadobozból és ceruzából. A cérnák sűrűbben vannak egymáshoz, mint ahogyan e rajzon látszik, mert a 16 szálat kb. 1–1 milliméter távolságra kell egymástól kifeszíteni.

elkészítettük a megfelelő hosszúságot, akkor elvághatjuk a hosszanti szálakat és ezeket megfelelő módon eldolgozzuk. Akár fonással, akár elvarrással vagy stoppolással.

— Fontos, hogy jó vékony tűt használjunk, mert ellenkező esetben az apróbb lyukú gyöngyöket nem lehet újra átfűzni. A faalapot úgy készíthetjük el, hogy a deszka szélére megfelelő számú bevágást csinálunk és a kifeszített cérnaszálak alá ceruzát teszünk. Van erre a célra készített speciális gyöngyfűző faalap is, melynek az ábráját szintén mellékelem.

Mikor befejeztük az olvasást, Laci megszólalt:

— Hát ez bizony elég egyszerű. Azonban egy nehézségem még van.

— Mi lenne az?

— Arra gondolok, hogy ez a gyöngyfűzés drága lehet.

— Szó sincs róla. Egy egész készlet, 4—5 fajta színű gyöngyből, 1—1 dekagrammos csomag, mintegy 60 fillérbe kerül.

— Hát az egészen olcsó, de hol lehet ilyet beszerezni?

— Minden nagyobb díszműáru üzletben lehet vásárolni. De ha te, vagy az örsöd ilyet szerezni akar, úgy tudok rá egy egyszerűbb módot.

— Tessék elmondani, figyelek.

— Szólok Péterffy Gidának, hogy szerezzen nagyobb készletet s aki címére, a Hárshegy Cserkészparkba 60 fillért bélyegben beküld, annak postán elküldi a gyöngyöket.*

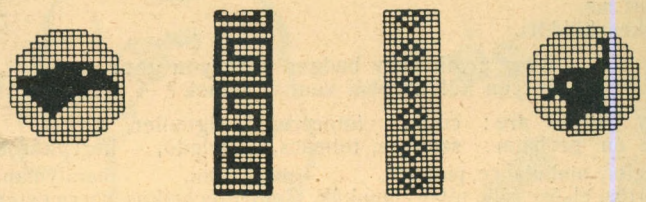
*A Magyar Cserkész minden olvasója élhet ezzel a móddal, mert 60 fillérért küld nekik Gida egy készlet gyöngyöt.

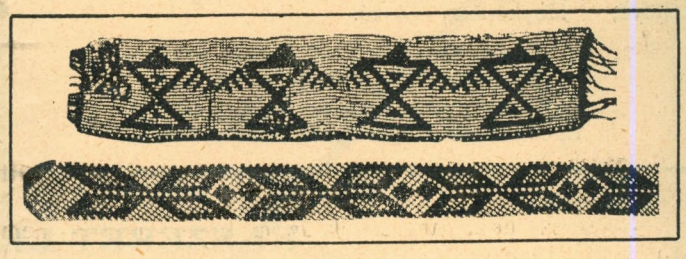
— Ez nagyszerű lenne. De mi lesz, ha sokat kérnek?

— Akkor Gida ismét fog vásárolni.

— Rögtön írok Gidának és legközelebb hozok parancsnok úrnak egy szép óraláncot gyöngyfűzésből.

— Előre is nagy érdeklődéssel várom.

Fűzési minták. (A „Handbook for Patrolleader"-ból.

— Jó munkát, Parancsnok úr!

— A viszontlátásra, Laci. *Hegymászó.*

(Hetedik közlemény.)

December elsején közreadott felhívásunkra többen küldték be hozzánk fölösleges külföldi címeiket. Jól esett nekünk az akciónk iránt való érdeklődésnek és jóakaratnak ez a megnyilvánulása. A rekordot eddig föltétlenül B. K. cserkésztiszt testvérünk tartja, aki egymaga száznál több külföldi címet bocsátott rendelkezésünkre.

Ki veszi fel vele a versenyt?

A cserkésznoteszek kiapadhatatlanok. Szilárd meggyőződésünk, hogy van még ott sok olyan cím, ami hozzánk kívánkozik. Az ilyen személyesen gyüjtött címnek az a nagy előnye, hogy csak olyan külfölditől származhat, aki személyesen megismerkedett magyar cserkészekkel és érdeklődik irántunk. Ezért most nem mondhatunk mást, mint hogy köszönjük az eddigieket, de nagyon várjuk a folytatást.

*

Karácsony táján sokan kerestek fel olyanok, akik „sürgősen" tudni akarták nagy angol jótevőnk, Lord Rothermere, vagy a mi utólérhetetlen Spencer bácsink címét. Nagy örömünkre szolgált eleget tenni kérésüknek, mert újra látjuk belőle, hogy a hála nem ismeretlen a magyar cserkészerények sorában. Legyetek nyugodtan affelől, hogy ők ketten mindig örülnek leveleinknek. Ha egyszer megköszöntük jóságukat, ne untassuk őket többet hálánk örökös ismétlésével: egy pár vidám sor saját élményeinkről vagy a legújabb csapateseményekről éppen úgy kifejezheti ragaszkodásunkat irántuk.

A bélyegsegélyt és a fordíttatás jogát a Lordhoz vagy Mr. Spencer-hez intézett levelek esetén minden jamboreestára (nem csupán bejelentett levelezőkre) kiterjesztjük.

Ismételten kértük, hogy a külföldi levelezés ügyében írt e leveleket *a boríték bal felső sarkán „levelezés" jelzéssel lássátok el és a külföldi ügyeket intéző hivatalnak címezzétek.* Aki ezt nem tartja be, annak a levele normális körülmények közt két hétig vándorúton van a különböző szövetségi hivatalokban, mielőtt minket megtalál. Az ebből származó késéseket, bármennyire sajnálatosak is, *mi* nem küszöbölhetjük ki.

*

Ezek után ismét közlünk néhány mondatot a magyar cserkészek teléről és karácsonyáról.

We have had a big Christmas tree at troop headquarters.
Nekünk volt egy nagy karácsonyfánk csapatotthonunkban.

How do you celebrate Christmas?
Hogy ünneplik önök karácsonyt?

During the four weeks preceeding Christmas
Négy hétig karácsonyt megelőzőleg

small gangs of boys call at every home in Hungary
kis fiúcsoportok látogatják a házakat Magyarországon

to play Betlehem, as they call it.
Betlehemet játszani, amint ők mondják.

This is a pretty little pageant about Christ's nativity and the
Ez egy kedves kis színjáték Krisztus születéséről és a

sheperds and wise men worshipping Him, with traditional
pásztorok és bölcsek imádásáról, hagyományos szöveg-

words and carols.
gel és dalokkal.

Each boy is wearing the apparel he judges to suit his
Mindegyik fiú olyan ruhát visel, amilyen szerinte leg-

part best, even to the extent of false beards.
jobban megfelel szerepének, egészen az álszakállig.

They are an odd sight in the busy streets carrying along
Ők különös látvány a forgalmas utcákon magukkal cipelve

the models of a church and the Stable with the Manger,
modelljeit egy templomnak és az istállónak a jászollal,

which also feature in the play.
melyek szintén előfordulnak a játékban.

Nice Christmas trees were erected in about twenty public
Szép karácsonyfák voltak felállítva körülbelül húsz terén

squares of Budapest.
Budapestnek.

They were the gift of Hungarians living overseas and
Ők voltak az ajándéka a tengerentúl élő magyaroknak és

were called Everybody's Christmas Trees.
neveztettek mindenki karácsonyfáinak.

I have got some Scout equipment (a pair of skis, a watch, skates) for Christmas.
Kaptam cserkészfelszerelési cikkeket (sít, zsebórát, korcsolyát) karácsonyra.

Thank you ever so much for the present you sent me.
Nagyon köszönöm az ajándékot, melyet Ön nekem küldött.

What proficiency badges have you got?
Milyen különpróbái vannak önnek?

My badges are: cook, interpreter, signaller, cyclist, bugler, ambulance, pioneer, electrician, handyman, marksman, photographer, swimmer.
Az én próbáim: szakács, tolmács, jeladó, kerékpáros, kürtös, elsősegély, tábori munkák, elektrotechnikus, ezermester, céllövő, fényképész, úszó.

I have no proficiency badges yet.
Még nincsenek különpróbáim.

I am just working for my tailor's badge.
Épen most készülök szabó különpróbára.

When I get it, it will be my first proficiency badge.
Ha megkapom, ez az első különpróbám lesz.

Are you in for any winter sports?
Foglalkozik ön valami télisporttal?

We are all very keen on skiing.
Mi mindnyájan nagyon szeretjük a síelést.

Hungarian Scouts turn out every year a representative team to compete for the International Skiing Championship for Scouts at Kandersteg.
A magyar cserkészek kiállítanak minden évben egy reprezentatív csapatot, hogy részt vegyenek a nemzetközi cserkészsíversenyen Kandersteegben.

Every Christmas our Association organizes a winter camp where Scout are instructed in skiing.
Minden karácsonyban szövetségünk télitábort rendez, ahol a cserkészek síoktatásban részesülnek.

Figyelem! Bélyegsegélyre vonatkozólag lásd az újévi számban közölt hirdetésünket. Továbbra is díjtalanul adunk budapesti levelezőlapokat a *bejelentett* levelezőknek. Fordításokat a december 1.-i számban megadott feltételek mellett vállalunk.

(Folyt. köv.) *Átányi István.*

KI SZERET LEVELET KAPNI?

Én is, én is: hallom a válaszokat. Nagy izgalom az, amikor a levél megérkezik, aztán elfutok vele, hogy magamba legyek és felbontom. Messze országból jött. Hű, fénykép is van mellékelve, bélyeg is van benne. De micsoda bélyegek; nem is láttam még ilyent. Honnan is jött ez a levél? Né csak: Indiából, ott éppen érdekes elszakadási mozgalom indult meg most. Ej, meg is kérem indiai barátomat, hogy írja meg, mi az igazság. Az a *Ghandi* nagy ember, megkérem barátomat, küldje el valamelyik beszédét. Ez mi? Kerek ércdarab, gondosan papirosba csomagolva: rézpénz. Olyan, mint a mi régi négykrajcárosunk. Persze, ott a rupia járja. Ha ebből százat a bugyogójába tesz a hindu, akkor ne essen a vízbe, mert nem tud felmerülni. Milyen kedves, hogy azt írja: „Mondj el nekem mindent a hazádról, mert oly kevés az, amit az iskolában Magyarországról tanultunk."

Van nekem egy barátom, aki külföldi barátokat gyüjt: a világ minden részén van barátja. Mindegyikkel meghívási viszonyban van: csak győzze a látogatásokat. Rossz nyelvek szerint ugyan könnyű meghívni látogatóba egy fiút, akik Ausztráliában lakik, mint ahogyan az én barátom meghívta canberrai ismerősét. (Viszont ő többet tud az ausztráliaiak épülő új fővárosáról, mint bárki más Magyarországon.) Azért veszélyes is az ilyen meghívás, mert ha be talál toppanni a délafrikai barátom, az nem órákra látogat.

Ismerős cserkész mesélte nyári találkozóját: már évek óta csatlakozott az amerikai „My Friend Abroad" mozgalomhoz és levelezett egy amerikai fiúval, aki valahol a Mississippi partján farmer. Amikor közeledett a zsembori, kitűnt, hogy a farmer, mint „lone scout", magános cserkész, kiverekedte magának a beosztást a nagy amerikai csapatba. És alig érkezett meg a magyar csapat az Arrowe-Parkba, nyulánk amerikai cserkész járta be a táborunkat, kezében a fénykép, kérdezgetve: „Hol van ez a fiú?" Nagy öröm volt a találkozás.

Hogy lehet azt megcsinálni, hogy az ember levelet kapjon? Mert valahogy elő kell idézni a levél örömét. Lusta emberek kikapcsoltatnak. Aki levelet akar kapni, *az először maga írjon levelet!*

Ahogyan a zsembori véget ért, megkezdődött a levelek özönlése oda és vissza. Ezerszámra jöttek, mentek. Ez egyik útja annak, hogy „közvélemény" alakuljon ki egymásról. És tegyük hozzá, egyik legtiszeletreméltóbb és leghatásosabb mód. Fiúk és felnőttek újítják fel az ott kötött barátságot. A legtöbb országban irodák szervezik meg ezt a levelezést. Nálunk nincsenek annyira kifejlődve a társadalom kezdeményező erői, mint másutt; nálunk a legerősebb ifjúsági szervezet dolgává lesz: a cserkészmozgalomé.

A mi külügyeket intéző irodánk nagyszerű kezdeményezése látszik a Magyar Cserkész akciójában. *De ez még csak az eleje!* Ime néhány adat az amerikai fiúk tevékenységéből. Bostonban jelenik meg a fiúk számára egy igen jó havi folyóirat, az „Open Road" (nyitott út). Ez 4 év alatt 57 nemzet részéről közölt százas turnusokban címeket. Ezekre a címekre az amerikai fiúk írtak. Kiválasztották a név hangzása alapján „pofára", hogy hova írnak. Aki legtöbbet ír és legtöbb választ kap, az díjazásban részesül. Első évben tíz darab írógépet és 200 csomag levélpapirost lehetett nyerni. A kimenő leveleket és beérkezőket is a központ tartja nyilván. Minden versenyzőnek külön kartotéklapja van.

Az írási láz olyan arányokat öltött, hogy amikor 1928-ban meglátogattam a bostoni irodát, már 3 kisasszony volt alkalmazva, aki a nyilvántartást végezte. Ime néhány adat az 1928-i évről:

46 állam volt akkoriban bekapcsolva. Az amerikai fiúk írtak összesen 48.271 bejelentett levelet és azokra kaptak összesen 24.661 választ. Magyarország a következő adatokkal szerepel:

Megírt levelek száma: 1309, — válaszok száma: 654.

Vagyis pontosan a levelek *felére* válaszoltak a magyar fiúk. Volt olyan magyar fiú, hogy 15—20 levelet kapott, alig győzte szétosztogatni és volt, aki nem kapott levelet, bár annak a címe is megjelent.

Amerikában egy dán ember mozgatja az ügyet, a mi régi ismerősünk: *Sven Knudsen.* Ki ne emlékeznék a dániai

SANALBIN FOGPÉP SZÁJVÍZ ÉS FOGPOR
A MAGYAR FOGORVOSOK EGYESÜLETÉNEK ELLENŐRZÉSE MELLETT KÉSZÜL.

verseny Sven Spejderjére, a mammuttábortüzek szellemes rendezőjére? Ők mindjárt tovább is mentek és *ez mutatja, hova fejleszthetjük mi is a puszta levelezést.* Már 1927-ben 100 amerikai fiú utazott dán családokhoz és hat hétig mulatott Dániában. Átlagos koruk 17 év volt. 154 dán otthont látogattak meg és csak a hajóút költségeit viselték. Egészen biztos, hiszen már fel is ajánlkoztak, hogy Magyarországra is szívesen eljönne vagy 100 amerikai fiú nyárra.

A látogatás annyira jól sikerült, hogy javarészt azonnal visszahívták dán barátaikat és a következő, 1928. évben 61 dán fiú látogatott meg 13 államban 48 várost és egy sereg tábort. Tábor alatt nem kell csak cserkésztábort gondolni, mert van nagy számban iskolai, egyházközségi, különböző egyesületi és magántábor is. Ugyanabban az időben, tehát 1928-ban 300 amerikai fiú oszlott el 488 dán, norvég és és svéd otthonban, átlag nyolchetes időre.

Nálunk a *csapat* feladata, hogy gondját viselje a levelezésnek. Mi a főakadály? A nyelvtudás hiánya. Hogyan lehet segíteni rajta: hittel és szorgalommal. Hittel: nem szabad azt mondani előre: úgy se tudunk mi angolul, mert *mindenki tud angolul,* aki akar. Igy van ez a franciával és a némettel is. Egy kissé körül kell nézni és fog akadni *egyetlen egy* ember, aki tud angolul annyit, amennyi egy levél elolvasásához és megírásához szükséges. Erre az egy emberre kell felépíteni a dolgot és rövid idő mulva meg lesz az eredmény. Szorgalommal: el kell sajátítani a legfőbb kifejezéseket és gyakorolni a Magyar Cserkész levelezési akciója kapcsán közölt szövegeket.

Ha van olyan csapat, amelyik *tömegben* (legalább 20 címmel csatlakozni akar az *amerikai* mozgalomhoz (csak ehhez!) azáltal, hogy címeit az *Open Roadban* közölve, vállalkozik az érkező levelekre való pontos válaszolásra, az jól olvashatóan írja meg *listában* név, kor, cím rovattal a címjegyzéket és alulírottnak küldje meg a szövetség címén. Költségmentesen közöltetjük. Továbbítás után két hónapra már kezdenek jönni a levelek. De nehogy a statisztikában újra úgy szerepeljünk, hogy csak a levelek felére válaszolunk, gondoskodni kell arról, hogy ha valaki nagyon sok levelet kap, új erők azokat átvegyék. Alaptétel: *minden levélre érkezés után egy héten belül válaszolni kell!*

Néhány szemelvény az *angliai* levelekből:

M. G. Basseth, a kenti grófságban megjelenő 11 lapnak a szerkesztője (dec. 10.): „Gondosan be fogjuk rámázni a küldött képet és irodánkban örök emlékül helyezzük el, emlékéül annak a kedves látogatásnak, amelyet a magyar cserkészek Elthamben és Sidcupban tettek. Isten áldását kívánom a magyar cserkészmozgalomra stb."

J. K. Tod ezredes, egyik angol tábori vezetőnk írja: „Nekem nagyon kellemes napról-napra visszagondolni az Arrowe-park gyönyörű napjaira, annál jobban, mentől inkább közeledik a rövid napú tél. Bizonyára hallották, hogy a Chief Scouthoz betörtek és elraboltak tőle pénzt és értékeket. Lord Baden-Powell 9 mérföldnyire lakik tőlem és hallottam róla, hogy sokan Önök közül meglátogatták őt angliai tartózkodásuk idején. Mellékelek néhány fényképet, amelyeket a jamboreeról vettem fel."

Másik levelében: „Boldog vagyok, hogy megkaptam a Magyar Cserkész kiváló számát és az összes számokat, amelyek a jamboreeról szólnak. Borzasztóan sajnálom, hogy nem tudom elolvasni a szöveget, különösen azt a cikket, melynek címe Mr. Spencer, Mr. Prior, Mr. Tod."

A. C. Strachan: kanadai cserkész-főmegbizott írja: „El voltam ragadtatva azoktól a fényképektől, amelyeket szíves volt nekem küldeni. Én is mellékelek az én fényképeimből néhányat. Az volna szép, *ha a magyar cserkészek ide is eljöhetnének Kanadába.* Én már most készülök a következő jamboreera és már előre örülök, hogy újból láthatom Önt és az Ön kedves cserkészeit. *Nagy csodálattal vagyok minden iránt, ami magyar* és mi, kanadai fiúk, valamennyien rendkívül megszerettük a magyar fiúkat. Bizton remélem, hogy folytatódni fog kapcsolatunk az idők folyamán. Kérem, fejezze ki valamennyi magyar

cserkésznek a kanadai cserkészek *szeretetét és rokonszenvét.* A fényképekkel boldoggá tett és minden érdekel, ami a magyarokról szól."

Harry C. Julian, a 2. sz. altábor „vezérkari főnöke" írja: „A fénykép, amit küldött, állandóan emlékeztetni fog engem a boldog időkre, amelyeket együtt éltünk át és amelynek emlékét híven megőrzöm szívemben. Valahogyan sokkal közelebb éreztem magamat a magyar cserkészekhez: lehet, hogy az volt az oka, hogy *ismerem nemzeti történetüket* és mindig eszembe jutottak azok a nagy veszteségek, amelyet nemzetük a háború után szenvedett. A rokonszenv talán abból is táplálkozott, hogy amint megtudtam, hogy Magyarország a subcampban lesz, *nekifogtam történetük tanulmányozásának és nyiltan megmondom, hogy bámultam azon, mennyit szenvedett a magyar nemzet a legutóbbi évek alatt.* És ez keltette fel bennem a rokonszenvet a magyar cserkészek iránt. Azután a zenéjük! Mennyire örültem annak! Az Önök búcsúestéje lord Glentanar tiszteletére egyike volt a leggyönyörűbb dolgoknak, melyet életemben megértem és az a dallam még mindig a fülemben van. Nagy nehézsége volna-e annak, hogy ennek az éneknek egy példányát elküldjék? Tudom, hogy cserkészeim is szívesen megtanulnák.

Azt javasolom, hogy szólítsák fel lord Glentanart és Mc. Intyret, hogy jöjjenek velem jövő esztendőben Magyarországra. Adja át valamennyi cserkésznek üdvözletemet."

Szemelvények az amerikai levelekből:

Thomas F. Hurleban, Boston, Mass. „Van már barátom Egyiptomban, Costa Rikában, Brit Guyanában, Csehszlovákiában, Japánban, Oroszországban és Norvégiában, most nagyon szeretnék magyar barátot is. Irjon a városáról (aeroplánok!), iskolájáról. Üdvözli amerikai barátja stb."

P. S. Szívesen cserélnék bélyeget.

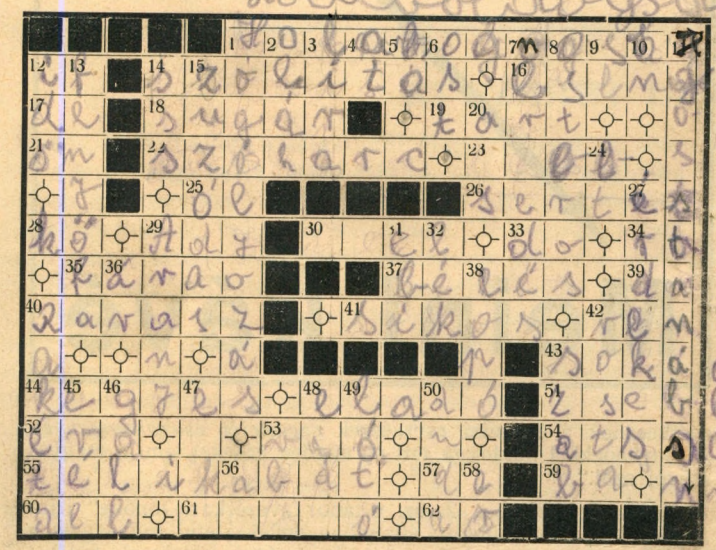
Arthur Farley, St. Thomas School, 58 Free School St. Calcutta, India. „Ma az Open Roadban láttam egy sereg magyar nevet és kiválasztottam a tiedet. Remélem, akarsz velem levelezni stb. 15 éves vagyok, gyüjtesz-e bélyeget? Ha karácsonyra hazamegyek, megírom otthoni címemet, hogy biztosan megkapjam válaszodat, amelyet várva, vagyok stb."

(Folytatjuk.) *Temesi Győző.*

TÉL KERESZTREJTVÉNY.

Összeállította: *katona.*

Vízszintes sorok: 1. A nyíl irányában haladva Petőfi-vers időszerű idézését kapjuk. — *12.* Ebben a várban volt Mirabeau elzárva 1774-ben. — *14.* Pl. „Uram" is ez. — *16.* Nagyon kér. — *17.* Ellentétes kötőszó. — *18.* Mértani kifejezés. — *19.* Fog (fogni) sinonimája — *21.* Megszólítás. — *22.* Vitázók közt gyakori. — *23.* Utolsó betűjét megduplázva cipőpaszta-márka. — *25.* Állat férőhelye. — *26.* Hizlalják. — *28.* Építő-anyag — *29.* Világhírű magyar költő. — *30.* Helyéből elmozdít. — *33.* Adok — latinul. — *34.* Kereskedelmi rövidítés. — *35.* A régi egyiptomi királyok neve a biblia szerint. — *37.* A télikabát hasznos része. — *39.* Német helyhatározó. — *40.* Református püspökünk neve. — *41.* Ilyen a korcsolyapálya. — *42.* Vese — latin nyelven. — *43.* Időhatározó. — *44.* Ezt a „rendet" másként piaristáknak hívják. — *48.* Minden áru... — *51.* Télen különösen hasznos része a kabátnak. — *52.* Ősanyánk. — *53.* Igekötő. — *54.* Régi filmcsillag keresztneve visszafelé olvasva. — *55.* Most hordod. — *57.* Ellentétes kötőszó. — *59.* Rag. — *60.* Ékezettel nem ül. — *61., 48., 62.* Régi rómaiak pénze volt.

Függőleges sorok: 1. Fiatalság téli szórakozása. — *2.* Nép. — *3.* Idegen pénz. — *4.* Fordítva: francia birtokos névmás. — *5.* Népies megszólítás. — *6.* Világtáj német nyelven. — *7.* Izomgörcs következtében áll elő. — *8.* A négy befogott ló közül az egyik. — *9.* Német igekötő. — *10.* Az ón kémiai jele. — 11. Lásd vízszintes 1-et. — *12.* Távfutásnál is mérik. — *13.* Karácsonykor szinte elmaradhatatlan. — *14.* Azonos mássalhangzók. — 15. Sérülés. — *20.* Az „Acta Sanctorum" — rövidítése. — *24.* Űrmérték rövidítése. — *27.* Ilyen regényt szívesen olvasunk. — *29.* Hírneves, világhírű költőnk. — *31.* Hal is, béka is. — *32.* Halász most vágja a jégen. — *36.* Vasutunk rövidítése. — *38.* Bort fejtenek vele. — *40.* Már autó hajtására is használják. *42.* Durva szita. *43.* Mesterember teszi. — *45.* „Ettél" régiesen. — *46.* Híres régi nép. — *47.* Körúti kávéház neve. — *48.* Kereskedő az áruval teszi. — *49.* Ilyen szervünk is van. — *50.* Régi hangszer. — *53.* Királyunk előneve. — *56.* Rangjelzés. — *58.* Német „ő".

LÉGY RÉSEN!

Tarts állandóan mentőszekrényedben

WETOL-SEBOLAJAT

sebfertőzéstől megvéd, a gyógyulást gyorsítja, a kötésváltás fájdalmatlan.

Nem voltál Angliában?

Ne búsulj, mert ha elolvasod a „Cserkészúton Angliában" című páratlanul érdekes könyvet, akkor s végigéled az ottani eseményeket.

Hogyha pedig ott voltál, akkor is hasznát veszed, mert újból ott-érzed magad.

Megfejtési határidő: február 5.
Első díj 5 P, második díj 3 P, harmadik díj 2 P.

PÁLYÁZAT.

A Magyar Cserkész karácsonyi számában közölt keresztrejtvényt helyesen fejtették meg: Bakcsy József 264. Hunyadi J., Rákosliget, Bédi Árpád 33. Széchenyi, Ujpest, Klement József 264. Hunyadi J., Rákosliget, ifj. Dobrovits Dezső 264. Hunyadi J., Rákosliget, Maier Vilmos 264. Hunyadi J., Rákosliget, 264. Hunyadi Fecske-örse, Rákosliget, Balás Ottó 28. Szent István, Pesterzsébet, Varga Sándor őrsvezető 14. Holló, Esztergom, ifj. Badányi Lajos 913. D. B., Csepel, Polgár Károly 169. Magor, Ujpest, Elek Andor 44. Rákóczi, Gödöllő, ifj. Posch Géza 16., Budapest, ifj. Berényi Béla 4. B. I. K., Budapest, Pfeiffer Henrik, Bonyhád, Brósz Róbert 119. Jász, Jászapáti, Boda András 5. K. E. G., Budapest, Hegedüs László 44. Rákóczi, Gödöllő, ifj. Könyves Mihály, Kecskemét, Mauritz Sándor 88. Szabolcs, Nyíregyháza, Somi Kovács Ernő 42. Turul, Győr, Kern József 902. Tompa M., Szentendre, Szathmáry István 285. Szent László, Korchmáros Pál 92. Csanád, Makó, Rácz Iván 35. Jedlik Ányos, Győr, Szabó Gyorgy 72. Bocskay, Zalaegerszeg, Battancs János 550. Baross G., Szeged, Sanits László 71. Zrinyi, Zalaegerszeg, 71. Zrinyi Sas-örse, Zalaegerszeg, Dudás István 14. Holló, Esztergom, Erdős Emil 252. Kiss Jozsef, Budapest, Bezzegh-Huszágh István 5. K. E. G., Budapest, Dezső László Ádám 7. Verbőczy, Budapest, Harkay Pál 118. Turán, Kecskemét, Skorka Lajos 24. Akarat, Budapest, 83. Attila-cserkészcsapat, Vecsés Goitein Pál 653. Somssich, Kaposvár, Skultéty László 35. Jedlik Ányos, Győr, Szücs Zoltán 92 Csanád, Makó, Gyeney Nándor 85. Zrinyi, Székesfehérvár, Czáka Andor 213. Kohári, Eger, Ágner Gyula 264. Hunyadi, Rákosliget, Kemény György 310. Jokai, Budapest, Hátszegi Mátyás 44. Rákóczi, Gödöllő, Rátkay Gábor, Dunaföldvár, Bakucz Károly 344. Budapest, Muszkál Béla 921. Venetiáner, Ujpest, Bejczy Gyula 460. Karátson Imre, Győr, Hufnáger Jakab 178. P. V. P. Mecsekalji, Villány, Negyelszky Ernő 185. W., Kispest, Ekhardt László 71. Zrinyi, Zalaegerszeg, Ottmár János 298. Lehel, Jászberény, Ivánka István 98. Előre, Székesfehérvár, Nyáry Dezső 159. Korvin M., Pápa, Schreiber János Körmend, Kóbor József Sümeg, Kóbor István Sümeg, 223. P. I. Sz. Farkas örse, Budapest, Kiss Lajos Pécs, Daubek Károly 570. Csermák M., Baja, Krafft Walter 70. Széchenyi, Moson, Jurnoky Leó.

Nyertesek: I. Szabó József 80. Csányi, Zalaegerszeg, II. Bakucz Károly 344. Budapest, III. 71. Zrinyi Sas örse, Zalaegerszeg.

Milyennek ismertem meg az angol népet.

Az angol népet az utolsó napok egyikén ismertem meg igazán, akkor, amikor a villamoskalauz fütyülve osztotta a jegyeket, s külön felírta, melyik kocsira kell átszállanom. Amikor láttam, hogy a rendőr, aki kedélyesen, egyik lábát előre téve, mosollyal irányítja a forgalmat, most megállította az egészet s két kis gyereket vezet át az út egyik oldaláról a másikra. Én ekkor elmélkedni kezdtem. Ez a jelentéktelen esemény reflexszerűen világított rá az angolok jellemére . . .

Azelőtt soha nem találkoztam angollal, s ami keveset hallottam, olvastam róluk, az is téves volt. Itt közöttük élve közel egy hónapig, egészen másnak ismertem meg őket. Azt mondták nekem, hogy tartózkodó, komor, hideg az angol. Ennek ellenkezőjéről győződtem meg itt. Ami legjellemzőbb rájuk nézve, s ami rögtön partraszállásunkkor szemembe ötlött, az angolok *víg kedélye*. Az ember csodálkozik, hogy ez alatt a szürke ég alatt, ahol állandó a köd, ahol napot, csillagos eget csak néha-néha látnak, hol természeti tüneményekben alig van részük, hogyan tudják víg kedélyüket megőrizni. Vagy talán ennek ellensúlyozására mosolyog itt fiatal, öreg, munkás és úr, rendőr és kalauz, kacag, ordítozik, ugrál, belekapaszkodik a nagyokba a gyerek. Különben csodálatraméltó a gyerekpolitikájuk. Itt a gyermeknek mindent szabad. Szülői nem azt mondják: ne tedd ezt! Engedik, hadd ordítozzék, hadd ugráljék, mászkáljék felalá; hadd élje a maga gondtalan, szabad gyermekéveit, hiszen úgyis szürke hétköznapok várnak reá. Víg kedélyének megfelelően mindenkivel szemben udvarias, tettben és társalgásban egyaránt, a tegezést nem ismeri, s mindenkivel szemben a legudvariasabb kifejezéseket használja. Még a rendőröknek is ez a fegyverük; nincs is náluk se kard, se bot, se pisztoly, s mégis rendet tartanak fenn, mert a közönség engedelmeskedik udvariasságból. Velünk szemben meg ott tartózkodásunk alatt annyira udvariasak voltak, hogy valósággal kényeztettek. Londoni tartózkodásunk alatt bármerre jelentünk meg, mindenütt üdvrivalgással, zászlólobogtatással fogadtak. Hát az az integetés. Csak fel kellett emelni az ember karját a robogó autóból, már is száz és száz kar integetett vissza. Amelyik városban meg megjelentünk, ott mindenütt terített asztallal vártak, finomabbnál finomabb étkekben volt ekkor részünk. A gentlemantettekben szinte túlságba viszik az udvariasságot. Avagy mivel magyarázzuk másal azt a nemes tettet, amely megengedte, hogy kicsiny, szegény ország létünkre egy hónapig tartózkodjunk külföldön.

Hallottam itthon angol hidegvérről. Én ezt valahogyan abban látom, hogy az angolt rendes lelkivilágából alig lehet kizökkenteni. Társalgás folyamán a legkomolyabb dolgokról játszi könnyedséggel csap át a vígba és viszont, de hogy valaki felbosszantsa az angolt, nehezen hiszem. Haragudni meg talán nem is tud. Egyáltalán nem találni meg náluk a társadalmi különbséget. Ott nincs úr és munkás, mindenki egyenlő. A legelőkelőbb úr beszédbe elegyedik az utcaseprővel, sőt láttam az egyik városban, hogy az egyik úr megvárta az utána jövő gyárimunkást s együtt haladva beszélgettek.

Érdeklődéssel figyeltem az angol nép *vallásosságát*. Volt alkalmam résztvenni anglikán, katolikus és puritán szertartáson. Ezeken kívül nagyon sok szektájuk van még. Mindenki úgy és abban a templomban imádkozik, ahogyan azt lelke sugallja. Külsőségekben nagyon vallásos nép; hogy belsőleg is ilyen-e, az nem az én dolgom, hanem azé, aki vizsgálja a szíveket és a veséket. A második vasárnapi istentisztelet örökké élmény lesz számomra. Puritán istentisztelet volt. Nem volt ott egyéb egy leterített asztalnál, s mégis felemelő istentisztelet volt. Az ember lelkét felemelte a hétköznapiság ködéből. Az angol vallásosságnak mintegy a tükrét láttam a chesteri Cathedrálisban. Anglikán templom, tele dísszel, pompával. Külön kápolnájuk van az egyes egyesületeknek. A cserkészek kápolnájában Szent György szobra, zászlóik, könyveik, folyóirataik. A leánycserkészekében zászlóik, könyveik, a mezőről hozott virágok. Mintegy Istennek áldozzák így mindazt, mit gyenge munkájukkal úgy sem, csak az Ő segedelmével állíthatnak elő. Van külön kápolnájuk a katonáknak, tengerészeknek, annyi diadalmas zászlóval, pilótáknak, propellercsavarból készült kereszttel, asszonyoknak stb. Azt írtam naplómba e kathedrálisban: Ez rávilágít az angolok vallásosságára; valóban úgy érzem, ez az Istenhez vezető út. Bárcsak a cserkészet a többi országokban is azon az alapon haladna, mint a cserkészet őshazájában. Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? . . .

Az angol nép víg kedélyénél, udvariasságánál, vallásosságánál csak *hagyománytisztelete* nagyobb. Nincs még egy ország, hol annyira tisztelnék az ősök kultuszát, mit itt. Az ókor s a legmodernebb újkor nagyon szépen megférnek itt egymás mellett. Klasszikus példája ennek Ulster. Várfala kétezer éves, még a rómaiak emelték, temploma pedig a modern technika egyik legbámulatosabb vívmánya. Az egész város tele van ily történelmi nevezetességű emlékekkel. A hagyománnyal együtt tisztelik a tekintélyt is. London városának szabadságlevelét, pénztárcáját nekünk is mutogatták, mint megbecsülhetetlen ereklyét. A Lordkancellár a Parlamentben gyapjúzsákon ül és ki tudná elsorolni mindazokat, miket az angolok oly nagyon tisztelnek. Ők ezt így találják természetesnek.

Igy ismertem meg én az angol népet.

Bagyinka János.

Az 1930-as esztendő több országos nagytábort hoz magával. Némelyik világraszóló jelentőségűnek látszik, mert a világ minden tájáról jövő vendégekre számítanak.

Elsőnek a hollandi főcserkész fejezte ki a kívánságot, hogy Németalföldön is legyen már egyszer olyan nagy táborozás, amilyen még nem volt. A háború vége felé Hollandia erősen készült a volt ellenséges országok cserkészeinek hollandiai nagytáborban való összehozására. Azonban az 1920-as londoni Jamboree, majd sok egyéb ok miatt ez a tábor halasztást szenvedett. Az idén meglesz, nemzeti Jamboree formájában. A királyasszony is, férje: Henrik herceg, a cserkészek patronusa, és Julianna trónörökösnő, továbbá Baden-Powel is megjelenik, mint díszvendégek. De meghívnak még minden országból 50—100 cserkészt. A tábor színhelye a hollandi Gilwell és 4000 résztvevőre számítanak. Angliai mintára 8 altábor lesz.

A másik országos tábort Dánia KIE-cserkészei rendezik a bűbájos Faenő-szigetén. Ez a sziget a Kis Belt-ben fekszik, azon a tájon, ahol már előző években nem egy dán nagytábor folyt le. A kis sziget- és félszigetország közepén és mégis magában, elszigetelve fog állni a sátorváros a fehérkeresztes piros lobogó és a pirosháromszöges cserkészzászló alatt. Odavárják Mr. Martin-t, a Nemzetközi Iroda igazgatóját, a német KIE cserkészeket és sok mást. Érdekes bélyegsorozatot adtak ki, amelynek eladásából még a 16 koronás táborozási költséget is részben fedezhetik a szegényebb cserkészek számára. A bélyegek pompás árnyképben zászlófelvonó, krinolinozó, doboló, cipőtalpaló, nyíllövő, bekötött szemmel boxoló és sok egyéb tevékenységet folytató cserkészt ábrázolnak. Egy bélyeg ára 25 öre és aki apránkint megveszi a teljes sorozatot, már ki is fizette a 16 koronát.

Más országokban is nagy táborozásokra készülnek. Egyelőre azonban még a cserkészotthonok díszítésével vannak inkább elfoglalva. A francia cserkészek szeretik „helyiségüket" egészen modern, sőt futurista festéssel és berendezéssel ellátni. Azonban baj lehet, mert az egyik szövetség, felhasználva legfőbb vezetőjének, az Öreg Hódnak afrikai utazását, felkérte a csapatokat, hogy díszítsék fel távollétében a szövetség sivár szobáit. Azóta egyre-másra érkeznek a képek, hirdetőtáblák, levélszekrények és íróasztalkészletek. Naptárral tíz évre ellátták a szövetséget!

A másik francia szövetség merész újítással munkaközvetítő-irodát létesített, amely különösen most télen fejt ki áldásos működést. El tud helyezni inastól mérnökig, bányászfiútól szerkesztőig sok francia cserkészt. *JOE.*

A Magyar Cserkész állandóan kapja Angliából a leveleket. A legutóbbi január 3-án kelt Liverpoolból s a cserkész, aki írja, bocsánatot kér, hogy csak most tudja elismerését megküldeni a nagyszerű jamboree-számért.

A hágai konferencia. Amikor ezeket a sorokat írjuk, javában folynak Hágában a tárgyalások a magyar jóvátételről. A nagyhatalmak és a kisántánt arra akarják kényszeríteni Magyarországot, hogy 1943 után is 1966-ig horribilis összegű reparációt, jóvátételt fizessen. A kisantant — csehek, oláhok, szerbek — pedig csak úgy hajlandók engedni, hogyha a romániai optáns per követeléseit a magyar kormány fizeti ki. A váltig hirdetett béke

BEKÖTÖTT ÉVFOLYAMOK!

A tavalyi

„MAGYAR CSERKÉSZ"

évfolyam bekötve rövidesen beszerezhető lesz. — Mindazok, akik egy szépen bekötött, értékes cserkész-folyóirattal akarják könyvtárukat gazdagítani, beszerezhetik a kiadóhivatalban.

ide vezet. A hágai konferencián a versaillei békét akarják megrögzíteni és ezzel pacifikálni a világot. Mondanunk sem kell, hogy ez a mi halálunkat jelenti. Egyrészt, mert a megcsonkítás, a háborús veszteségek és a román megszállás olyan terheket róttak ránk, amelyekért nekünk kellene jóvátételt követelnünk. Másrészt pedig a romániai magyar birtokosok ügyét el akarják odázni, ami ha sikerülne, arra vezetne, hogy minden magyar állampolgárnak bármilyen vagyonát ellenszolgáltatás nélkül elkobozhatják. A hágai konferencia csak egyike azoknak a nagy tanácskozásoknak, ahol a világ urai főzik a békét. Azt a békét, amely nekünk egyelőre, köszönjük szépen, nem kell.

Az érsekújvári cserkészek 50.000 csehkorona értékű házat örököltek és abban helyezik el cserkészotthonukat. Sokáig nem volt helyiségük, most ezen is segített a jótékonyság, egy érsekújvári magyar úrinő lelkes áldozatkészséggel a cserkészek céljaira hagyományozott egy 50.000 csehkorona értékű házat.

Szilveszter éjjelén, amikor az egész Budapest tobzódó örömmámorban úszva szinte extatikus vággyal várta az új esztendőt, az országzászlónál egyetemi hallgatók álltak őrt, ezzel is szimbolizálva azt, hogy amíg mindenki magára gondol, az ifjúság a jövőbe veti tekintetét.

Munkanélküliség. Angliában katasztrófálisan emelkedik a munkanélküliek száma. Az emelkedés december két utolsó hetében 206.643 volt. A munkanélküliek száma 1929 december 31-én Angliában 1,510.200 ember. Ilyen óriási arányú növekedésre már évek óta nem volt példa. Magyarországnak is egyik legnagyobb problémája nem annyira az ipari munkanélküliség, mint a földmunkások egyre növekvő rajai.

Vasuton lehet már Perzsiába menni. Január 4-én délben nagy ünnepségek között átadták a forgalomnak a transzperzsiai vasútvonal első szakaszát. A vasutat német tőke és német mérnökök építették meg. Az új vonal közvetlen vasúti összeköttetést teremt a Kaspi-tó és a perzsa tengeröböl között és a kaukázusi orosz vasutak révén Perzsiát is bekapcsolja az európai vasuti hálózatba. A vonalnak egyelőre csak a déli szakasza készült el, amely Diszful városától a perzsa tengeröbölig vezet. Az új vonal 400 km hosszúságú. A diszfuli pályaudvar felavatását maga a perzsa sah végezte. A vasútépítés költségei a Kaspi-tótól a perzsa tengerig mintegy 150 millió dollárt tesznek ki. Perzsiában sok magyar mérnök és munkás is dolgozik.

A FIFA, a nemzetközi footballszövetség végrehajtóbizottsága Münchenben tartott ülésén elsősorban a Montevideóban megrendezendő labdarugó világbajnokság került szóba. Az ülésen megállapítást nyert, hogy az amerikai államok részvétele biztosítottnak látszik, míg egyes európai államokkal Uruguay még tárgyal. A bizottsági tagok körében kifejezésre jutott, hogy kívánatosnak tartják a montevidoi tornán való részvételt.

A világ termése. Az 1929-es év folyamán a világ búzatermése 797,679.00 q, rozstermése 237,205.000 q, árpatermése 285,461.000 q, és zabtermése pedig 466,586.000 q volt.

Hány autó van Magyarországon? November végével az egész országban több mint 30.000 gépkocsit találunk, amelyből Budapestre 16.000 esik.

Mozi. Az 1927—28-as évadban Budapesten bemutattak összesen 30.758 darab filmet 49,189.000 méter hosszban. A vidéken 80.840 darabot 102.127.0000 méter hosszban. Egész Magyorországon tehát 111.608 drb. filmet adtak elő 151,316.000 méter hosszban. Érdemes egy kicsit elgondolkozni rajta.

Hibaigazítás. Az újévi szám 9. oldalán a *Herman Ottóról* szóló cikkben ez olvasható: Megalkotja a magyar *állami*... műnyelvet. Helyesen: *állattani* szót kellett volna szedni. — A Csendes Oceán *szép*ségei helyett pedig *nép*ségei olvasandó.

Csörgőkígyó és cserkész harcáról számol be az amerikai „The Lone Scout" (Magános Cserkész) című folyóirat decemberi száma. A lap a körülbelül százezernyi, főleg tanyákon szétszórt „árva" cserkészeket fűzi egybe és így szerte az országból sok hírt kap. Texasban történt, hogy egy cserkész felderítő úton hirtelen csörgőkígyóval került szembe és a kígyó kihasználva a cserkész pillanatnyi dermedtségét, a lábát megmarta. A cserkész *résen volt*, lábát a seb felett elkötötte és kiszívta a vért a sebből. Aztán azonnal hazament felvágta a sebet és hipermangános vízzel kimosta. Igy másnapra meggyógyult, amit csak gyors intézkedésének köszönhet. *(T. Gy.)*

Herbert E. Prior úr, az egyik angliai „atyafink", a cornwalli *Falmouth* újságjában karácsonykor nagy cikket írt élményeiről, mint a magyarok tolmácsa és atyafia. Négy hasábos írásában érdekes intimitásokat mond el Prior úr, aki helyettes kerületi vezetőtiszt.

Amikor francia és német nyelvtudása alapján tolmácsnak jelentkezett és a magyar csapathoz osztották be, vett egy magyar társalgási könyvet és buzgón tanulni kezdett. Váltig bámult rajta, hogy semmi németes nincs a magyar nyelvben, amely lágyan és muzikálisan hangzik, de halvány vonatkozása sincs semmiféle nyelvhez, amelyet életében eddig bármikor hallott.

Kedvesen meséli el, hogy nyerte meg a magyar élelmezési főnök kegyeit azáltal, hogy „paprikot" szerzett.

Melegen szól arról, mennyire összebarátkoztunk. Aztán vizicsapatunkról, zenekarunkról stb., és kifejezi büszkeségét, hogy velünk lehetett. Kifejti, milyen jó hatású volt a táborparancsnok teája az altábor táborparancsnokainak tiszteletére.

A jamboreeról nagy melegséggel a szívében távozott. Ahol annyi testvéri érzéssel üdvözölték az angolok is és mások is a nemrégen még ellenséges nemzeteket, ott van remény B. P. várakozásának teljesedésére. Végül nagyrabecsüléssel emeli ki az *öregcserkészek* munkáját, akik a színfalak mögött, esőben, sárban, korán reggel és késő éjjel, a nyilvános események előtt és után megbecsülhetetlenül fontos munkát végeztek.

Nem hallgathatom el, hogy amikor ezt olvastam a cornwalli újságban, eszembe jutottak a mi névtelen öregcserkészeink, a B csapat tagjai, akik ugyanígy megmutatták, hogy nagy és komoly események idején kitartó munkájukra, önzetlen, sőt önfeláldozó segítségükre és mindenekelőtt hallatlan munkabírásukra mindig bizton lehet számítani. *(T. Gy.)*

Móricz Zsigmond: Légy jó mindhalálig-ját most adták a Nemzeti Színházban. A Magyar Cserkész nem szokott színházi bemutatókról megemlékezni, most ezt csak azért teszi, hogy beszámolhasson arról, hogy a Légy jó mindhalálig, amely 1920-ban regény formájában jelent meg, most az ifjúság számára átdolgozva is könyvpiacra került. A kis Nyilas Misiről szól a regény és nincsen ember, akit a debreceni kollégium kis diákjának meghatható története meg ne kapna. Igazi diákregény ez, amelyben Móricz Zsigmondnak kivételes qualitása és a fiatalság iránt való nagy szeretete eléri legnagyobb fokát. Sok olyan diáknak, aki a May Károly-ok és Verné-k után friss, szép, magyar levegőre kívánkozik, kezébe kívánjuk a könyvet. *(A. Zs.)*

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponkint d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponkint 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtisztviselők fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—½8-ig, pénteken 5—7-ig.

vitéz Faragó Ede országos vezetőtiszt szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész hosszabb szabadságra ment.

Kosch Béla gazdasági főtitkár mindennap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd és szerda d. u. 5—7-ig, csütörtök és péntek d. e. 11—1-ig.

Éri Emil országos vezetőtiszt helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtiszt-helyettes hétfő, csütörtök, péntek ½4—½7-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

Telefon: Cserkészház: 184—84, 175—05; Cserkészpark: 643—13.

Vigyázat! A telefonszám december 15-től változott! Már automata!

I. KERÜLET.

A 327. sz. bpesti jezsuita cserkészcsapat alapítója, *P. Vendel* János S. J. hosszabb törökországi tanulmányútra Konstantinápolyba távozott. Ebből az alkalomból jan. 6-án a tisztikar és az egyetemi öregraj *búcsúvacsorát* adott az alapító tiszteletére, melyen többen fölszólaltak. A csapatnak különben élénk karácsonyi szünetje volt. Dec. 25-én délután tartotta a *karácsonyi megajándékozást* s a 650 pengő értékű, nagyrészt cserkészfelszerelésekből álló ajándékokat remek beszéd kíséretében *P. Biró Xavér Ferenc* jezsuita rendfőnök, szervezőtestületi elnök osztotta ki. Dec. 26-án pedig a csapat műkedvelő színészgárdája előadta: *Nagy Miklós: Pécsi diákok* című négyfelvonásos regényes drámáját, Pécs felszabadításának idejéből. Az előadás előtt a csapat parancsnoka, *P. Olasz* Péter S. J. ismertette a karácsonyi ajándékozási akciót s felsorolta ennek figyelemreméltó adatait. Itt említjük még meg, hogy a *bpesti jezsuita csapat egyetemi öregraja a KIOE* (Keresztény Ifjak Országos Egyesülete) helyiségeiben, nagyobbrészt utcagyerekekből cserkészcsapatot teremtett s ezzel leginkább megközelítette Baden-Powel eredeti gondolatának megvalósítását. Az állandó komoly cserkészmunka (próbázások, tanfolyamok) vezetése mellett a beköszöntött Szt. Imre-év máris sokirányban foglalkoztatja a csapat parancsnokságát. Így ismét külön *eszperanto kurzussal* készül a fővárosban megtartandó *Katholikus Eszperanto Világ Kongresszusra*, továbbá táboraiba vendégül fog látni több külföldi cserkészt, főleg az eszperanto cserkészújság a *Skolto Heroldo* olvasóinak táboráról. A csapat *szent Tarzicius* farkaskölyök falkájának jan. 19-én, *szent Szaniszló* apródcsoportjának febr. 2-án lesz avatási ünnepsége.

A 345. sz. János Zsigmond unitárius cserkészcsapat december 21-én d. u. 5 órakor tartotta meg avatással és fogadalomújítással egybekötött karácsonyfaünnepélyét. Az avatás és fogadalomújítás a templomban folyt le. A fogadalmat Kosch Béla gazdasági főtitkár vette ki, ugyanitt beszédet tartott Józan Miklós püspöki vikárius, ki beszédében méltatta a fogadalom jelentőségét, s áldását adta az újonnan felavatott cserkészekre. Utána a csapatotthonban műsoros est volt. A műsor után az „Unitárius Nőszövetség" látta vendégül az ünnepély résztvevőit.

Az I. kerület karácsonyi ünnepélyét ismét a Cserkészparkban tartotta meg, amelyre a nagy távolság ellenére is tömegesen jöttek el a cserkészek. A minden tekintetben nagyszerű karácsonyi hangulat Junger Emil főtitkárnak köszönhető.

III. KERÜLET.

Az 50. sz. Hunyadi csapat jan. 11-én, szombaton és 12-én, vasárnap színielőadást rendezett a szombathelyi Kovácszálló nagytermében és az iparosszékházban. Az előadásokon — mint a premontrei csapat minden megmozdulásán — megjelent a város egész úri társadalma, nagy tetszéssel fogadva Klempa Károly prem. kanonok, keszthelyi cserkészparancsnok „Rabmadár" c. háromfelvonásos cserkészoperettjét, amelynek kitűnő betanítása Vágner Alajos prem. kanonok és Tóth Péter dr. prem. kanonok, csapatparancsnok érdeme. Hálával tartozik a csapat Kolthay M., Mátray E., Alexy B. és Ty. fellépéséért, akik a női szerepek vállalásával a darab sikerét biztosították. A csapatot egyébként karácsonyi ünnepélye alkalmával vitéz Faragó Ede orsz. vezetőtiszt is kitüntette látogatásával. — A csapatban működő kisraj most kapta meg a hivatalos elismertetést. — A karácsonyi szünet alatt Simonffy Jenő gimn. h. igazgató elnökletével örsvezetői, továbbá különpróbázások is folytak. — Az öregraj jan. 2-án Szombathelyen tartotta meg ez évi első összejövetelét.

IV. KERÜLET.

A székesfehérvári Előre cserkészcsapat dec. 22-én karácsonyfa-ünnepélyt tartott.

V. KERÜLET.

A makói 92. Csanád cserkészcsapat karácsony előtti napon csapat-teadélutánt tartott, amelyen vitéz Csaba László parancsnok emlékezett meg a karácsony jelentőségéről cserkészszempontból nézve. A meleghangulatú tadélutánon megjelent Sebes Gyula, a reálgimnázium igazgatója is.

552. „Petneházy Dávid" cs.-cs., Szeged. A csapat zártkörű teadélutánját december 24-én, az új csapatotthonban tartotta. December hó 27—28-án a csapat öreg tagjai jólsikerült kirándulást tettek Várostanyára. A kb. 30 km-es utat a kirándulók kifelé gyalog tették meg, visszafelé kisvasuton jöttek.

Az 550. sz. Baross Gábor cserkészcsapatot az ősz folyamán meglátogatta Glattfelder Gyula csanádi püspök úr is és megelégedetten távozott a csapat otthonából. December 1-én és 8-án a rajok Mikulásdélutánokat tartottak, sok tréfával fűszerezve. December 25-én nagy karácsonyfaünnepélyük volt, amelyen mintegy 200 cserkész gyujtotta meg gyertyáját. Ottho-

Cserkésztáborok VILÁGÍTÁSA
a legolcsóbb és legtökéletesebb „Standard" petróleumgáz ivlámával. 12—20 óráig világít. 1 liter közönséges petróleummal.
1 órára 2 fillér 300 gyertyafény
Tökéletes. Szagtalan. Bél nélkül ég.
Több ezer használatban. — Mindenütt dicsérik.
Cserkészeknek a lemezdobozban elhelyezett
„PHOEBUS" TURISTAFŐZŐ
kedvezményes árban.
Kérjen 31. számú ismertetést!
Vezérképviselet:
ARDÓ JÓZSEF
Budapest, VI., Vilmos császár-út 43.
Telefon: Aut. 216—34.
Fizetési könnyítések!

BEKÖTÉSI TÁBLA
ízléses, szép kivitelben, a
„MAGYAR CSERKÉSZ"
1929-ES ÉVFOLYAMÁHOZ
Félvászonban 1.50 P
Egészvászonban 2.20 P
Beszerezhető a
CSERKÉSZBOLTBAN
(V., Hajnal-utca 6.)

honukban vendégül látják állandóan az 552. sz. csapatot is. Január 5-én a csapat résztvesz az ipartestületi székház avatásán, 9-én pedig megkezdődik az öregcserkészeinek tánctanfolyama.

V—VI. KERÜLET.

A pécsbányatelepi Turul cserkészcsapat január 5-én este 8 órakor színielőadást rendezett. Előadták Ajtai-Ackermann Kálmán 3 felvonásos színművét, amelynek nagy sikere volt.

A somogymegyei cserkészcsapatok asztali tenniszbajnokságot rendeztek. Ugyancsak januárban tartják megyei tiszti gyűlésüket s a kerületi közgyűlést.

A mezőtúri 218. sz. Szittya cserkészcsapat karácsony első napját a Városi Szegényházban ünnepelte, ahol a fiúk által gyüjtött adományokat osztották ki. Karácsony másnapján pedig karácsonyfaünnepélyt rendezett, amelyen a fiúk egymást ajándékozták meg, s így 270 ajándékot osztottak ki.

VIII. KERÜLET.

December második péntekén Sík Sándor, a Cserkészszövetség t. elnöke látogatta meg a kecskeméti csapatokat. Sík Sándor a helybeli Mansz. meghívására irodalmi délutánt tartott a városháza dísztermében, amelyet a közönség színültig megtöltött.

*

„A cserkész ahol tud, segít" parancsnak tettek eleget a 97-es kecskeméti kereskedelmista cserkészek, amikor a városi szegényházban karácsony estéjén karácsonyfát állítottak 167 bentlakó elaggott szegénynek. A karácsonyfa alatt pásztorjátékokat és cserkészmókákat adtak elő, majd pedig minden szegényt megajándékoztak.

A kecskeméti 110-es csapatban december 22-én nyujtották át az életmentő-kitüntetést Klein Gyula ker. ü. v. elnök szép beszéde kíséretében a csapat egy derék tagjának.

A 850. sz. „Kurucz" cserkészcsapat dec. 6-án jól sikerült Mikulás-estélyt rendezett.

A 216. sz. Nagykörösi csapat dec. 14-én a ref. egyház által rendezett karácsonyivásáron külön asztalon kiállította famunkáit és játékszereit, melyek általános feltűnést keltettek.

IX. KERÜLET.

A berettyóújfalui Bocskai cserkész-csapat december 7-én a leventeházban cserkészestet rendezett, amelyen dr. Major Dezső orsz. főtitkár tartotta megnyitó be-

Turul-Magyar Országos Biztosító Intézet Részvénytársaság

Életbiztosítási állomány 1928 év végén 35,817.000 P. Díjbevétel 1928-ban 2,574.000 P. Biztonsági alapok a I. évben 3,386.865 P.

Élet- és járadékbiztosítás. — Takarék- és népbiztosítás. — Gyermeknevelési-, kiházasítási-, tanulmányi segély-biztosítás. Családi biztosítás, rokkantsági és baleseti biztosítás. — Tűz-, jég-, szállítmány-, betörés elleni, üvegbiztosítás. — Esőbiztosítás.

Mindennemű felvilágosítással készséggel és díjtalanul szolgál az igazgatóság:

BUDAPEST, V., KERÜLET, NÁDOR-UTCA 9.

Vezérügynökségek az ország minden városában és nagyobb községében.

szédét, majd a csapat cserkészdalokat adott elő. Ezek után következett az angliai film, amelynek keretében dr. Barcsay Károly vm. vezetőtiszt, IX. ker. ellenőrző, beszámolót tartott a magyar cserkészek világsikeréről. Majd Tácsa Antal tiszt vezényletével a csapat dán gyakorlatot mutatott be. Ez ünnepély nagy érdeklődés mellett fényesen sikerült. December 8-án a csapat megrendezte a szokásos karácsonyi vásárt, amelyen sok szép cserkészmunka került eladásra. A bevételt a csapat felszerelésére fordították.

A 88. sz. Szabolcs cserkészcsapat december 22-én karácsonyfa-ünnepélyt tartott, magukköré gyüjtve 40—50 szegény elemi iskolás gyermeket, cukorral és ruhával látták el őket, valamint megajándékozták egy-egy pengővel.

Betörés. A karácsonyi ünnepek alatt vasárnapról hétfőre virradó éjszaka a debreceni KIE. Mélius cserkészcsapatának otthonában ismeretlen tettesek betörtek. A kutató betörök fáradozása azonban hiábavaló volt, mert a csapat pénztárnoka a karácsonyfa-estély jövedelmét magával vitte. A tettest a rendőrség keresi.

V. J. Makó. Nagyon köszönöm leveledet és a beküldött írásokat, amelyekkel őszinte örömet szereztél nekem. Azok közül a versek közül, amelyeket csak bíztatásomra mertél beküldeni, különösen azok kedvesek, amelyek derüs hangulatot tárnak fel. Ezekben sok eredetiség és rendkívül sok kedvesség van, de te megérted, hogy mégsem tudom a Magyar Cserkészben közölni. Lehet azonban, hogy egyet mégis csak közlök. A komoly vonatkozású versek már kevésbbé jók, de határozott eredetiségre mutatnak a következők: Van egy regényem, Sajnállak kisleány, A szív, Történet, Vallomás, Préselt virág. A többiek kisebb igényűek, de ezekben az én régen felfedezett kis barátom új tehetségét látom megcsillanni. Ha a Magyar Cserkészben nem is közölhetem verseidet, mindig nagyon örülni fogok, ha elküldöd azokat nekem bemutatásra. Legjobban szeretnék beszélgetni új verseidről és ha nem lennék olyan szörnyen elfoglalva, most le is mentem volna Makóra, így azonban várom, hogy te kerülj fel Pestre. A Szatmári Jancsi hóembere már kevésbbé sikerült. A cserkészfiúk írásai között jó volna, de a lap egyéb része számára komolyabb, költőibb munkát várok tőled. Remélem, hogy nemsokára új írásokat láthatok. — **Sz. I. 185. Kispest.** Őrsvezetői tábor az idén is lesz. Az oda való felvétel feltételeiről idejében értesülhetsz a M. Cs.-ből. A cserkész semmit sem csinál parancsnoka nélkül, de terveket természetesen dolgozhat ki és ezeket elég, ha a terv elkészítése után beszéli meg feljebbvalóival. A jegyzői pályához érettségi és megfelelő magasabb tanulmány szükséges. — **K. I. Kaposvár.** Ujabb verseidet köszönöm, úgyszintén a bemutatkozást. Nagyon örülök, hogy beléptél munkatársaim sorába. Verseidben határozott tehetség csillan meg, de szinte mindegyikről azt kell mondanom, hogy homályosak. Általában az volna tanácsom, hogy több egyszerűségre törekedj. Túlságosan komplikáltak a verseid és éppen ezért sokszor majdnem érthetetlenek. Mint mindenben, úgy versben is az a legjobb, ami a maga lehető legegyszerűbb mivoltában is művészi. Ne zsúfold a gondolatokat, elégedj meg azzal, hogyha egy vers számára egy gondolatot adsz. Szavakban se törekedj feltétlenül eredetiségre, azt írd mindig, ami a szívedből fakad. Gondolom, ezek a hibák a sok versolvasás hatásait mutatják. Azt mindenesetre jólteszed, ha minél több verset olvasol. De akkor ne írj, amikor még erősen hatása alatt vagy egyik-másik költőnek. A most beküldött versek közül a legjobb talán a Rakéta. A Halott versek Ady, Halk levél Reményik hatást mutat. Szívesen várom további írásaidat. — **Cs. F. Baja.** A cserkészigazolványokat negyedévenkint kell megújítani, évenkint háromszor a kerület, egyébként a parancsnok újítja meg azokat. A különféle próbák letételét csak összegezve jelenti a parancsnok évenkint egyszer az évi jelentésben. — **J. G. Szeged.** Örülök, hogy jó szolgálatokat tettek a kajak-cikkek. A gondolatod nem rossz és lehet, hogy hamarosan fogok azzal foglalkozni, bár gondolom, hogy a Magyar Cserkészben ezt a problémát aligha lehet megoldani, hiszen ez a cserkészéletnek általában a legnehezebb problémája. Örülök, hogy rengeteg munkád mellett is eszedbe jut néha a kedves régi Magyar Cserkész. — **Kámy.** Nagyon szép tőled, hogy két évi hallgatás után újra megjelentél. Hát bizony őszintén megmondom, hogy az írásodból nem vettem volna ki, hogy VII.-es gimnazista vagy, de a tartalom és a helyesírás kifogástalan, és elvégre az írógép korában talán már meg is bocsátható, ha valaki nem tud kalligrafikusan írni. Természetesen annak csak örülök, ha újra erőteljesebben bekapcsolódsz a M. Cs.-be. Remélem, hogy ezentúl már mint munkatársat is üdvözölhetlek néha valamelyik részben. További írásaidat várom. — **68. Signum laudis.** Irj egy levelezőlapot Polcsi bá'-nak, ő a kitüntetési jelvényre jogosultaknak szívesen fog új szalagot rendelkezésetekre tudja bocsátani a legjobb **gyar!** Hát úgylátszik, te már javíthatatlan vagy. Már én is csak abban reménykedem, hogy majd az élet kijavítja azt, amin Te nem tudsz, de talán nem is nagyon akarsz segíteni. Sajnos, a legutóbbi versedről csak azt írhatom, hogy hangulata a régi, de az értéke valahogy most kisebb, mint a többieké. — **Kakuk.** A balatoni térképek valószínűleg nálatok is kaphatók. Egyébként ott vagy Hévizen a fürdőigazgatóság egészen biztosan rendelkezésetekre tudja bocsátani a legjobb térképeket. A magam részéről a legjobbnak gondolom az új 75.000-es térképeket, amelyek szintén kaphatók bármely könyvkereskedés útján. Sátrat a Szövetségtől is kaptok, de csakis a csapaton keresztül. Azt egyáltalában nem tartom komoly és jó gondolatnak, hogy ti az utinaplókat ki akarjátok nyomatni. Alig hiszem, hogy olyan érdekes volna, amely megérné a nyomdafestéket. A versedről csak annyit, hogy ha a magad mulattatására akarsz írni, azt csak tedd továbbra is, de nyilvánosságra ne vágyj. — **H. P. 118. Turán.** Készséggel szögezem le, hogy a Gombostű titkai pályázatod helyes volt. Csak azért nem közöltük nevedet, mert lapzárta után érkezett be megfejtésed. Mindamellett nem hallgathatom el, hogy nem lelkesedem azért, hogy érdemnek veszitek a pályázaton való részvételt. Ez tulajdonképpen minden lelkes cserkésznek kötelessége, hiszen a pályázatok megfejtésével mindenki nagyon sokat tanul. Hogy ne hiúság vezesse a megfejtőket, ezért sokszor egyáltalán nem is közlöm le a megfejtők névsorát. — **J. A. 64.** Ha levelezni

RÉGI PÉLDÁNYOK VISSZAVÁSÁRLÁSA.

Felkérjük mindazon előfizetőinket, vagy azokat, akik régi

„MAGYAR CSERKÉSZ"

számaikat értékesíteni akarják, hogy hozzák be a kiadóhivatalba, ahol a vásárlási áron felül megvesszük a hiányzókat.

akarsz idegen cserkészekkel, akkor, amint azt már több társadnak is megírtam, lépj érintkezésbe Molnár Frici bácsival (Cserkészház), aki egy egész kis szervezetet tart fenn arra, hogy a magyar cserkészeknek külföldi cserkészekkel való levelezését intézze. Most leveledet átadtam neki. — **T. A. 85.** Maga az esemény leírása valóban megható és ha igazán megtörtént, nagyon cserkészies. De a szép cselekedet leírása nem eléggé irodalmi színvonalú ahhoz, hogy leközöljük. Köszönöm mégis az írást, mert ebből megbizonyosodtam a felől, hogy a ti csapatotokban nagyon szép munka folyik. És ez mindenesetre több, mint hogyha egy tudósítás megjelenik rólatok a M. Cs.-ben. — **L. K. Rákospalota.** Nem tudom, hogy milyen pályázatra gondolsz a beküldött művel. Ha az örsvezetők írásai rovatában kitűzött kérdésekre akarsz felelni, akkor azt nagyon helytelenül fogtad fel, mert ott nem irodalmi, hanem örsvezetői gyakorlati témák kidolgozásáról lehet csak szó. Kis írásod egyébként ha nem is valami nagyszabású, de kedves és ha nem veszítette volna el aktualitását, a cserkészfiúk írásai között le is közöltem volna. — **Á. G. Rákosliget.** Csak küldd be egész nyugodtan a rejtvényeket. Címezd a szerkesztőségnek és akkor biztosan eljut a legilletékesebb helyre. — **M. I. 19. Bükk.** Hát hogyan haragudnék, hiszen én el is várom minden olvasómtól, hogy teljes bizalommal forduljon minden kérdésben hozzám. Nagyon örülök, hogy összekapcsolódtunk az Imádkozó fiúk révén. A M. Cs. naptárát azért nem küldte ki eddig a kiadóhivatal, mert előfizetésed még nem érkezett meg, de meg fogod kapni, úgyszintén a pályadíjat is. Bekötési tábla a Cserkészboltban máris kapható. A közmondás-pályázatra csak küldd be a dolgozatodat. — **P. K.** Ugylátszik, te szeretsz elkésni, mert úgy a pályázattal, mint a hírrel meglehetősen elmaradtál. Tréfás feleleted lehet, hogy felhasználom. Sajnálom, hogy nem kerestél fel személyesen az ünnep alkalmából, hiszen csekély testi hibád nem akadályozott volna a beszélgetésben. Tudok én ám hangosan is beszélni. — **Gyinka.** Köszönöm a naplótöredéket. Igazad van, ilyesmit is érdemes néha közölni. Lehet, hogy a cserkészfiúk írásaiban majd hozom, ámbár jobb szeretnék korábbi cserkészkedésed köréből olvasni naplótöredéket. Ezek talán nem olyan gondolat-gazdagok, de bizonyosan bájosabbak. — **Ifj. R. L. Tatabánya.** Köszönöm a három szép verset, mind a háromban van egy-egy szép gondolat. Valószínű, hogy fogom is közölni őket, bár meg vagyok róla győződve, hogy tőled jobbakat is fogok kapni. T. i. egy kicsit zavarosak a verseid, még mindig nem vagy eléggé egyszerű. Nagyon érdekelne, hogy hogy érzed most magad, miután tudom, hogy óriási lelkesedéssel indultál el szeptemberben új utadra. Remélem, nem ért csalódás. Uj verseidet és leveledet szeretettel várom.

Rejtvénymegfejtőknek.

N. E. 185. W. Kispest. H. J. 178. P. V. P. Villány. K. J. és I. Sümeg. K. Gy. 310. Jókai Mókus-örs. B. O. 28. Szt. István Pesterzsébet. A Magyar Cserkész nagyon szomorú, hogy ti nem tudjátok a rendet. Be lehet küldeni rejtvényt akár levelezőlapon is, de az tiszta legyen s ne maszatos, mint némelyiknek a rejtvénymegfejtése. Kis darab rongypapirokon sem szabad megfejtést beküldeni. A jövőben, fiúk, pontosabbak legyetek. — **H. M. 44. Rákóczi, Gödöllő.** Ejnye, ejnye, szabad-e így megcsonkítani a Magyar Cserkészt? Hidd el, nagyon fáj nekem. — **Z. Prosch G. 16. G.** Rejtvényed érdekes, de még nem üti meg a mértéket, próbálkozz mással. — **Ifj. B. A. 5. K. E. G.** Pajtikám, ezt a rejtvényt mindenki ismeri már. Törd a fejedet máson.

Van már
ezévi
CSERKÉSZ-NAPTÁRAD ?

A jó cserkész nem is tudja nélkülözni, mert cserkészfeladatait megkönnyíti, szórakoztatja és mindenben hasznos tanácsadójává vált.

Siess és vásárold meg, míg nem késő, a Cserkészboltban.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.
Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A

Rádió Revü

szépirodalmi pályázata.

A **RÁDIÓ REVÜ** szerkesztősége időről-időre jelentékeny irodalmi pályázattal igyekszik serkenteni a magyar írókat és újságírókat arra, hogy **megteremtsék a rádió szépirodalmát.** Mostani első pályázatán legfeljebb hat gépírásos oldal terjedelmű novellára, tanulmányra, vagy lüktetően érdekes, de nem aktualitáshoz kötött riportra a következő díjakat tűzte ki:

I. díj 150.— pengő
II. díj 100.— pengő
III. díj 50.— pengő

Ezenkívül a szerkesztőségnek jogában áll megvenni a közlésre érdemes, de díjat nem nyert pályaműveket 25 pengőért darabonként.

A jeligés levéllel ellátott pályázatokat legkésőbb február 15 ig kell beküldeni a **RÁDIÓ REVÜ szerkesztőségébe, V., Lipót-körút 18. I.**

Gyermekmese-pályázatot

is hirdet a **RÁDIÓ REVÜ** olyan gyermekmesékre, amelyek legfeljebb négy gépírásos oldalon, a rádió bekapcsolásával kis gyermekek részére meseszerűen foglalkoznak. A legjobb rádiómesét

50.— pengővel jutalmazzuk.

A közlésre érdemes, de díjat nem nyert **meséket 20 pengőért** vásároljuk meg.

A feltételek ugyanazok, mint a novella-pályázatnál.

A RÁDIÓ REVÜ irodalmi pályázatának közelebbi részletei a RÁDIÓ REVÜ legközelebbi számában olvashatók.

Mint eddig is klasszikus kiadványainkkal tettük, ezt az óriási művet is igen nagy példányszámban, ingyen osztjuk szét mindenkinek, aki 10 napon belül beküldi kiadóhivatalunkba az alábbi szelvényt, ingyen megkapja **Brehm: Állatok Világa** teljes sorozatát **nagy lexikon alakban,** körülbelül 100 testes füzetben, mintegy 8000 oldalon. Ez a kiadás a legújabb, 1927-ben megjelent 4-ik, több mint 2000 fekete és színes képpel ellátott német kiadás alapján készült, melyet a legnagyobbnevű tudósok a tudomány legmodernebb színvonalára emeltek. Ezen kiadásunkban megjelenő

TELJES NAGY BREHM

modern magyar kiadás a leghíresebb magyar természettudósok, egyetemi tanárok és szakértők közreműködésével készült. Ez a klasszikus természetrajzi mű a természet minden barátjának kezében kimeríthetetlen forrása az okulásnak és a tanulságos szórakozásnak. A melegszívű kutató az életből merít az élet számára; leírja az állatokat, amelyek az emberek társai a földön, — ellenségei vagy barátai — és sorsuk az ember sorsával összefügg. **Színes, életteljes és természethű képekben mutatja be Brehm ezt a hatalmas, különös és mindig érdekes világot.** Brehm írását mindenki csak feszült figyelemmel és érdeklődéssel követheti.

Ez a mű gyönyörű nyomásban, az általánosan ismert lexikonok formájában jelenik meg és csak a hirdetésért és csomagolásért kérünk minden hatalmas füzetünkért 25 fillérnyi megtérítést. Minden füzet külön is kapható. A szétküldés a beérkezés sorrendjében a tényleges portóköltség megtérítése ellenében történik, avagy portómentesen vehetők át kiadóhivatalunkban.

Mindennemű pénzküldemény egyelőre mellőzendő!

CHRISTENSEN ÉS TÁRSA

GUTENBERG

KÖNYVKIADÓVÁLLALAT

BUDAPEST,

IV., VÁCI-UTCA ÉS ESKÜ-ÚT SAROK.

(ESKÜ-ÚT 3.)

TELEFON: AUT. 874-66., AUT. 862-72.

SZELVÉNY. M. Cs.

Alulírott a **Nagy Brehm**-et **(az igazi Nagy Brehm**-et) a fenti feltételek szerint ingyen kívánja. Átvételi elismerést és szállítási elismerést kérek.

Név: .....

Lakhely: .....

Külföldi címek az illető állam nyelvén közlendők. — Feltétlenül jól olvasható aláírást kérünk.

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.

„CSERKÉSZBOLT“

Szövetkezet (Cserkészház, Budapest, V., Hajnal-utca 6.)

Telefon: Aut. 184—84 és Aut. 175—05. — Postatakarékpénztári csekkszámla 34.383. — Az Ifjúsági Vörös-Kereszt elárusító helye.

A Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítója.

ÁRJEGYZÉK:

Aluminium csajka, 1 literes 2.30 és 2.90, félliteres — 1.70
„ **ételdoboz** rekeszekkel, nagys. szerint 3.80, 9.80, 6.90, 5.20
„ **gyorsfőző**, 1 edénnyel 6.—, 2 edénnyel 13.50 és 6.90
„ **lekvárosdoboz** — — — — — — — — 1.—
„ **ivópohár**, lapos —.50, csőrös, fogóval ¹/₄ l. — 1.—
„ **kávéskanál** sima vagy mintás — — — — —.16
„ kanál és villa sima vagy mintás külön-külön —.20
„ **kulacs**, félliteres 2.80, u. a. patentzárral — — 3.60
„ „ karabinerrel félliteres 3.30, 1 literes — 3.90
„ „ ugyanaz filchuzattal fél l. 5.—, 1 l. — — 6.—
„ **lapostányér**, 210 mm —.80, **mélytányér**, 210 mm —.90
„ **só- és paprikaszóró** — — — — — — —.64
„ **szappantartó** csuklós v. kerek —.60, négyszög. —.50
„ **teatojás** — — — — — — — — —.30
„ vajtartó, csavarmenetes üvegbetéttel, nagys. sz. 2.60, 2.40, 1.60
Arvalányhaj — — — — — — — — — —.10
Bot, cserkész, méterbeosztással — — — — — 1.10
tiszti jégcsúccsal — — — — — 2.70, 2.—, 1.30
B. P. öregcserkész bot — — — — — — — 2.—
Bumerang — — — — — — — — — 3.50 2.50
Cipő szögezett, duplatalpú turacipő bőrbéléssel — 50.— és 43.—
„ magasszárú, csattos, duplatalpú bagaria 35—39-ig 28.—, 40—43-ig 31.—, 44—46-ig — — — 32.—
„ magasszárú zsíros tehénbőr bakancs 31—35-ig 19.—, 35—39-ig 23.—, 40—46-ig — — — — 27.—
„ **Waterproof**, magasszárú — — — — — — 49.—
„ anglocalf, vízhatlan, luxus kivitel 52.—; u. a. sport-box bőrből — — — — — — — 42.—
„ Haferl-mintájú félcipő, bagaria — — — — — 36.—
„ fűző bőrből 1.—, cethalbőrből — — — — — 1.50
„ talpbetét párja papír —.20, filc —.80, sofla —.80
„ vízhatlanító olaj 1.50, kenőcs — — — — — 1.—
Csajka, khaki zománcozott, fogóval — — — — — 2.30
Derékszíj angol mintájú, öntött bronz, liliomos csattal — 3.80
„ farkaskölykök, apródok részére — — — — 2.40
„ csatt liliomos — — — — — — — 2.—
Evőeszköz: összerakható kan.-villa —.80, kan.-villa-kés 2.50 1.50
Farkaskölyök ujjas, barna, kék v. zöld nagys. sz. 10.—től
„ **vállszalagok**, minden színben — — — — — —.50
„ csillagok posztón — — — — — — —.20
Flanell, prima, 78 cm széles, méterenkint — — — — 1.80
„ angol gyapju — — — — — — — — 5.—
Fogkefetok, celluloid — — — — — — — — 1.20
Harisnya, khaki 22 cm 1.60, + cm-kint — — — — —.10
Hátizsák, norvég II. bőrszegélyek, rézcsattok 3 zseb
„ 55×55 cm 24.—, u. a. chrónbőr szijazattal — 26.50
norvég I. u. a. kisebb 22.—, u. a. chrónbőr szíjazattal — — — — — — — 23.—
„ Lomnicz, fenti kivitel 2 zseb 50×50 cm — — — 14.—
50×60 16.—
„ Hargita, vadászvászon, 1 zseb, 38×38cm — — 5.—
„ Kárpát II., 48×55 cm 2 zsebbel 10.—, Kárpát
„ III. 50×50, 2 zsebbel 12.—, Kárpát IV. 60x60 cm 2 zsebbel — — — — — — — — 14.—
Igazolványtok —.60, fémkerettel — — — — — 1.50
Ing khaki flanelből, 28—34 5.60, 35—40 6.—, 41—45 — — 6.80
„ gyapjúflanellből „Jamboree“ — — — — — — 12.—
„ téli flanel — — — — — — — — — 10.—
„ khaki vászonból, minden nagyságban — — — — 5.30
Iránytű, réz 25 mm —.80, 30 mm 1.—, 35 mm — — — 1.40
„ bronz, elzárható 30 mm 2.50, 35 mm — — — 3.—
„ nikkelezett, elzárható, rádiumos 80 mm 3.80, 35 mm 4.20
„ Bézard-rendszerű — — — — — — — 18.50
Jelvény cserkész, kiscserk., apród, farkaskölyök —.20, öregcserk. —.40, I—II. o. —.24, II. o. —.12, különpr. — —.24
Kalap, cserkész, angol forma, viharszíjjal — — — — 5.40
„ **örsvezetői**, ill. öregcserkész, a fenti kivitelben, szabályszerű, prima bőrszíjjal — — — — 6.10
„ **tiszti**, a fenti kivitelben, szabályszerű, prima bőrszíjjal 6.30, angol tiszti szürke — — — — 12.—
Kalapszíj, tiszti, prima, varrott —.80, **örsvezetői, öregcserkész —.64, cserkész, bőrből —.64, cserkész**, viaszosvászon csattal —.20, kiscserkész, kék szal. —.24
Kesztyű, kecskeszőr, norvég, nagys. szerint 4.20, 4.—, 3.80; **kesztyű** impr. vászonból 4.—, — — — — — 3.60
Kések: rugós fémből 1.30, **angol mintájú cserkészkés 2.—** mindentudó 2.40, u. a. svájci mintájú 4.50, u. a. agancsnyéllel 6.20, u. a. cserkészfej védjeggyel 4.—, vizicserkész 2.60, csigaliga — — — — — — 5.—
Krinolin 8 mm-es 4.—, 10 mm-es 5.—, u. a. 12 mm-es 6.—. Lasso 8 mm-es, 10 méter — — — — — — 8.—
Körgallér 92 cm 34.—, 100 cm 38.—, 108 cm 42.—, 116 cm „ 46.—, 120 cm — — — — — — — 49.—
Kötszer, egyszeri, nagy —.48, nagy csomag 3.20, — **Turul** egyéni mentőfelszerelés aluminiumdobozban — — 2.50
Kürt, F hangú — — — — — — — — — 18.—
Kürtzsinór, piros vagy zöld 3.20, piros-fehér-zöld — — 3.80
Lábas, örsi, 5 lit. aluminium fedővel és khaki huzattal — 15.—
Labda, stukk, bőrből — — — — — — — — — 1.20
Lábszárvédő, kötött, khaki, tiszta gyapjúból 3.50, — — 2.60
„ fejes félcipős gyapjú 4.80 — — — — 6.—
Mentőtáska, örsi, vászontokban, vállszíjjal — — — — 12.50
Morsezászló, minden színben, rúddal 1 m × 1 m — — — 3.—

Nadrág, 2 oldal, 2 fedeles, legombolható, hátsó és órazsebbel

hossza	khaki lóden	olív ördögbőr	khaki zsávoly	vadászvászon
40 cm	8.80	8.20		5.60
45 cm	9.40	8.80	átlagár	5.80
50 cm	10.—	9.40	6.80	6.—
55 cm	10.60	10.—		6.20
60 cm	11.20	10.60		6.40

Nadrág, khaki lódenből, breeches szabás I. 13.50, II. 14.70 III. 15.90, IV. 17.10, V. — — — — — — 18.30
„ fekete kloth 2·30, fekete úszónadrág — — — 3·30—, 3·50
Nyakkendő, cserkész, barna, zöld és kék — — — — —.50
„ apród, kék — — — — — — — — —.60
„ négyszögletes, zöld vagy barna delainból — 1.80
„ hosszú, zöld vagy barna delainból — — — 1.50
Nyakkendőgyűrű —.60 — — — — — — — —.18
Örsi zászló la satinból 2.—, **zászlóra állat 1.20, zászlóra** csapat- és örsi szám külön — — — — — — 1.20
Paszomány arany, vagy sárga métere 1.60, piros v. kék —.80
Ruhagomb (sima) nagy drb. —.12, kicsi —.06
Saccó kabát khaki lódenből I. 27.20, II. 28.40, III. 29.60, IV. 30.80, V. 32.—
Sapka, pákász, ill. vízicserkész, előírásos, lódenből — — 4.80
„ farkaskölyök, előírás szerint — — — — 1.60
„ tábori, khaki köpperből — — — — — 1.60
„ cserkészapród, khaki meltonból — — — — — 2.—
„ „ Bocskay tollal — — — — — 4.80
„ skieléshez, khaki loden fülvédővel — — — — 4.80
Sífelszerelés: léc, kőrisfapofával és talplemezzel 180 cm 18.-, 200 cm 20.-, 220 cm 22.-; **bot** 120-150 cm mogyoró, 16 cm alum. tányérral párja 5.50; **bottányér** aluminiumból 16 cm párja 3.—; **kötés**, Huitfeld, orrszíjjal, komplett 10.—, 7.80, 6.—, 5.20; **pofavas**, széles, modern forma, párja 1.90; **javítószerszám** 2.—; **fülvédő** bársony abronccsal 1.40, 1.20; **viaszok**: Sohm 1.20, Östby Mix v. Medium 1.40, Klister 2.50; **sokli**, kecskeszőrből, nagys. szer. 4.50 3.60
Síp, angol tiszti, 2.10, nagy oxydált 1.—, kicsi — — — —.90
„ Morse, változtatható, 3 hanggal 1.40, kéthangú lapos 1.30
Sípzsinór, zöld, barna, szürke, fehér vagy kék — — —.10
Sweaterek khaki I. 17.—, II. 18.50, III. 20.—, IV. 21.50, V. 23.—, szürke III. 12.—, IV. 13.50 V. — — — 15.—
Szalmazsák 191×112 cm 6.—, 4.50, — — — — 4.—
Szappan, keresztnevekre szóló, lemoshatatlan feliratal és képpel — — — — — — — — —.40
Szerszámtár bőrtokban — — — — — — 24.—, 14.—
Szobor, bronzírozott gipsz, kürtös cserkész, 35 cm — — 20.—
Szövetek: lóden khaki, méterenkint 11.80, ördögbőr, olív vagy barna, 66 cm széles 5.40, tiszti ruha anyag 15.— és kamgarn 25.—, angol tiszti 45.—, körgalléranyag 16.—, khaki satin 2.80, köpper 1.80, vadászvászon, 140 cm széles, 5.60, zsávoly métere — — — — — — — 18.—
Takaró, drappszínű és cserkészfej beszövéssel 190×140 cm 27.—
„ cca 190×135, Hernád 7.50, Körös 10.—, Tápió 14.— Olt — — — — — — — — — 18.—
Tábori lámpa, gyertya és olaj használatra — — — — 3.—
Gyertyalámpa, összecsukható — — — — — — 2.70
Tábori acetilenlámpa — — — — — — — — 11.—
Telefondrót (500 méteres tekercs) — — — — — 1.—
Térképmérő, egyszerű 2 — kerékkel, óraalakú — — — 4.80
Térképszögmérő Sáray-féle kombinált — — — 2.60
Terképvédő, kockázott, szegéllyel, fedővel és zsinórral — 2.80
„ ugyanez bőrszegéllyel — — — — — 3.50
Thermos eredeti 1 lit. 8.—, háromnegyed lit. 5.70 féllit. — 3.50
„ félliteres gummigyűrűvel — — — — — 4.—
„ szilárd üvegbetéttel 1 lit. 9.50, háromnegyed lit. 8.50, fél liter — — — — — — — — 4.50
„ prima betétüveg féliteres — — — — — 2.40
Tornacipő szegélyes gummitalppal 40-ig 5.20, 40-től — — 5.80
Tricot fehér torna 2.60, evezős fehér vagy khaki színben — 3.50
Vállpánt öregcserkész rangjelzéssel, vagy nélkül — — — 1.—
„ ideiglenes, tiszti, vm. ker. szöv. rangjelzéssel — 1.50
„ papi — — — — — — — — — 2.50
„ számok —.08, kerületi római — — — — — —.20
Viharkabát impregnált — — — — — — — — 26.50
Viharszíj — — — — — — — — — —.24
Villanylámpatok, bothüvely nagy lencsével 1.30 felső piros-fehér-zöld lencsés 1.30, elől nagy lencsés hüvely 1.90, szekrény hüvely 2.—, tábori hüvely 2.20, kockaszekrény — — — — — — — — 3.40
Villanyelem, prima —.90, botelem — — — — — —.56
Villanylámpaizzó —.70, —.50, —.40, —.36, —.30 — — —.24
Vizesvödör vászonból 1.60, nádkarikával — — — 5.—
Zászló: csapat, nemzetiszínű liliommal — — — — 12.—
„ raj, nemzetiszínű liliommal dupla — — — 18.—
„ csónakra nemzetiszínű liliommal — — — — 3.—

Ezenkívül kaphatók még: valamennyi kiadvány, könyv, nyomtatvány, ürlap, térkép, levelezőlap, stb.
Üdítő cukorkák, rágógummi! — Áraink **helyt Budapest** forgalmi adóval **együtt** értendők.

1930. I. 15. **Ez az árjegyzék minden korábbit érvénytelenít!**

A svájci nemzetközi síversenyre küldött csapatunk sikeres szerepléséről küldte ezt a sürgönyt Molnár Frici bátyátok.

Nagy magyar győzelem Kanderstegben!

A győzelem titka:

acélos test, jó felszerelés, sok gyakorlat.

Az út a győzelemhez a „Jamboree"-ingen keresztül vezet,

mert ez az angliai Jamboreen kipróbált gyapjúing minőség minden időjárásban kellemessé teszi a szabadban való tartózkodást, élvezetessé a sok gyakorlatot és biztossá a végcélt: az acélos testet.

Csak ez a védjegy biztosítja a valódi Jamboree-ing páratlan jótulajdonságát!

VISELJÜNK GYAPJUINGET!

Mert:

Nehezen veszi fel a vizet és gyorsan elpárologtatja.
Télen meleg, nyáron hűvös, rossz hővezető.
Sohasem érezzük az izzadást, szellőzik és a testhez nem tapad.
Ezenfelül a leggazdaságosabb és legcsinosabb viselet, mert nem gyűrődik, mosásnál és napon semmit sem fakul, nem zsugorodik és élettartama sokszorosan felülmúlja valamennyi más cserkészingét.

Ezért:

sielők és trópuskutatók, sarkutazók és mindeki, aki szélsőséges időjárási viszonyok között vigyáz az egészségére,

GYAPJUBA ÖLTÖZIK!

CSERKÉSZBOLT

a Cserkészházban,

BUDAPEST, HAJNAL-UTCA 6.

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.